

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Městského soudu v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, proti kárně obviněnému: **JUDr. Kamil Kydalka**, předseda senátu Městského soudu v Praze, zast. obhájcem JUDr. Michalem Paule, advokátem se sídlem Bělehradská 572/63, Praha 2, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 11. 7. 2017, při ústním jednání konaném dne 26. 9. 2018 a dne 28. 11. 2018,

t a k t o :

I.

JUDr. Kamil Kydalka, nar. X,
předseda senátu Městského soudu v Praze,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

u z n á v á v i n n ý m , ž e

v rozporu s povinnostmi soudce vyplývajícími z § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 4 zákona č. 6/2002 Sb. v rozhovoru, který vedl ve své kanceláři v budově Městského soudu v Praze s reportéry J. K. a S. S. v rámci audiovizuálního pořadu „Zvláštní vyšetřování Díl 3.: Klausova amnestie? Řekl mi, kdo a jakou částku podle něj zaplatil“, zveřejněného na internetovém zpravodajském serveru Seznam.cz dne 16. 11. 2016, uvedl na otázku reportérky S. S., zda si myslí, že rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013, č. 1/2013 Sb., bylo připraveno tak, aby se týkalo konkrétních lidí: „*Já sem o tom osobně přesvědčený.*“; dále na otázku S. S., co si myslí o zprávách, že příprava amnestie „*byla zaplacená*“, odpověděl: „*Co je v tomhle státě nemožné? Je to nemožné? Je to možné.*“; na doplňující otázku, zda je tedy podle něj možné, že „*to někdo připravil*“ a že to „*někdo zobchodoval*“, odpověděl: „*Je to klidně možný, tak vždyť v tomhle státě je možný cokoli.*“; a na otázku J. K.: „*To říkáte Vy jako soudce?*“, odpověděl: „*To říkám jako já*“,

t e d y

zaviněným jednáním narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé,
neustranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.,

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í d ů t k a.

II.

JUDr. Kamil Kydalka, nar. X,
předseda senátu Městského soudu v Praze,
se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.

z p r o š ť u j e k á r n é h o o b v i n ě n í

spočívajícího v tom, že

v rozporu s povinnostmi soudce vyplývajícími z § 80 odst. 1 a 2 zákona č. 6/2002 Sb. při přípravě pořadu „*Zvláštní vyšetřování Díl 3.: Klausova amnestie? Řekl mi, kdo a jakou částku podle něj zaplatil*“, zveřejněného na internetovém zpravodajském serveru Seznam.cz dne 16. 11. 2016, mimo záznam kamery reportérce S. S. sdělil neověřenou informaci, že si rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii měl „objednat“ za 300.000.000 Kč podnikatel P. T., a tato informace byla v daném pořadu zveřejněna v rozhovoru mezi reportéry S. S. a J. K., přičemž příjmení „T.“ bylo překryto zvukovou stopou,

n e b o ť v y t ý k a n ý s k u t e k n e n í
k á r n ý m p r o v i n ě n í m .

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah návrhu

[1] Kárný návrhovatel podal u kárného soudu dne 25. 7. 2017 návrh na zahájení kárného řízení proti kárně obviněnému soudci Městského soudu v Praze, JUDr. Kamilu Kydalkovi. Předmětem kárného návrhu byly následující výroky kárně obviněného v rozhovoru s reportéry S. S. a J. K. pro internetový server Seznam.cz, pořad „*Zvláštní vyšetřování: Díl 3.: Klausova amnestie? Řekl mi, kdo a jakou částku podle něj zaplatil*“, který

byl zveřejněn dne 16. 11. 2016 na internetové adrese <http://seznam.cz/zpravy/clanek/klausovaamnestie-za-penize-svedci-promlouvaji-3907>:

Soudce Kydalka: „*Amnestie byla špatná, že jo, to mi nikdo nevymluví.*“

S. S.: „*A špatná byla v čem? V tom, že...*“

Soudce Kydalka: „*V tom, že se tu vyšetřovaly tyhle kauzy...*“

S. S.: „*Takže Vy myslíte, že to bylo připravený už s tím, aby se to týkalo konkrétních lidí?*“

Soudce Kydalka: „*Já jsem o tom osobně přesvědčený.*“

S. S.: „*A máte i soukromý tip, o který kauzy mělo jít? Jestli šlo o všech těch dvacet pět, nebo jestli šlo jenom o některý...?*“

Soudce Kydalka: „*Ty jo, tak to tak jediné mimo, mimo tady tohle...*“ [kameru].

S. S.: „*A když se vloni objevily ty zprávy, že ta amnestie byla zaplacená, že se už při té přípravě...*“

Soudce Kydalka: „*Já jsem to četl, no... četl jsem to..., ale to se už objevilo před dvěma lety, že jo.*“

S. S.: „*A co si o tom myslíte?*“

Soudce Kydalka: „*Co je v tomhle státě nemožné? Je to nemožné? Je to možné?*“

S. S.: „*Co, že to někdo připravil a že to někdo zobchodoval?*“

Soudce Kydalka: „*Je to klidně možný, tak uždyť v tomhle státě je možný cokoliv.*“

J. K.: „*To říkáte Vy jako soudce?*“

Soudce Kydalka: „*To říkám jako já.*“

J. K.: „*Pro Vás ten argument je to dlouhý, vleče se to, nechceme to takhle protahovat, pojďme to změnit a amnestií na to upozorníme, ten neberete?*“

Soudce Kydalka: „*To neberu, to neberu, to jsou všechno kauzy, které vznikaly v době, kdy on [Václav Klaus] byl ministerským předsedou...*“

J. K.: „*Na tom je paradoxní to, že pokud Klaus chtěl upozornit na to, že tohle je nepřipustný...*“

Soudce Kydalka: „*Tak to měl udělat jinak, ale ne takhle.*“

S. S.: „*Jak si mám přeložit to, že se to týká zrovna těch kauz, který, jak říkáte, byly s jeho premiérským obdobím?*“

Soudce Kydalka: „*To se zeptejte jeho.*“

S. S.: „*Co si o tom myslíte Vy?*“

Soudce Kydalka: „*Já si o tom nemyslím radši vůbec nic.*“

J. K.: „*Já bych navrhoval jednu věc, já bych to přestal nahrávat.*“

Soudce Kydalka: „*Hmm.*“

[2] Kárný navrhovatel dále učinil předmětem kárného návrhu sdělení, které podle kárného navrhovatele JUDr. Kydalka poskytl S. S. mimo záznam po té, co ho ponechali se jmenovanou reportérkou o samotě, a jež mělo dle kárného navrhovatele spočívat v tom, že rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013, č. 1/2013 Sb., vydané Václavem Klausem (dále jen „amnestie“), si objednal a zaplatil za ni 300.000.000 Kč podnikatel P. T. S. S. dle kárného navrhovatele vše následně v předmětné reportáži prozrazuje v rozhovoru s reportérem K. divákům takto:

S. S.: „*Řek mi, kdo si to zaplatil, řekl mi částku, jakou si zaplatil, řekl mi, jakej ten mechanismus tam byl.*“

J. K.: „*A kdo si to zaplatil?*“

S. S.: „Zaplatil si to „T.“ [v reportáži jméno překryto zvukem] a on se bál, protože se to obnovilo znova to vyšetřování, a bál se, takže si to prostě pojistil...takže se ten článek II tam dával kvůli němu.“

J. K.: „No a jak on to ví?“

S. S.: „On se k tomu dostal, protože byl branej jako ten, kdo bojuje proti amnestii...ale on sám o tom nic.“

J. K.: „Takže mu to musel někdo prásknout?“

S. S.: „Ano, někdo mu to řekl, důkazy nemá, ani neví, kudy máme jít... prostě říká, hele, tohle jsem se dozvěděl, jak s tím naložíte, to je na vás.“

J. K.: „A kolik za to měl dát?“

S. S.: „Tři sta milionů...“

J. K.: „Korunovej účet?“

S. S.: „Mělo to jít přes nějaký finanční operace vlastně a ve finále v hotovosti...tak, aby to nešlo dohledat, bylo to přes nějaký další firmy...“.

[3] Dle kárného navrhovatele mělo uvedeným jednáním dojít k porušení povinností soudce stanovených v § 80 odst. 1, 2 písm. b) a e) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), v relevantním znění (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), neboť při výkonu funkce soudce a v občanském životě se kárně obviněný zaviněně nezdržel všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce, a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování, zavedl příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a vystupoval zaujatě, čímž se dle kárného navrhovatele dopustil kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

[4] V odůvodnění svého návrhu kárný navrhovatel uvedl, že považuje skutkový děj v této věci za nesporný, neboť je zachycen na audiovizuálním záznamu, který je volně přístupný na jednom z nejnavštěvovanějších českých internetových serverů Seznam.cz. Kárně obviněný přitom musel vědět, že poskytuje informace velmi známým investigativním novinářům, musel tedy i předpokládat, že bude jím veřejně vyslovené sdělení velmi účinným způsobem masově šířeno. Pokud pak jde o část sdělení, kterou JUDr. Kydalka poskytl mimo záznam S. S., musel být minimálně srozuměn se zveřejněním těchto informací, byť pod příslibem zvukového překrytí konkrétního jména. Přesto se v daném rozhovoru JUDr. Kydalka veřejně vyjádřil v tom smyslu, že amnestie byla účelově připravena pro konkrétní obviněné, kteří si její znění za úplatu objednali, aby dosáhli zastavení svých trestních stíhání, a současně i naznačil, že může jít o obviněné, jejichž kauzy souvisí s premiérským obdobím Václava Klause, který s odstupem jako prezident těmto osobám pomohl. Dále pak v části rozhovoru vedeném mimo záznam investigativní novinářce sdělil, že si amnestii zaplatil za 300.000.000 Kč P. T., aby se zbavil trestního stíhání pro závažnou a rozsáhlou trestnou činnost, přičemž si podle kárného navrhovatele musel být JUDr. Kydalka s ohledem na související trestní řízení, které jako soudce projednával ve věci sp. zn. 3 T 2/2008, vědom toho, že trestní stíhání proti P. T. nebylo vedeno dostatečně dlouhou dobu, aby se na něj vůbec amnestie mohla vztahovat.

[5] Kárný navrhovatel dále konstatoval, že nepochybně právo soudce na vyjádření ve veřejném prostoru, nicméně toto právo je omezeno určitými mantinely tak, aby neohrozilo důstojnost soudcovské funkce, důvěru v justici ani soudní rozhodování, a tak, aby soudce nevystupoval zaujatě. Soudce tedy nepochybně nesmí bezdůvodně, bez důkazů,

zpochybnit proces vzniku amnestijního rozhodnutí jakožto jednoho z pramenů práva v demokratickém právním státě. Pokud má soudce informace svědčící pro důvodné podezření, že se stal trestný čin, je ze zákona, tedy podle § 8 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), v relevantním znění (dále jen „trestní řád“), povinen oznámit státnímu zástupci nebo policii skutečnosti tomu nasvědčující. Prohlášení pro internetové médium je o to závažnější, že JUDr. Kydalka, který během rozhovoru výslovně vystupoval jako soudce, zjevně naznačoval, že amnestii ovlivnily osoby, které páchaly trestnou činnost v době, kdy byl Václav Klaus předsedou vlády, naznačoval, že šlo o osoby, s nimiž měl tehdejší premiér do určité míry blízké vztahy, což mohlo mít na amnestii vliv.

[6] Kárně obviněný se podle kárného navrhovatele jako soudce vyjádřil způsobem, kterým zpochybnil legalitu vzniku amnestie jakožto jednoho z pramenů práva, čímž nutně vzbudil v divácích předmětné reportáže dojem, že spravedlnost v České republice v podstatě neexistuje. Vyvolal tím podle kárného navrhovatele pocit, že existuje skupina osob páchajících trestnou činností, která vzhledem ke svým penězům a kontaktům na hlavu státu ovlivnila znění amnestie, a tak se vyhnula trestní odpovědnosti. Jinými slovy, kárně obviněný tím dal najevo, že jsou osoby, které se nemusí na právo ohlížet, jsou privilegovány, tedy že v České republice je rovnost lidí před zákonem pouze zdánlivá, a tím také vyvolal v divácích pocit zmaru, bezmoci, nemožnosti dovolat se spravedlnosti. Dopad těchto slov ve veřejném prostoru je umocněn právě tím, že JUDr. Kydalka vše pronesl jako soudce, tedy jako osoba znalá práva a poměrů uvnitř justice, osoba ve vysoké veřejné funkci, osoba, která má v očích veřejnosti autoritu a exkluzivní informace o dané problematice.

[7] V části rozhovoru, v níž kárně obviněný komunikoval mimo záznam s reportérkou S. S., pak kárný navrhovatel spatřoval další porušení povinností soudce, neboť JUDr. Kydalka za osobu, která měla zaplatit za zařazení čl. II do amnestie, označil P. T., jenž si měl za částku 300 mil. Kč „pojistit“, že jeho trestní stíhání obnovené v roce 2012 neskončí jeho odsouzením, ale bude zastaveno. Sdělení této informace přislíbil JUDr. Kydalka v nahrávané části rozhovoru, když naznačil, že konkrétní jméno řekne právě pouze mimo záznam. Přitom si byl vědom toho, že hovoří s investigativní novinářkou, která s touto informací bude dále pracovat, tedy, že bude tato informace, byť nepřímo, zveřejněna.

[8] Ke zveřejnění dle kárného navrhovatele skutečně došlo, neboť označení P. T., byť překryté zvukem, bylo z okolností, za jakých bylo v předmětné reportáži uvedeno, seznatelné. Skutečnost, že v předmětné reportáži zvukem překryté příjmení je právě „T.“, je dle kárného navrhovatele zřejmá jednak z toho, že neexistuje žádná jiná mediálně známá osoba, proti níž bylo vedeno a v rozhodné době obnoveno trestní stíhání a která by zároveň alespoň v teoretické rovině disponovala zmíněnou částkou. Dále je tento závěr podle navrhovatele ve shodě s odborným vyjádřením odbornice na odezírání řeči ze rtů M. P. ze dne 12. 5. 2017. Kárně obviněný uvedené jméno sdělil, přestože mu muselo být zřejmé, že tuto informaci nemá nijak podloženou a že na výše jmenovaného se čl. II amnestie vztahovat nemohl, neboť zastavoval pouze trestní stíhání pro trestné činy, za něž zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“), stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující deset let, vedená k 1. 1. 2013 déle než osm let, tedy jen ta zahájená během roku 2004 a dříve.

[9] Podle kárného navrhovatele JUDr. Kydalka jakožto předseda senátu 3T projednávajícího trestní kauzu známou obecně jako „vytunelování C. S. Fondů“, projednávanou u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 T 2/2008, kde byl v přípravném řízení stíhán i P. T., dobře věděl, že proti P. T. bylo zahájeno trestní stíhání usnesením policejního orgánu ze dne 10. 8. 2006. Ještě v přípravném řízení, tedy před podáním obžaloby, bylo stíhání P. T. zastaveno usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 15. 2. 2008, sp. zn. 2 VzV 18/2006. Toto stíhání bylo obnoveno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 16. 8. 2012, sp. zn. Nt 201/2012, což je dle kárného navrhovatele obecně známo a bylo předmětem zájmu v podstatě všech médií. Obnovené trestní stíhání P. T. přitom běželo z výše uvedených důvodů i po datu účinnosti amnestie a bylo definitivně zastaveno až usnesením Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 23. 12. 2015. P. T. proto neměl podle kárného navrhovatele jako obviněný žádný rozumný důvod, proč by měl za úplatek v řádu stovek milionů korun amnestii ovlivňovat, když se na něj prokazatelně nevztahovala. Této skutečnosti si JUDr. Kydalka podle názoru kárného navrhovatele musel být vědom, a přesto dával úplatné ovlivnění amnestie do souvislosti s P. T.

[10] Navrhovatel je tedy přesvědčen o tom, že kárně obviněný vědomě šířil nepodloženou domněnku o konkrétní osobě jako pachateli trestného činu. Kárný navrhovatel odkázal také na článek „*Jsou to čičmundové, řekl soudce a osvobodil manažery z CS Fondů*“ ze dne 3. 4. 2012, zveřejněný na internetovém serveru www.idnes.cz, ve kterém měl kárně obviněný naznačovat, že by P. T. mohl být pachatelem trestného činu. Jelikož takové výroky kárně obviněný uvedl několikrát, lze mít dle kárného navrhovatele důvodně za to, že tento soudce má k P. T. negativní vztah a je přesvědčen o tom, že za tzv. „vytunelování C. S. Fondů“ by měl nést trestní odpovědnost. Tvzení uvedená kárně obviněným v rozhovoru se S. S. dle kárného navrhovatele prokazují jeho zaujatost vůči P. T.

[11] K osobě kárně obviněného soudce kárný navrhovatel uvedl, že se jedná o soudce s vysokým odborným kreditem, projednávajícím dlouhodobě i z celorepublikového pohledu nejsložitější a nejrozsáhlejší trestní případy, což s sebou nese vysoké pracovní nasazení, ale i dlouhodobý stres a psychickou zátěž. Na druhé straně nelze přehlédnout, že byl již v roce 2015 shledán vinným z kárného provinění obdobného druhu. V dané věci jde o velmi specifický typ kárného provinění, který nebyl kárným soudem příliš často projednáván, ale rozhodnutí kárného soudu z roku 2015 dalo JUDr. Kydalkovi, jakož i všem ostatním soudcům, jasný signál, že soudce se musí ve svých veřejných i soukromých vyjádřeních chovat zdrženlivě, musí si být vědom toho, že jeho slova, jako slova soudce, mají ve společnosti značný dopad, tedy, že cokoliv soudce pronese, má vliv nejen na jeho vlastní důvěryhodnost, ale i důvěryhodnost soudnictví jako celku.

[12] Kárný navrhovatel považoval předchozí kárné provinění JUDr. Kydalky za do jisté míry lidsky pochopitelné, neboť se jednalo o jeho zapojení do komunálních voleb formou podpory jedné ze stran, přičemž komunální volby v menších obcích mají na vzhled a řízení obce, tedy na kvalitu života jeho obyvatel, značný dopad. Kárně obviněný v předcházejícím případě byl do předvolebního boje emočně zapojen a neodhadl míru své možné angažovanosti. Nyní je dle kárného navrhovatele situace o mnoho závažnější. V první řadě jde o recidivu, kdy soudce v poměrně krátkém časovém odstupu opět prezentoval své názory naprosto nevhodným způsobem. Z předchozího kárného řízení si

nevzal žádné ponaučení, předstoupil před kamery celostátně vysoce sledovaného serveru Seznam.cz a v rámci jeho zpravodajství se vyjádřil způsobem, který zpochybnil důvěru v existenci možnosti domoci se před soudem spravedlnosti, vystupoval neobjektivně a také zaujatě. Téma předmětné reportáže dal navíc do souvislosti s případem, který sám jako předseda senátu soudil, čímž v očích veřejnosti dále zvýšil věrohodnost svých tvrzení.

[13] Dle kárného návrhovatele jde o způsob vyjadřování u soudce neakceptovatelný, neboť soudce jakožto ústavní činitel, jako jeden z těch, kdo nese a reprezentuje část dělené státní moci, otevřeně očerňoval státní moc a její schopnosti, a to aniž by pro své tvrzení uvedl jediný validní argument. Závažná je i veřejně prezentovaná zaujatost proti konkrétní osobě představující neschopnost soudce posuzovat věci druhých nezaujatě a s odstupem, což je základní podmínkou funkční justice v právním státě. Z uvedených důvodů předseda městského soudu navrhl, aby bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku. Tento návrh následně modifikoval v průběhu jednání dne 26. 9. 2018 (viz bod [23] tohoto rozhodnutí).

II.

Vyjádření kárně obviněného soudce

[14] Kárně obviněný soudce uvedl, že kárný návrh považuje za nesmyslný a neodůvodněný, neboť v obsahu vytykaného rozhovoru nespátřuje nic závažného, ani zásadního, co by narušovalo soudcovskou důstojnost a zavdalo příčinu k tomuto návrhu. Obsahem rozhovoru byly dle kárně obviněného skutečnosti, jež je možné dohledat v tisku, na internetových serverech a v rámci dalších veřejných zdrojů. Z článků přiložených k vyjádření kárně obviněného dle jeho názoru jednoznačně vyplývá účelovost amnestie, jak na ni kárně obviněný poukázal v daném rozhovoru, přičemž přiložené články pouze shrnul a odkázal na to, že „to četl a že se to už objevilo před asi dvěma lety“. Účelovostí amnestie se kárně obviněný zabýval již dříve, kdy v Mladé frontě Dnes dne 9. 1. 2013 publikoval komentář zabývající se touto problematikou, avšak kárný návrh na něj byl podán až v roce 2017. Kárně obviněný také poukázal na skutečnost, že informace uvedené v předmětné reportáži, jejíž součástí byl vytykaný rozhovor, byly předmětem šetření policie.

[15] Kárně obviněný se distancoval od částí předmětné reportáže, ve kterých nehovořil přímo na kameru. Tato část je dle něj pouze dílem reportérů, prezentuje jejich myšlenky a jejich slova. JUDr. Kydalka rovněž odmítl, že by zpochybňoval proces vzniku amnestie, neboť to dle něj činily jiné osoby v předmětné reportáži vystupující, včetně někdejších právníků Kanceláře prezidenta republiky. Různé varianty vzniku amnestie, které tyto osoby prezentovaly v předmětné reportáži, jsou také doložitelné z veřejných zdrojů. Své pochybnosti spojené se vznikem amnestie vyjádřil kárně obviněný i v návrhu na zrušení tohoto aktu prezidenta, který podal u Ústavního soudu. Amnestii napadla u Ústavního soudu i skupina senátorů. Ani v té době za tyto názory nebyl kárně obviněný nijak kritizován či trestán ze strany vedení městského soudu.

[16] Pokud jde o věc zmíněnou v kárném návrhu jako část kauzy „C. S. Fondů“, kárně obviněný ve svém vyjádření konstatoval, že v době, kdy byl rozhovor pořizován, tento

spis sp. zn. 3 T 2/2008 k dispozici neměl, neboť byl zapůjčen policejnímu orgánu. V této věci byly navíc obžalovány osoby odlišné od P. T.

[17] K předchozímu proti němu vedenému kárnému řízení kárně obviněný uvedl, že jelikož byl odsouzen, ale nebylo mu uloženo kárné opatření, je třeba na něho hledět jako na osobu kárně zachovalou. Podle jeho názoru se v tomto případě nejedná o recidivu, neboť již uplynula doba více než dvou let od původního kárného rozhodnutí. Kárně obviněný považuje za nepodložený rovněž závěr navrhovatele, podle něhož zpochybnil důvěru v existenci možnosti domoci se před soudem spravedlnosti. Kárný návrh pokládá kárně obviněný za dodatečnou „pomstu“ za to, že se angažoval ve věci amnestie a poukazoval již od samého počátku na její účelovost.

III.

Vyjádření stran ke včasnosti kárného návrhu

[18] K výzvě kárného soudu, aby kárný navrhovatel upřesnil, kdy se dozvěděl o skutečnostech, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, místopředseda Městského soudu v Praze pro věci trestní, Mgr. J. K., kárnému soudu přípisem ze dne 2. 8. 2017 sdělil, že kárný navrhovatel se o těchto rozhodných skutečnostech dozvěděl z podání pana J. Ch. dne 26. 5. 2017, k čemuž předložil správní spis Městského soudu v Praze, sp. zn. Spr. 1412/2017, obsahující mj. zmiňovaný podnět J. Ch. ze dne 24. 5. 2017 k podání návrhu na zahájení kárného řízení, doručený Městskému soudu v Praze dne 26. 5. 2017.

[19] Ve vyjádření ze dne 15. 8. 2018 kárně obviněný soudce uvedl, že pan I. G., který působí jako přísedící v trestním senátu 3T Městského soudu v Praze, jemuž předsedá kárně obviněný, měl kárně obviněnému sdělit, že nerozumí vedení kárného řízení proti kárně obviněnému, když kárný navrhovatel kárně obviněného za rozhovor pro server Seznam.cz předtím chválil. Na základě tohoto rozhovoru s I. G. kárně obviněný dle svého vyjádření zjistil, že upoutávka na předmětnou reportáž byla na stránkách serveru Seznam.cz uveřejněna dne 15. 11. 2016 a samotná reportáž byla na těchto stránkách dostupná již dne 16. 11. 2016. Tento den měl trestní senát vedený kárně obviněným projednávat věc sp. zn. 45 T 8/2013 (obž. S.) od 10.00 hod. Věc byla dle vyjádření kárně obviněného z důvodu nepředvedení svědkyně a poškozené odročena na jiný termín. Pan G. měl přitom kárně obviněnému v srpnu 2018 sdělit, že se kárně obviněný na zmiňované jednání dne 16. 11. 2016 opozdil asi o 5 minut a omlouval se tím, že byl zdržen předsedou městského soudu JUDr. Vávrou, jenž měl kárně obviněnému říci, že se mu jeho rozhovor pro server Seznam.cz líbil.

[20] Z těchto tvrzení kárně obviněný dovozoval, že se kárný navrhovatel dozvěděl o obsahu předmětné reportáže, jež je předmětem kárného obvinění, již dne 16. 11. 2016; šestiměsíční subjektivní lhůta pro podání kárného návrhu tedy dle kárně obviněného uplynula dne 16. 5. 2017 a kárný návrh podaný více než dva měsíce po tomto datu je třeba považovat za opožděný. Kárně obviněný tedy v citovaném podání ze dne 15. 8. 2018 navrhl zastavení kárného řízení, resp. pro případ, že se kárný soud s tímto návrhem neztotožní, provedení výslechu svědka I. G.

[21] Kárný navrhovatel v reakci na citované vyjádření kárně obviněného kárnému soudu dne 27. 8. 2018 sdělil, že si je zcela jist, že kárně obviněného za předmětný rozhovor nikdy

nechválil, a to ani dne 16. 11. 2016. Podle svého vyjádření kárný navrhovatel vyhledal příslušný diář a zjistil, že dne 16. 11. 2016 zkoušel od 9.00 hod. studenty.

IV.

Ústní jednání, dokazování

1. Ústní jednání dne 26. 9. 2018

[22] Při ústním jednání dne 26. 9. 2018 kárný navrhovatel odkázal na kárný návrh. K otázce odpovědnosti kárně obviněného za kárné provinění dodal, že ačkoliv vždy podporoval otevřenost soudců vůči médiím, domnívá se, že jejich vyjádření by měla být omezena na výroky vztahující se k obecné justiční problematice, správě soudů, procesním předpisům a okolnostem, za nichž se vykonává spravedlnost v České republice. Naopak, pokud se jedná o konkrétní kauzu, skutečnost či právní stav, soudce se může vyjadřovat toliko tehdy, jestliže se opírá o procesně použitelné důkazy, buď proto, že konstatuje, jaké důkazy byly provedeny v řízení, kterému předsedá, řídí ho, respektive se ho účastní, nebo pokud vysvětluje úvahy své, případně svého senátu ohledně toho, jaké byly z provedených důkazů vyvozeny závěry. Vůbec by se dle kárného navrhovatele soudce neměl vyjadřovat ke konkrétní věci, tedy ani k amnestii a s ní souvisejícímu trestnímu stíhání, jestliže své výroky nezakládá na konkrétních, procesně použitelných důkazech, ale pouze jakoby „vykonává spravedlnost“ v tom smyslu, že u konkrétní věci uvádí, jak by k ní přistupoval, pokud by ji soudil. Amnestijní rozhodnutí je zároveň formou politického aktu a stejně jako soudci negativně vnímají, když politici komentují konkrétní soudní rozhodnutí, tak by ani soudci neměli komentovat politické rozhodnutí prezidenta republiky.

[23] K otázce navrhovaného kárného opatření kárný navrhovatel uvedl, že při podání kárného návrhu vedení městského soudu přihlíželo rovněž k tomu, že na jedné straně se v době pořízení předmětné reportáže u kárně obviněného projevovaly zdravotní problémy, což negativně ovlivnilo jeho pracovní výkonnost, na straně druhé ovšem si kárně obviněný našel čas na předmětný rozhovor s novináři. V době konání jednání naopak JUDr. Kydalka řádně pracoval a zlepšil stav svého senátu, navíc v době, kdy se v médiích vedla zpolitizovaná debata nad rozhodnutím Nejvyššího soudu v kauze H-System, se JUDr. Kydalka svými veřejnými vystoupeními, kdy vysvětloval okolnosti tohoto případu, zasadil o to, že tato debata dále nepokračovala a politici zmírnili své komentáře. Na základě konzultace v rámci vedení městského soudu se proto kárný navrhovatel rozhodl modifikovat svůj návrh na kárný postih tak, aby kárný soud po vyslovení viny za kárné provinění upustil od uložení kárného opatření obdobně jako v předchozím kárném řízení vedeném proti kárně obviněnému.

[24] Následně se kárný navrhovatel vyjádřil také k otázce včasnosti kárného návrhu z hlediska dodržení subjektivní lhůty pro jeho podání. K výzvě soudu, aby reagoval na tvrzení kárně obviněného o tom, že se o předmětné reportáži kárný navrhovatel dozvěděl již dne 16. 11. 2016, kárný navrhovatel sice sdělil, že dle záznamu v kalendáři v uvedený den, kdy došlo ke zveřejnění předmětné reportáže, zkoušel studenty, nicméně dělo se tak v jeho pracovně. Tato skutečnost tedy dle jeho vlastního vyjádření tvrzení kárně obviněného nevyvrací. K dané otázce může kárný navrhovatel uvést pouze to, že bezprostředně po zhlédnutí předmětné reportáže věc probíral s místopředsedou Městského soudu v Praze

pro trestní úsek Mgr. J. K. Kárný navrhovatel byl přesvědčen o tom, že se o předmětné reportáži dozvěděl v řádu dnů, maximálně několika málo týdnů před tím, než byl městskému soudu doručen podnět J. Ch. ke kárnému stíhání JUDr. Kydalky.

[25] Obhájce kárně obviněného uvedl, že JUDr. Kydalka trvá na tom, že nebyla dodržena subjektivní lhůta a kárný návrh byl tudíž podán opožděně. Pokud jde o skutkovou stránku věci, měl za to, že vyjádření kárně obviněného v předmětné reportáži se pohybovalo v rámci přípustných mezí a tedy neohrozilo soudcovský stav. JUDr. Kydalka vyslovil pouze skutečnosti, jež byly obecně známy.

[26] Předseda kárného senátu v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, v relevantním znění (dále jen "zákon č. 7/2002 Sb.") následně zahájil dokazování, přičemž vzhledem k tvrzení kárně obviněného soudce o nedodržení subjektivní šestiměsíční lhůty pro podání kárného návrhu byly nejprve prováděny důkazy vztahující se ke včasnosti kárného návrhu:

Protokol o hlavním líčení ve věci sp. zn. 45 T 8/2013

[27] V tomto protokolu je uvedeno, že „*Městský soud v Praze dne 16. listopadu 2016 od 10.00 hod. v č. dv. 117/I.*“ vedl příslušné hlavní líčení v uvedené věci. Dle tohoto protokolu byli jednání přítomni předseda senátu JUDr. Kamil Kydalka, přísedící I. G. a H. K., dále byla přítomna protokolující úřednice P. M., státní zástupkyně, obhájkyne obžalovaného V. S., pracovnice OSPOD a také byl přítomen obžalovaný. Nedostavily se dvě svědkyně a za účelem jejich předvedení bylo po konstatování některých listinných důkazů a vyjádření pracovnice OSPOD hlavní líčení odročeno na 24. 1. 2017. Dle protokolu bylo jednání skončeno v 10.20 hod.

Spis Městského soudu v Praze sp. zn. Spr 1412/2017

[28] Jedná se o správní spis městského soudu předložený navrhovatelem, od jehož doručení městskému soudu kárný navrhovatel odvozoval běh subjektivní šestiměsíční lhůty. Spis obsahuje především podnět J. Ch., tzv. tiskového mluvčího P. T., k podání návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 24. 3. 2017. Podnět byl adresovaný JUDr. Liboru Vávrovi, předsedovi Městského soudu v Praze, a JUDr. J. B., předsedovi Vrchního soudu v Praze. Tato písemnost byla Městskému soudu v Praze dle razítka na obálce doručena dne 26. 5. 2017. Z obsahu tohoto přípisu vyplývá, že J. Ch. se na oba předsedy obrací jako na kárné navrhovatele, neboť JUDr. Kydalka dle jeho názoru výroky, jež se posléze staly předmětem kárného návrhu, narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž porušil povinnosti soudce stanovené v § 80 zákona o soudech a soudcích.

[29] Za porušení povinností soudce označil J. Ch. ve svém podnětu vystupování kárně obviněného ve vytykané reportáži i mimo ni, neboť sdělil reportérům svůj osobní názor na amnestii a na podplácení při přípravě amnestie, spolu se jménem osoby, která si ji měla objednat. Vytkl také JUDr. Kydalkovi, že předmětnou reportáž nechal pořídit ve své kanceláři. Podnět obsahuje přepis obsahu této reportáže a následně v něm podatel tvrdí, že ačkoliv bylo v této reportáži zmiňované jméno zvukově zastřeno, bylo z kontextu dalších informací zřejmé, že se jednalo o P. T. V následujících týdnech po zveřejnění reportáže pak

měl být J. Ch. jako mluvčí P. T. několikrát požádán o vyjádření, zda toto jméno v reportáži skutečně padlo.

[30] Následně autor podnětu popsal svou neúspěšnou žádost o poskytnutí původní reportáže a zadání odborného vyjádření k odezírání ze rtů. Tyto listiny v kopii přiložil k podnětu a následně byly kárným navrhovatelem Nejvyššímu správnímu soudu zaslány společně s návrhem. Svým vyjádřením kárně obviněný dle J. Ch. bez jakéhokoliv respektu k zodpovědnosti za svou funkci či k presumpci neviny a bez jakéhokoliv důkazu označil P. T. za pachatele závažného trestného činu, ačkoliv si byl vědom možnosti zpřístupnění předmětné reportáže a toho, že může této osobě způsobit vážnou újmu. Dále podatel podotkl, že kárně obviněný musel mít k dané osobě negativní vztah, jelikož se snažil navodit dojem pravdivosti tvrzení, ačkoliv se amnestie na P. T. nevztahovala. Přestože kárně obviněný disponoval danou informací, neobrátil se na policii. Na závěr podatel předložil seznam navrhovaných důkazů, z nichž některé byly potom přiloženy ke kárnému návrhu.

[31] Správní spis dále obsahuje výzvu místopředsedy soudu adresovanou kárně obviněnému k vyjádření k danému podnětu a odpověď kárně obviněného ze dne 5. 6. 2017, ve které pouze sdělil, že byl ve věci předmětné reportáže kontaktován policií a tudíž v souvislosti s tím nemůže poskytovat další informace. Kárný soud si je vědom toho, že dle nálezů Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2016, sp. zn. II. ÚS 2490/15, není vyjádření soudce k pozdějšímu předmětu kárného obvinění učiněné před podáním kárného návrhu v kárném řízení použitelné jako důkaz. V tomto případě se navíc JUDr. Kydalka, jak vyplývá z výše uvedeného, k rozhodným skutečnostem vyjádřit odmítl. Spis obsahuje také další listinné důkazy, jež byly následně přiloženy ke kárnému návrhu, včetně textu rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013, č. 1/2013 Sb.

[32] Obhájce kárně obviněného k uvedeným listinným důkazům během jednání kárného soudu uvedl, že kárný návrh byl doručen podatelně Nejvyššího správního soudu dne 27. 7. 2017 a předmětná reportáž byla na internetu zveřejněna dne 16. 11. 2016; jedná se o prodlevu osmi měsíců. Jestliže kárný navrhovatel uvedl, že předmětnou reportáž viděl a věc řešil s Mgr. K., musel ji dle názoru obhajoby vidět již dne 16. 11. 2016 nebo přibližně v té době. Relevantní období ode dne zveřejnění předmětné reportáže do podání kárného návrhu tedy překračuje subjektivní lhůtu pro podání kárného návrhu zhruba o dva měsíce. Kárný navrhovatel k dotazu předsedy kárného senátu na posun v jeho tvrzeních ohledně toho, kdy se dozvěděl o dané reportáži, uvedl, že se domnívá, že se o věci dozvěděl z podání J. Ch., nicméně z opatrnosti připouští, že se tak mohlo stát i před tím, nicméně v takovém případě se tak muselo stát v řádu dní před přijetím podnětu. Rozhodně se nejednalo o týdny.

Výslech I. G.

[33] Svědek I. G. vypověděl, že vykonává profesi investičního poradce a na Městském soudu v Praze působí ve funkci přísedícího v senátu 3 T pod vedením JUDr. Kydalky. Po obdržení předvolání k jednání kárného soudu svědek telefonicky kontaktoval JUDr. Kydalku s dotazem, o co se jedná. Kárně obviněný svědka dle jeho výpovědi neinstruoval, co má při jednání slovo od slova říkat, nicméně mu sdělil, že jde o předmětnou reportáž na serveru Seznam.cz, a připomněl mu, že se o ní v rámci senátu před

projednáváním konkrétní kauzy bavili, včetně toho, že JUDr. Kydalku za jeho vyjádření v reportáži pochválil předseda soudu. Svědek měl v rámci telefonického rozhovoru před jednáním kárného soudu kárně obviněnému sdělit, že pouze může potvrdit, o čem se tehdy v rámci debaty o předmětné reportáži bavili, avšak nic jiného. Svědek dále vypověděl, že předmětnou reportáž shlédl již před několika lety a kárně obviněnému na ni řekl svůj názor.

[34] K dotazu předsedy kárného senátu svědek uvedl, že si přesně nepamatuje, kdy první rozhovor v rámci senátu JUDr. Kydalky o předmětné reportáži proběhl, avšak muselo se jednat o dobu krátce po zveřejnění upoutávky na předmětnou reportáž, nebo po zveřejnění reportáže samotné, neboť se tehdy o ní jako o nedávné věci bavili a stalo se to předmětem debaty senátu v soudní síni před začátkem jednání. Při telefonickém rozhovoru s kárně obviněným se shodli na datu 16. 11. 2016, resp. kárně obviněný má záznam o tom, že tento den soudili. Toto datum, ačkoliv si na ně svědek přesně nevzpomíná, dle něj odpovídá době, kdy se s JUDr. Kydalkou setkali a o předmětné reportáži mluvili. Informace by měla být ověřitelná ze záznamů Městského soudu v Praze, neboť svědek byl v té době přísedícím pouze v jedné kauze a dalších se účastnil až za několik měsíců. Debatě o reportáži byly dle svědka přítomny také zapisovatelka P. M. a druhá přísedící v předmětné kauze. Začátek jednání vždy nařizují na 10.00 hod., avšak kárně obviněný přicházel o něco později. O skutečnosti, že v protokolu chybí záznam o pozdějším začátku jednání, neměl svědek dle svého vyjádření povědomí.

[35] Dále svědek vypověděl, že se o probíhajícím kárném řízení s JUDr. Kydalkou baví téměř pokaždé, když spolu něco probírají, ale spíše v rovině informativní, kdy se jej svědek ptá, jak řízení dopadlo, nebo zda již byl nějak kárně postižen, podrobnosti spolu neřeší. V kontaktu jsou spolu pravidelně i z toho důvodu, že JUDr. Kydalka je jeho klient v oblasti investičního zlata. K dotazu předsedy kárného senátu svědek uvedl, že kárně obviněnému připomněl pochvalu JUDr. Vávry pravděpodobně někdy v létě 2018, avšak není si jist. Svědek nemohl potvrdit ani to, že by byl kárně obviněný touto informací překvapen, tedy, že by na rozhovor s kárným navrhovatelem v mezidobí zapomněl.

[36] Kdy přesně se v rámci daného senátu kárně obviněný účastnil projednávání další věci, si svědek nevzpomínal. Byl schopen jmenovat některé další kauzy, kterých se v tomto senátu účastnil, avšak nebyl si jist, zda uvedl všechny. Odkázal proto na soudní záznamy. Kárně obviněný mu následně připomněl ještě jeden souzený případ a zeptal se svědka, zda si pamatuje, zda v jednom z uvedených případů neproběhlo ještě nějaké jednání. Svědek odpověděl, že si tuto okolnost nepamatuje, a JUDr. Kydalka mu připomněl, že jedno jednání bylo odročeno z důvodu jeho nemoci, avšak dne 20. 12. 2016 rozhodovali o vazbě. Svědek přisvědčil, že si vybavuje, že těsně před Vánoci v roce 2016 spolurozhodoval o vazbě.

[37] K dotazům kárně obviněného, proč si svědek zapamatoval kauzu obžalovaného S. a v čem je pro něj významná, svědek zmínil některé okolnosti dosavadního průběhu řízení v této věci týkající se obvinění ze sexuálního zneužívání nezletilé s tím, že si uvědomuje odpovědnost, kterou při rozhodování obzvláště této věci jako přísedící má, a vysvětlil, proč tato věc dosud nebyla pravomocně skončena. Následně k této otázce dodal, že v kauze S. proběhlo již zhruba 10 hlavních líčení, rozsudek městského soudu však byl opakovaně nadřízeným soudem zrušen a věc byla vrácena městskému soudu, neboť poškozená se k soudu nedostavuje. Pokud jde o přesné datum, kdy mělo dojít k předmětnému

rozhovoru o reportáži, odkázal svědek opět na telefonický rozhovor s kárně obviněným, v němž mu JUDr. Kydalka sdělil datum zapsané v diáři. Svědek toto datum odvozuje především ode dne zveřejnění předmětné reportáže. Na otázku, zda se skutečně jednalo o reportáž zveřejněnou na serveru Seznam.cz, svědek odpověděl, že si to přesně nepamatuje a tyto informace dovozuje z telefonického rozhovoru s JUDr. Kydalkou a ze skutečnosti, že původní rozhovor měl proběhnout v den, kdy byla předmětná reportáž zveřejněna. Svědek nicméně popsal, že se v reportáži objevují reportér a reportérka (S.) a že se reportáž odehrává v kanceláři kárně obviněného. Zároveň uvedl, že si není jistý, na kterém serveru byla uveřejněna.

[38] Pokud jde o vztahy svědka ke kárně obviněnému, označil je za kamarádké, JUDr. Vávru blíže nezná.

[39] Kárný navrhovatel následně předložil **výpis o účasti přisedícího I. G. na jednání Městského soudu v Praze** a jako další důkaz k otázce včasnosti navrhl výslech místopředsedy soudu Mgr. J. K. Obhájce kárně obviněného navrhl, aby si kárný soud vyžádal záznamy o přítomnosti I. G. při jednáních a také monitoring médií z daného dne 16. 11. 2016, který měl kárný navrhovatel k dispozici a z něhož se o předmětné reportáži mohl dozvědět již v době jejího zveřejnění. Kárný navrhovatel se k tomuto důkaznímu návrhu vyjádřil tak, že mu je zasíláno několik různých monitoringů médií a s ohledem na jejich obsáhlost je většinou nečte a naopak je ihned maže, pokud cíleně nehledá např. zprávy o důležité kauze, kterou městský soud rozhodoval.

[40] Po přerušení jednání z důvodu porady senátu kárný senát rozhodl, že bude ještě na příštím jednání doplněno dokazování k otázce včasnosti návrhu, a dále pokračoval v dokazování prováděním důkazů k věci samé, a to nejprve audiovizuálními záznamy, které si soud obstaral z veřejně dostupného zdroje www.seznam.cz a které zachycují reportáž obsahující výroky, jež jsou předmětem kárného návrhu, a dále audiovizuální záznamy bezprostředně předcházející předmětné reportáži či na ni naopak navazující:

Audiovizuální záznam „Upoutávka: Klausova amnestie za peníze? Svědci promlouvají“ zveřejněný dne 15. 11. 2016, dostupný na adrese <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/amnestie-za-penize-vazne-rikal-ze-slo-o-stovky-milionu-3883>

[41] Videozáznam v délce 1:16 min. obsahuje rozhovor mezi reportéry K. a S., který se obsahově shoduje s dále uvedeným notářským zápisem tohoto rozhovoru, předloženým navrhovatelem (viz bod [51] tohoto rozhodnutí). Reportérka S. S. zmiňuje soudce, který jí měl svěřit informaci, kdo si za úplatek stovek milionů „pojistil“ amnestii. Reportér J. K. následně mluví o osobě, která jim má sdělit, jak probíhala příprava amnestie, neboť v té době dotyčný pracoval na Pražském hradě.

Audiovizuální záznam „Zvláštní vyšetřování: Díl 3.: Klausova amnestie? Řekl mi, kdo a jakou částku podle něj zaplatil“ zveřejněný dne 16. 11. 2016, dostupný na adrese: <https://www.seznam.cz/zpravy/clanek/klausova-amnestie-za-penize-svedci-promlouvaji-3907>

[42] Videozáznam v délce 18:44 min. obsahuje díl ze seriálu Zvláštní vyšetřování, v němž vystupují reportéři S. S. a J. K. V úvodu je zmíněno, že budou vyhledávat svědky a případné důkazy o možné korupci provázející amnestii, především ve vztahu k jejímu

čl. II. S. S. v úvodu zmiňuje, že vyšetřování korupce inicioval Nadační fond proti korupci (dále také „NFPK“), tehdy v čele s P. S. Následně si reportéři sjednali schůzku se současnou ředitelkou NFPK L. M., a neúspěšně se pokusili spojit s doc. Z. K. Rozhovor jim poskytl Mgr. P. H., který jim sdělil, že dostal zadání vypracovat návrh amnestie, zahrnul do něj i abolicí, ale s výjimkou hospodářské trestné činnosti. Text amnestie, který byl vyhlášen, jej překvapil. Na otázku, co si pomyslel, když text viděl, odpověděl: „*Bez komentáře.*“ Za autora textu amnestie dle indicií, které jsou k dispozici, označil doc. K., alespoň podle jeho osobního přesvědčení. V rozhovoru sdělil, že úplatky u amnestie vyloučeny nejsou, ale on sám nevěří, že by to bylo možné. Někdejší ministr spravedlnosti JUDr. Pavel Blažek po telefonu sdělil, že s ministerstvem amnestie nebyla konzultována, avšak doc. K. ho informoval, že byl o vypracování jejího návrhu požádán a že jej zaslal.

[43] V čase 11:55 min. začíná první zmínka o rozhovoru s JUDr. Kydalkou, který je zde označen za soudce, kterému amnestie „*shodila ze stolu*“ několik závažných případů. Na záběrech je vidět Městský soud v Praze a reportéři, jak procházejí bezpečnostní kontrolou. S. S. zmiňuje předchozí setkání s kárně obviněným, které se týkalo kauzy H-System, a dovozuje, že její zastavení kvůli amnestii muselo kárně obviněného „*naštvat*“. J. K. následně čte jmenovku soudce, klepe a vchází do kanceláře JUDr. Kydalky. Následuje rozhovor kárně obviněného na kameru tak, jak je zaznamenán v notářském zápisu předloženém kárným navrhovatelem (viz bod [52] a násl. tohoto rozhodnutí). Na závěr po dohodě o soukromém rozhovoru kárně obviněný pokyne kameramanovi ze dveří, následuje záběr na jmenovku kárně obviněného u jeho kanceláře, na soud. Děj se přesouvá do restaurace, kde proběhne rozhovor mezi S. S. a J. K., zaznamenaný v notářském zápisu s drobnými nepřesnostmi v použitých termínech. Následně zazní upozornění, že „*jméno, které zaznělo v neformální části rozhovoru, nelze zveřejnit. Reportéři se zatím nedostali k důkazům, že to tak opravdu bylo.*“

[44] Dále následuje rozhovor mezi oběma reportéry o informacích údajně podaných anonymním zdrojem z prostředí hospodářské kriminality, který má potvrzovat, že se kvůli amnestii uplácelo, a závěr S. S., že se mohlo upláct v rámci amnestie, ale také mohlo jít o podvod třetí osoby, která si vzala peníze, aniž by na amnestii měla vliv. Podle reportérů tu tedy „*pro korupci byl prostor*“ a vyšetřování stále není ukončeno.

[45] Kárný navrhovatel k této předmětné reportáži předložil také:

Průvodní text k audiovizuálnímu záznamu „Zvláštní vyšetřování: Díl 3.: Klausova amnestie? Řekl mi, kdo a jakou částku podle něj zaplatil“ ze dne 16. 11. 2016, zveřejněný na www.seznam.cz

[46] Podle tohoto textu by videoreportáž měla obsahovat informace o tom, komu měla amnestie posloužit, tedy indicie vedoucí k podezření, že při přípravě amnestie, v rámci níž měly být zastaveny více než tři stovky závažných případů, sehrály roli úplatky; a dále měla obsahovat také výpovědi klíčových svědků.

Audiovizuální záznam „Zvláštní vyšetřování: Policie se začala zabývat dvěma díly ze seriálu Seznamu Zvláštní vyšetřování“ zveřejněný dne 21. 12. 2016, dostupný na adrese: <https://www.seznam.cz/zpravy/clanek/policie-se-zacala-zabyvat-dvema-dily-ze->

serialuseznamu-zvlastni-vysetrovani-7791?seq-no=44&dop-ab-variant=&source=clanky-home

[47] Jedná se o záznam rozhovoru moderátorky zpravodajství serveru Seznam.cz s oběma reportéry o dosud dokončených dílech pořadu „Zvláštní vyšetřování“. Z jeho obsahu vyplývá, že o dva díly „Zvláštního vyšetřování“ se začala zajímat policie, přičemž se jednalo také o díl, jehož součástí je vytýkaný rozhovor s JUDr. Kydalkou. Tyto dva případy jsou zmíněny od 1:41 min. záznamu, amnestie je pak přímo obsahem rozhovoru od 2:55 min. záznamu. Dle J. K. si policie vyžádala natočený materiál týkající se tohoto dílu a pravděpodobně v něm hledá klíčový důkaz. S. S. shrnuje své dojmy z vyšetřování amnestie v podstatě obdobně jako v závěru původní videoreportáže. Část věnovaná amnestii končí na 3:57 min. záznamu z celkových 10:56 min. V samotném závěru (od 9:15 min.) reportéři hovoří o metodách, jimiž pracují, včetně toho, že údajně důsledně respektují práni každého zdroje informací zůstat v anonymitě a že nezveřejňují neověřené informace týkající se konkrétní osoby a v případě nutnosti konkrétní jméno „vypíávají“.

[48] Kárný návrhovař opět předložil rovněž:

Průvodní text k audiovizuálnímu záznamu „S., K.: Policie se začala zabývat dvěma díly ze seriálu Zvláštní vyšetřování“, ze dne 21. 12. 2016, zveřejněný na www.seznam.cz

[49] Podle tohoto textu novináři ve videorozhovoru sdělují následující: „*Minimálně jsme prokázali, že tu vznikl prostor, aby s amnestií někdo obchodoval. Zda to bylo s vědomím Václava Klause, nebo bez něj, na to si ještě budeme muset počkat.*“ Následně článek uvádí, že pořad „Zvláštní vyšetřování“ přinesl konkrétní svědectví lidí z Pražského hradu, kteří popsali způsob přípravy amnestie (i její části, která zastavila osm a více let trvající trestní stíhání), i názory právníků, kteří jsou údajně přesvědčeni, že bývalý prezident šel svým rozhodnutím o amnestii na ruku konkrétním podnikatelům. Policie prošetřující už několik let podezření z korupce v případě amnestie si i v tomto případě vyžádala natočený materiál.

[50] Kárný soud následně provedl listinné důkazy, a to nejprve listiny předložené kárným návrhovařem:

Stejnopis notářského zápisu - osvědčení o právně významné skutečnosti ze dne 17. 5. 2017, sp. zn. NZ 683/2017, N 296/2017

[51] Notářský zápis, který vyhotovil dne 17. 5. 2017 notář Mgr. Václav Voda, obsahuje osvědčení o průběhu skutkového děje, a to o obsahu webových stránek, na kterých byla zveřejněna předmětná reportáž, jejíž součástí je vytýkaný rozhovor kárně obviněného. Notářský zápis zachycuje část zmiňované videoreportáže zveřejněné na adrese <https://www.seznam.cz/zpravy/clanek/amnestie-za-penize-vazne-rikal-ze-slo-o-stovky-milionu-3883> (viz bod [41] tohoto rozhodnutí), jež obsahuje v čase 00:32 – 01:16 min. následující rozhovor:

„*Takže Ti říkal, že jde o stovky milionů, to je pěkný ranec a nemůže kecat?* -----

Tak jasně že může kecat, ikdyž je to soudce, ale zase na druhou stranu si nemyslím, že by si to vymyslel jenom jenom kvůli mně. -----

Tak jestli jsme se dostali na stopu placený amnestie, to asi Klaus nebude rád. -----

No kdo by byl rád? -----

A řek ti nějaký jméno, kdo to měl platit? -----

No řek, ale to se teda podrž. Byl to (pípnutí), a to by teda dávalo smysl. -----

Ta jeho kauza tehdy šla soudu, že jo, takže by se mu amnestie docela hodila. -----

Not set sakra. -----

A řek Ti nějaký důkazy, má něco? -----

No, to ještě teda bude pěkná práce. V kolik on má přijít? -----

No já myslím, že dorazí každou chvíli, slíbil, že přijde, doufám. -----

A co on bude všechno vědět? -----

Tak on tady dělal na hradě že jo, takže on u toho byl, ví, jak se to chystalo, ví, kdo o tom věděl. --

A poví to ? -----

Já doufám, že jo. Hele, já myslím, že támhle už jde. -----

Tak půjdem k němu. -----

No to je von. "-----

[52] Notářský zápis dále zachycuje část videoreportáže zveřejněné na adrese <https://www.seznam.cz/zpravy/clanek/klausova-amnestie-za-penize-svedci-promlouvaji-3907> (viz bod [42] a násl. tohoto rozhodnutí), jež obsahuje v čase 12:29 – 16:34 min. následující rozhovor:

„A Vy jste se s tím do dneška nesmířil? -----

Amnestie byla špatná, že jo, to mi nikdo nevymluví. -----

A špatná byla v čem? V tom, že.

V čem byla špatná? V tom, že se tu vyšetřovaly tyhle kauzy.

Takže Vy myslíte, že to bylo připravený už s tím, aby se to týkalo konkrétních lidí?.....

Já sem o tom osobně přesvědčený.

A máte i soukromý tip, o který kauzy mělo jít? Jestli šlo o všech těch 25, nebo jestli šlo jenom o některý.

Ty jo, tak to tak jedině mimo, mimo tady tohle.

A když se vloni objevily ty zprávy, že ta amnestie byla zaplacená, že se už při té přípravě.

Já jsem to četl, no, četl jsem to, ale to se už objevilo před dvěma lety, že jo.

A co si o tom myslíte?

Co je v tamhle státě nemožné? Je to nemožné? Je to možné.

Co, že to někdo připravil a že to někdo zobchodoval, a.

Je to klidně možný, tak vždyť v tomhle státě je možný cokoliv.

To říkáte Vy jako soudce?

To říkám jako já, no.

Pane doktore, kolik Vy jste tady zažil amnestií? Na soudu.

Osmdesát osm, osmdesát devět, devadesát, devadesát tři, no a dva tisíce třináct.

A vždycky to bylo tak, že se vyhlásila a chodily k tomu prováděcí.

Ano, hlavně se vždycky předem vědělo na soudu, že ta amnestie bude. Minimálně se to vědělo v ten den, nebo den předem, kdy ta amnestie měla být vyhlášena, aby se ten soud na to připravil. Vemte si, že máte x lidí, který jsou ve výkonu trestu, kterých se ta amnestie týká.

Tady ten postup byl takovej, že vy jste se to dozvěděli z médií. -----

Tady nebyl žádněj postup. Tady jsme se z novoročního projevu dozvěděli, že se rozhod někdo udělat amnestii. A nikdo o tom nevěděl, podle mě o tom nevědělo ani ministerstvo, nevěděl o tom nikdo. -----

Pro vás ten argument je to dlouhý, vleče se to, nechceme to takhle protahovat, pojďme to změnit a amnestií na to upozorníme, ten neberete? -----

To neberu, to jsou všechno kauzy, který vznikaly v době, kdy on byl ministerským předsedou. ----

Na tom je paradoxní, že pokud teda Klaus chtěl upozornit, že tohle je nepřípustný. -----

Tak to měl udělat jinak, ale ne takhle. -----

Tak to měl udělat jinak, ale že se to hlavně děje furt, že se nic nezměnilo. -----

Pardon, že Vám do toho skáču. On v životě nic takovýho neřek, nikdy nic takovýho neavizoval, že by se něco takovýho dělo. -----

Do té doby. -----

No samozřejmě že ne. Nebo jste ho snad někde slyšel? -----
--

A jak si mám přeložit to, že se to týká zrovna těch kauz, který, jak říkáte, byly z jeho premiérský éry? -----

To se zeptejte jeho. -----

A co si o tom myslíte Vy? -----

Já si o tom nemyslím radši vůbec nic. -----

Já bych navrhoval jednu věc, já bych to přestal nahrávat, jestli můžem teda poprosit a já odejdu, takže já se s Váma loučím. -----

A já tu budu sám, tak jo. -----

Tak už Ti to můžu říct teda? -----

Tak co ti řek, za zavřenýma dveřma? -----

Řek mi, Řek mi kdo si to zaplatil, řekl mi částku, jakou si zaplatil, řekl mi jaký ten mechanismus tam byl. ---

A kdo si to zaplatil? -----

Zaplatil si to (pípnutí) a on se bál, protože se to obnovilo znova to vyšetřování a bál se, takže si to prostě pojistil, takže se ten článek 2 tam dával kvůli němu. -----

No a jak on to ví? -----

On se k tomu dostal, protože byl branej jako ten, kdo bojuje proti amnestii, ale on sám o tom nic. -----

Takže mu to musel někdo prásknout? -----

Ano, někdo mu to řekl, důkazy nemá, ani neví kudy máme jít, prostě říká hele tohle jsem se dozvěděl, jak s tím naložíte, to je na vás. -----

A kolik za to měl dát? -----

Tři sta milionů to mělo být. -----

Korunovej účet? -----

Mělo to jít přes nějaký finanční operace vlastně a ve finále v hotovosti, tak aby to nešlo dohledat, bylo to přes nějaký další firmy.“ -----

[53] Notářský zápis také zachycuje část videoreportáže zveřejněné na adrese: <https://www.seznam.cz/zpravy/clanek/policie-se-zacala-zabyvat-dvema-dily-ze-serialu-seznamu-zvlastni-vvsetrovani-7791> (viz bod [47] tohoto rozhodnutí), jež obsahuje v čase 02:55 - 03:51 min. následující rozhovor:

„Ten druhý případ, o který se policie zajímá tak ten souvisí s amnestií Václava Klause z roku 2013, kdy policie, jak už jsme i v tom dílu odkazovali, neustále vyšetřuje, jestli tam byla, nebyla korupce, mohla sebrát roli a teď si po nás vlastně vyžádali natočený materiál, ve kterém asi hledají nějaký klíčový důkaz. -----

Mimochodem, pro vás, policie stále šetří, zda tam byly úplatky, nebo nebyly, a po vašem Zvláštním vyšetřování váš názor, váš dojem z celé amnestie? -----

Můj názor je, minimálně jsme prokázali to, že tam byl prostor pro to, pokud chtěl někdo s tím obchodovat, tak ten prostor tam prostě vytvořený byl, to se nám myslím podařilo doložit, zda-li se to dělo s vědomím či bez vědomí Václava Klause, to je věc, na kterou si ještě budeme muset počkat, na tuto odpověď a myslím, že na ni čeká i Václav Klaus, protože i on sám inicioval vyšetřování, které samo o sobě ještě odpověď na tuto otázku nepřineslo.“

Dopisy zaslané J. Ch. S. S., J. K. a Hypermarket Film s. r. o.

[54] Z jejich obsahu vyplývá, že J. Ch., podepsaný jako „*tiskový mluvčí P. T.*“ dne 15. 2. 2017 zaslal S. S. a J. K. dopis s požadavkem na potvrzení skutečnosti, že v předmětné reportáži byl skutečně zmíněn P. T. jako osoba, kterou měl kárně obviněný označit za zadavatele přípravy amnestie, neboť na to byl J. Ch. v nedávné době dotazován. Je-li tomu tak, požadoval J. Ch. poskytnutí předmětné reportáže ve zvukově neupravené verzi. Dne 17. 2. 2017 zaslal J. Ch. totožnou žádost také na adresu Hypermarket Film s. r. o.

Odpověď J. K. ze dne 22. 2. 2017 na dopis J. Ch.

[55] Z odpovědi J. K. jakožto „*šéfreditora zpravodajství Seznamu*“ vyplývá, že jméno překryté v předmětné reportáži zvukovou stopou nebylo v daném pořadu zveřejněno a společnost Seznam.cz ho nehodlá zveřejňovat ani v souvislosti s žádostí J. Ch.

Prohlášení P. M. ze dne 22. 5. 2017

[56] Z jeho obsahu vyplývá, že P. M. jako novinář zabývající se kauzou C. S. Fondů po zhlédnutí vytýkané reportáže dospěl z kontextu, ve kterém zaznělo jméno a příjmení překryté zvukovou stopou, k závěru, že se jedná o P. T., přičemž jej tato informace zaujala svou absurditou, neboť amnestie se na P. T. dle jeho názoru vztahovat nemohla. Proto se obrátil na mluvčího P. T. J. Ch. s dotazem, zda mu může potvrdit jeho domněnku a zda mu může poskytnout bližší informace. J. Ch. dle P. M. popřel spojitost P. T. s amnestií a sdělil P. M., že není první, kdo se jej na to ptá, ale že nemá k dispozici neupravený materiál z natáčení, tudíž nemůže tyto dotazy potvrdit ani vyvrátit.

Odborné vyjádření M. P. ve věci odezírání ze dne 12. 5. 2017

[57] Z jeho obsahu vyplývá, že si jej u odbornice na odezírání, M. P., objednal JUDr. Petr Poledne, Ph.D., advokát. Zmiňovaná posuzovatelka zkoumala slovo překryté zvukovou stopou ve vytýkané reportáži, ale i v upoutávce k ní a dospěla k závěru, že předmětné zvukově zastřené slovo se s jistotou sestává ze dvou krátkých slabik. Toto zvukově zastřené slovo přitom obsahuje samohlásky „y“ nebo „i“ (nelze rozlišit, zda se jedná o měkkou či tvrdou samohlásku, neboť se liší zvukem, ale nikoliv tvarem úst při artikulaci) a v druhé slabice samohlásku „a“. Zvukově zastřené slovo pak dle znalkyně končí některou z měkkých souhlásek „č“, „š“, „ř“ nebo „ž“. Ke konkrétnímu dotazu zadavatele pak znalkyně uvedla, že slovo „T.“ vyhovuje všem vizuálním charakteristikám odezíraného slova.

Tisková zpráva Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 12. 2015

[58] Z jejího obsahu vyplývá, že státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze rozhodl dne 23. 12. 2015 v trestní věci týkající se podvodného vyvedení aktiv v hodnotě 1,2 mld. Kč z tzv. C. S. Fondů, k němuž došlo v letech 1996 – 1997, tak, že se trestní stíhání obviněného zastavuje, neboť v důsledku důkazní nouze nebylo prokázáno, že skutek spáchal obviněný.

[59] Trestní stíhání obviněného bylo již jednou zastaveno, a to v roce 2008. V roce 2013 povolil Městský soud v Praze obnovu řízení, neboť po zastavení trestního stíhání

obviněného vyšly najevo nové skutečnosti prezentované dříve nevyslechnutými svědky. Tito svědci následně po povolení obnovy řízení odmítli vypovídat, resp. jeden z nich svou výpověď zásadně pozměnil a Nejvyšší soud při rozhodování o stížnostech pro porušení zákona týkajících se použitelnosti důkazů pro rozhodování o zajištění majetku obviněného v přípravném řízení konstatoval nepoužitelnost svědeckých výpovědí zajištěných před povolením obnovy řízení a v jiném trestním řízení, jakož i nepoužitelnost obsahu soukromé nahrávky rozhovoru jednoho ze svědků s novináři, přestože se jednalo o důkazy opatřené v souladu s trestním řádem, a jiné důkazy svědčící o vině obviněného nebyly v rámci obnoveného řízení zjištěny ani cestou žádostí o právní pomoc do zahraničí. Nebyly tudíž splněny zákonné podmínky pro podání obžaloby.

Článek J. N. a J. K. ze dne 3. 4. 2012 „Jsou to čičmundové, řekl soudce a osvobodil manažery z CS Fondů“, zveřejněný na www.ekonomika.idnes.cz

[60] Dle autorů článku soudce JUDr. Kamil Kydalka citoval v odůvodnění rozsudku jednoho ze svědků s tím, že je nespravedlivé, aby obžalovaní J. K. a P. M. pykali za údajné „vytunelování“ C. S. Fondů: „*Soudíte dva čičmundy, kolem nichž projel rychlík, aniž by si vůbec stačili uvědomit, o co jde.*“ Dle autorů článku soudce nejmenoval, ale naznačil, že skutečnými „hráči“ byli lidé kolem P. T., který byl kvůli kauze obviněn, ale jeho stíhání bylo zastaveno. Článek uvádí, že podle JUDr. Kydalky došlo k zastavení trestního stíhání „*záhadným způsobem*“. To, že celou transakci řídil P. T., měli dle článku vypovídat i někteří svědci.

[61] Článek dále obsahuje informaci o tom, že soudy v minulosti uložily čtyři nepodmíněné tresty odnětí svobody v souvislosti s tzv. vytunelováním C. S. Fondů, jmenuje odsouzené a jejich tresty a popisuje, že podle soudů se čtveřice za účasti dalších osob podílela na podvodném ovládnutí C. S. Fondů a následném převodu jejich majetku - více než 1,23 miliardy korun - na účet makléřské společnosti Umana u Plzeňské banky. Za tuto transakci měly C. S. Fondy získat akcie podniku Drůbež Příšovice, které měly podle obžaloby asi desetinovou tržní hodnotu. Peníze po několika převezech měly skončit na zahraničních účtech.

Článek R. V. „Soud obnovil stíhání miliardáře T.“, ze dne 15. 1. 2013, zveřejněný na serveru www.novinky.cz

[62] Z něj vyplývá, že dne 7. 1. 2013 Vrchní soud v Praze zamítl stížnost P. T. proti rozhodnutí Městského soudu v Praze o povolení obnovy trestního řízení. Článek dále uvádí, že P. T. a jeho obchodní partner byli obviněni již v roce 2006 a státní zástupce vrchního státního zastupitelství jejich stíhání zastavil v roce 2008 s tím, že vytýkané skutky nebyly trestnými činy. Situace se však změnila v průběhu roku 2012, kdy během hlavního líčení ve věci vedoucího Finančního analytického útvaru Ministerstva financí J. K. tři svědci tvrdili, že za tzv. vytunelováním C. S. Fondů je právě P. T. Na základě těchto výpovědí pak státní zástupce požádal o obnovení stíhání P. T., čemuž Městský soud v Praze vyhověl.

Rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013, publ. pod č. 1/2013 Sb.

[63] Amnestie byla vydána u příležitosti 20. výročí vzniku samostatné České republiky. Články I, III a IV se týkají prominutí, zmírnění či zahlazení některých nepodmíněných,

resp. podmíněně odložených trestů odnětí svobody či trestů obecně prospěšných prací nebo domácího vězení. Pouze čl. II rozhodnutí o amnestii se týká zastavení trestního stíhání: *„Nařizuji, aby bylo zastaveno pravomocně neskončené trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému, od jehož zahájení k 1. lednu 2013 uplynulo více než 8 let, pro trestné činy, za něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující deset let.“*

[64] Kárně obviněný soudce předložil soudu následující listinné důkazy:

Usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 3. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 4/13

[65] Podáním doručeným Ústavnímu soudu dne 14. 1. 2013 navrhla skupina senátorů, aby Ústavní soud zrušil čl. II rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb., o amnestii, ze dne 1. 1. 2013, neboť je podle jejich názoru v rozporu s hodnotami demokratického právního státu podle čl. 1 Ústavy České republiky, jakož i s principem vyjádřeným v čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), v důsledku čehož mělo dojít k porušení základních práv garantovaných v čl. 11, 36 a 38 Listiny, čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k této Úmluvě. Alternativně se navrhovatelé domáhali, aby *„Ústavní soud vyslovil nálezem, že čl. II amnestijního rozhodnutí je v rozporu s hodnotami demokratického právního státu a v rozporu s ústavním pořádkem, a tudíž vyslovil jeho protiústavnost“*. Dne 21. 1. 2013 byl Ústavnímu soudu doručen návrh Městského soudu v Praze (podepsaný předsedou senátu JUDr. Kamilem Kydalkou) na zrušení téhož rozhodnutí prezidenta republiky a „alternativně“ na zrušení jeho článku II. Vzhledem k tomu, že Ústavní soud v dříve zmiňované věci jednal o návrhu zčásti identickém, byl později podaný návrh JUDr. Kydalky usnesením ze dne 12. 2. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 7/13 (všechna konečná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na nalus.usoud.cz) v rozsahu, v němž napadal čl. II amnestie, odmítnut jako nepřípustný pro překážku litispendence podle § 35 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, v relevantním znění (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), a ve zbylé části byl odmítnut rovněž, a to pro nedostatek aktivní legitimace navrhovatele ve smyslu § 43 odst. 1 písm. c) zákona o Ústavním soudu. Městský soud v Praze byl však označen za vedlejšího účastníka v popisované věci sp. zn. Pl. ÚS 4/13.

[66] Navrhovatelé k přípustnosti návrhu uváděli, že rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii splňuje obsahové znaky právního předpisu, tj. závaznost, formální určitost, obecnost předmětu a subjektů a vynutitelnost. Navrhovatelé dále namítali, že ani suverénní pravomoci prezidenta nemohou být v demokratickém právním státě vykonávány v rozporu s ústavním pořádkem bez jakékoliv možnosti kontroly. Dle čl. 36 odst. 2 Listiny zároveň z pravomoci soudu nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod.

[67] Neslučitelnost napadeného ustanovení s ústavním pořádkem plyne podle navrhovatelů především z toho, že nařizuje zastavení trestního stíhání i v případech nejzávažnější organizované hospodářské trestné činnosti, čímž bylo soudům znemožněno, aby deklarovaly spáchání trestného činu a umožnily poškozeným domoci se náhrady škody. Tím došlo k porušení práva poškozených na spravedlivý proces, jakož i porušení jejich práva vlastnit majetek ve spojení s legitimním očekáváním jeho nabytí. V důsledku abolicie došlo k faktické legalizaci výnosů z trestné činnosti. Napadené ustanovení proto

podkopává základní principy právního státu a důvěru občanů v právo a v demokratický právní stát.

[68] Ústavní soud však předmětným usnesením ze dne 5. 3. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 4/13, tento návrh odmítl. V rámci právního hodnocení věci většinové stanovisko pléna Ústavního soudu uvádí, že Ústavní soud není oprávněn v předmětném řízení přezkoumávat právní akty, které nejsou právním předpisem z hlediska formy (název, procedura, publikace v příslušném publikačním orgánu), obsahu (neobsahují právní normy) či funkce (nemají regulovat chování). Specifičnost amnestijního rozhodnutí spočívá v tom, že neobsahuje opakovatelné pravidlo (je naopak jednorázové); přitom právě trvalost je významným znakem obecné normy, což v případě amnestijního rozhodnutí neplatí, a není proto také kdykoliv zaměnitelné pozdější obecnou normou podle zásady *lex posterior derogat priori*. Odlišnost panuje i v rovině formální (názevem jde o rozhodnutí), jakož i funkcionální, neboť neplní roli právního předpisu, nýbrž výjimky z něj. Podle závěrů Ústavního soudu tedy amnestijní rozhodnutí není právním předpisem, ale aktem aplikace práva.

[69] Navíc, v souladu s tradičním názorem doktríny k otázce přezkoumatelnosti amnestijního rozhodnutí, toto rozhodnutí „nemůže být zrušeno“. To vyplývá podle většinového stanoviska Ústavního soudu z obsahového vymezení rozhodnutí prezidenta o amnestii jako prerogativu exekutivy, který směřuje do oblasti moci soudní. Účelem amnestijního rozhodnutí je v kontrolním mechanismu brzd a vyvažování modifikovat účinky nebo následky ukončeného anebo probíhajícího trestního stíhání za účelem naplnění (exekutivou nutně subjektivně definovaného) obecného dobra (skrže společenské milosrdenství, odpuštění či zapomenutí), případně reagovat, s ohledem na politické či trestně politické aspekty situace ve státě, na případné dysfunkce moci soudní při jeho dosahování. Bylo by logicky protismyslné, kdyby si „vyvažovaná“ moc soudní mohla zásah proti sobě samé odstranit tím, že by příslušný akt prostě „zrušila“. Jsou to právě zejména zmíněné znaky „milosrdenství“, „odpuštění“, „zapomenutí“, nepřítomnost práva či právního nároku a pojmová absence „odůvodnění“, jež znemožňují, aby amnestijní rozhodnutí bylo podrobeno přezkumu podobně jako jiné akty prezidenta, u nichž se tak již stalo či u nichž to doktrína připouští. Ústavní soud i na základě dalších argumentů uzavřel, že i kdyby bylo amnestijní rozhodnutí považováno za právní předpis, je v zásadě z právní (soudní) kontroly vyňato, a proto je nutno je považovat za nezrušitelné ze strany soudní moci (k dispozici je toliko odpovědnost politická).

[70] Obiter dictum většinové stanovisko Ústavního soudu připouští, že v případě zcela excesivního amnestijního rozhodnutí, které by ohrožovalo hodnoty tvořící materiální jádro Ústavy dle jejího čl. 9 odst. 2, by Ústavní soud byl oprávněn zasáhnout. Navrhovateli sledovanému zájmu na ochraně poškozených by však mohly dle Ústavního soudu vyjít vstříc též obecné soudy v řízeních o tom, kdo a jak je amnestie v její aboliční části účasten. Kupříkladu v případě obviněných, kteří se jako uprchlí vyhýbali trestnímu stíhání, by mohlo být uváženo, zda do rozhodné doby trestního stíhání tomu korespondující dobu započítat. Obdobně lze postupovat i ve vztahu k těm, kteří zjevně obstrukčním chováním v řízení způsobili relevantní prodloužení svého trestního stíhání. Obecné soudy také budou moci dle Ústavního soudu zasáhnout v případech, kdy by amnestijní rozhodnutí *in concreto* mělo dopadnout do trestních řízení, jejichž zastavení by bylo v rozporu

s mezinárodními závazky ČR, a zejména tehdy, pokud v těchto věcech vystupují jako poškození „kvalifikované“ oběti, u nichž došlo k porušení čl. 2 a 3 Úmluvy.

[71] Odlišné stanovisko k tomuto usnesení pléna Ústavního soudu uplatnili soudci P. R., V. G., M. V. a I. J.

Články vztahující se k amnestii předložené kárně obviněným

[72] V článku JUDr. Kamila Kydalky ze dne 9. 1. 2013 *„Komentář: Klausova amnestie šitá na míru“*, MF Dnes, zveřejněném na zpravy.idnes.cz, jeho autor odmítl vysvětlení čl. II amnestie ze strany tehdejšího prezidenta republiky, tedy nepřiměřenou délku řízení. JUDr. Kydalka uvedl, že do druhé poloviny 90. let v ČR nebyla politická vůle trestné činy v oblasti závažné hospodářské kriminality odhalovat, natož stíhat. Následně, když kauzy vyšly na světlo, bylo nutné zodpovědět některé otázky, například, zda jde o trestnou činnost, o jaký trestný čin se konkrétně jedná, jak uchopit materii získanou vyšetřováním. JUDr. Kydalka zdůraznil množství důkazního materiálu, který je nutné v daných kauzách obstarat, analyzovat a vyhodnotit. Jestliže se věc dostane k soudu, soudce musí spis prostudovat, přičemž doba studia není závislá jen na obsáhlosti materie, která je mu předložena, ale i na tom, kolik věcí a jak složité ten který soudce vyřizuje. Navíc provádění důkazů u hlavního líčení předpokládá a vyžaduje osobní výslech svědků. Není žádnou výjimkou, že v daných kauzách je třeba vyslechnout desítky i stovky svědků a mnoho znalců. JUDr. Kydalka zmínil vlastní zkušenost s věcí, ve které proběhlo 174 dnů hlavního líčení, přičemž vyslechl téměř tisíc svědků. Kritizoval úpravu v trestním řádu, dle které musel soudce v minulosti doslovně přečíst listinné důkazy zajištěné vyšetřovatelem, jakož i to, že jedna z nespočetných novel trestního řádu sice zavedla možnost dohody o vině a trestu, nelze ji však bohužel vztáhnout na tyto velké kauzy. Na závěr si JUDr. Kydalka položil otázku, v zájmu koho se v amnestii objevil čl. II o zastavení trestního stíhání. Možná by tyto pochyby vyjasnilo, pokud by prezident republiky prozradil, kdo text „jeho“ amnestie připravil a redigoval. Již v době koncipování tohoto článku bylo podle jeho autora poměrně jasné, kterých kauz se čl. II bude týkat. *„Možná odtud vítr vane“*, podotkl JUDr. Kydalka. Dle svého vyjádření však nemohl žádnou z těchto kauz konkrétně uvést, aby nezavdal možnou příčinu své podjatosti. Uvedl, že spoléhá na inteligenci čtenářů, kteří si klíčové případy doplní sami.

[73] Dle článku H. V. ze dne 19. 1. 2013 *„Amnestii prezidenta připravovali J., H. a K.“*, zveřejněného na www.zpravy.idnes.cz, vznikala amnestie v úzkém okruhu lidí kolem prezidenta Václava Klause. Jsou citovány Lidové noviny, podle nichž se na amnestii podíleli tajemník L. J., právník P. H. a bývalý poslanec ČSSD Z. K. J. dle článku uvedl, že amnestie nevznikala někde mimo na zakázku, ale text byl opakovaně konzultován. Dle interního dokumentu, který měly mít Lidové noviny k dispozici, měl být konzultován především dopad na dva odsouzené, u nichž si Václav Klaus nepřál, aby se na ně amnestie vztahovala, ale nebyl řešen dopad na hospodářské kauzy. J. přitom uvedl, že si byli vědomi toho, že amnestie bude znamenat propuštění lidí odsouzených za bagatelní věci, že budou prominuty tresty starým lidem a že se zastaví řízení, kde po letech lze nalézt spravedlnost už stěží. S tímto výkladem však nesouhlasili státní zástupci a soudci, jak bylo uvedeno v prohlášení Unie státních zástupců ze dne 4. 1. 2013, na které článek poukázal. Článek dále odkázal na návrhy podané v souvislosti s amnestií k Ústavnímu soudu. Dle autorky článku konkrétní jména autorů amnestie prezidentská kancelář tají.

[74] Dle článku M. P. ze dne 24. 3. 2015 „*P. K.: Klausův mecenáš, který začínal s Babišem*“, zveřejněného na www.aktuálně.cz, byli P. K. a Václav Klaus dlouholetí přátelé. P. K. se nedožil uvedení životopisného filmu o L. B., který připravoval, jelikož zřejmě nešťastnou náhodou uklouzl v koupelně a zemřel. Článek mapuje působení K. v podniku zahraničního obchodu Incheba a založení společnosti Teleaxis. Dle článku přátelství s Václavem Klausem K. otevíralo dveře ke sponzorům a Teleaxis se v roce 1994 stala jedním z největších sponzorů ODS. Článek spojuje K. také s pražským zastupitelem K. B., „uhlobarony“ Mostecké uhelné a s V. K., jehož Harvardským fondům poskytoval marketingové služby. Článek dále popisuje úpadek společnosti Teleaxis a následný vzestup nové společnosti Czech Teleaxis, a to díky produkování muzikálů a pořádání konferencí a golfových turnajů. Dále článek odkazuje na server Neovlivní.cz, dle kterého se měl K. tise vrátit do zákulisí politiky přes tehdejšího ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka. Jeho vliv ministerstvo odmítlo.

[75] Dle článku ze dne 26. 3. 2015 „*Švýcarská policie se ptala na K. stamiliony. Byly za amnestií?*“, zveřejněného na www.lidovky.cz, se aktivitami lobbisty a podnikatele P. K., který byl nalezen mrtvý ve svém bytě, zabývala švýcarská policie, neboť ji zajímalo 600 mil. Kč na účtu u banky Credit Suisse, jež měly souviset s amnestií. K tomuto účtu měl mít P. K. dispoziční právo a švýcarská policie požádala protikorupční jednotku Policie ČR o právní pomoc, ta chystala zahájení úkonů trestního řízení pro podezření z trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti. Švýcarská policie začala jednat na základě dopisu ředitele NFPK P. S. upozorňujícího na zmíněný účet a jeho možnou souvislost s úplatky spojenými s amnestií. Společnost Czech Teleaxis přitom nemohla dle svých hospodářských výsledků sumou odpovídající stavu účtu vůbec disponovat. Dle článku byl vliv P. K. na politiku vykreslován až do obudných rozměrů, přičemž si za to částečně mohl sám, neboť se rád tímto vlivem chlubil. Článek uvádí, že lékař nařídil soudní pitvu P. K., která však vyloučila cizí zavinění jeho smrti.

[76] Článek J. T. ze dne 26. 3. 2015. „*K. zemřel těsně předtím, než ho začala šetřit protikorupční policie*“, zveřejněný na www.novinky.cz, uvádí, že P. S. v dopise švýcarské policii uvedl číslo zmiňovaného účtu u Credit Suisse, včetně mezinárodních kódů, s tím, že patří společnosti Pendlehill Marketing Ltd. Zřejmě na něj byly převáděny peníze z K. společnosti Czech Teleaxis. K. měl mít k účtu dispoziční právo. Komu patří společnost Pendlehill Marketing Ltd., nebylo zatím možné dohledat. Švýcarští vyšetřovatelé se dle článku na Policii ČR obrátili po necelých dvou letech vlastního šetření. Policie k věci dne 11. 3. 2015 neoficiálně vyslechla i P. S. Dle zdroje Práva vyšetřovatelé pracují i se zatím neověřenou informací, podle níž se K. na podzim roku 2012 setkal ve Špindlerově Mlýně s pěti podnikateli, z nichž údajně nejméně jeden byl o tři měsíce později Václavem Klausem amnestován ve vlekovci se kauze týkající se hospodářské kriminality.

[77] Dle zprávy ČTK ze dne 2. 4. 2015 „*Klaus chce nechat prověřit údajnou korupci kolem amnestie*“, zveřejněné na www.deník.cz, požádal bývalý prezident Václav Klaus dopisem nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana o prověření informací o údajné korupci při amnestii. Podnětem k tomuto kroku mělo být prověřování konta ve Švýcarsku a prezident svou žádost zveřejnil na svých internetových stránkách. Klaus uvedl, že je nutné prověřit informace ohledně případné korupce, o které spekuluje NFPK, ale také možné křivé obvinění a pomluvu. Mluvčí Nejvyššího státního zastupitelství P. M. řekl, že NSZ dopis obdrželo, seznámí se s jeho obsahem a bude se jím zabývat jako jakýmkoli řádným

podáním. Bývalý prezident již dříve jakoukoliv možnou korupci v souvislosti s amnestií odmítl. Nyní souhlasil se součinností s policejními orgány bez ohledu na imunitu. Podle Václava Klause ovšem K. nemohl o chystané amnestii až do prezidentova novoročního projevu vědět a nikdo nemohl žádnou korupci organizovat.

[78] Zpráva ČTK ze dne 2. 4. 2015 *„Klaus žádá šéfa žalobců o prověření korupce při amnestii“*, zveřejněná na www.aktualne.cz – jedná se o tutéž zprávu.

[79] Dle článku V. Š. ze dne 4. 4. 2015 *„Smrt lobbisty, který možná věděl příliš mnoho“*, zveřejněného na www.echo24.cz, měl P. K. v úmyslu vstoupit do politiky ve chvíli, kdy bude mít 4 mld. Kč a bude nezkorumpovatelný. Zemřel ve věku 61 let. Nad rámec již uvedených informací se článek věnoval výsledku P. S. policií dne 11. 3. 2015. Dle jeho vyjádření se jej ptali na amnestii a další detaily švýcarského účtu, které ale nemá. Dodal, že zdroj, který se na něj před dvěma lety obrátil, byl „z okruhu P. K.“. Článek také připomíná, že samotného K. před trestním stíháním uchránilo amnestijní rozhodnutí Václava Havla z roku 1990, neboť se vztahovalo na úmyslné trestné činy se sazbou do tří let a on byl přitom obviněn z falšování účetních dokladů, když pro podnik zahraničního obchodu Incheba v roce 1987 organizoval veletrh v marocké Casablance, čímž měl stát připravit o 33 tisíc korun.

[80] Tištěná podoba upoutávky na videorozhovor s P. S. ze dne 8. 4. 2015 *„S.: Amnestie? Slova o korupci bych před soudem obhájil“*, zveřejněná na video.aktualne.cz, obsahuje pouze následující text: *„Václav Klaus nebyl schopný věrohodně vysvětlit, proč se v amnestii objevila abolice, tvrdí ředitel Nadačního fondu proti korupci P. S. Amnestii podle něj provázely nezákonné činy a uplácení.“*

[81] Dle článku J. K. ze dne 8. 4. 2015 *„Úplatky za amnestii? Nejvyšší žalobce odpovídá Klausovi“*, zveřejněného na www.aktualne.cz, reagoval nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman na podnět Václava Klause tak, že si jej NSZ prostuduje a uvidí, jaké kroky bude možné učinit, zároveň však upozornil, že jeho úřad není oprávněn vstupovat do živých kauz. P. S. reagoval na Klausovo prohlášení o žalobě pro pomluvu vyjádřením, že by se před soudem obhájil, byť přiznal, že o úplatcích za amnestii nemá jeho fond konkrétní důkazy, pouze indicie. Oficiálním důvodem plateb společnosti Czech Teleaxis na účet společnosti Pendlehill Marketing Ltd. mělo být poradenství, na které bylo vystaveno množství faktur ze strany společnosti Pendlehill. S. dle článku uvedl v rozhovoru pro DVTV, že v roce 2013 NFPK získal několik vzájemně provázaných informací, které byly v kontextu historických souvislostí pravdivé, a část z nich se podařilo ověřit. Mimo jiné mezi nimi bylo, že část prostředků, které se nacházejí na švýcarském účtu, může pocházet z trestné činnosti, která souvisela s úplatkářstvím v rámci amnestie, přičemž ani Václav Klaus, ani jeho okolí, nebyli schopni věrohodně vysvětlit, proč se v amnestii objevila abolice. Za kontroverzní navíc S. považoval fakt, že kvůli tomuto zastavení trestních řízení nyní nemají oběti některých podvodů naději ani získat odškodnění. Jako příklad uvedl kauzu H-System.

[82] Článek ze dne 6. 5. 2015 *„Policie zkoumá K. diář. Hledá souvislosti s amnestií“*, zveřejněný na www.lidovky.cz, informuje, že policie zkoumá záznamy, které si podrobně vedl P. K. ve svém diáři. Podle zdroje, který uvádí Právo, by neměl být problém podle nich ztotožnit účastníky K. schůzky s vlivnými podnikateli ve Špindlerově Mlýně v roce

2012. Tyto záznamy by měly být klíčové k odhalení případné korupce spojené s amnestií. Dle výsledků pitvy podnikatel zemřel na následky prasklého žaludečního vředu.

[83] Dle článku J. H. ze dne 14. 6. 2015 „*P. K.: Charismatický gangster*“, zveřejněného na www.euro.cz, informoval P. S. o možném zapojení P. K. do zmizení plzeňského fotbalového bosse a podnikatele M. K. K. měl být objednatelem jeho zmizení, neboť měl s K. v minulosti neshody kvůli měsíčníku Parlamentní zpravodaj a K. jej kvůli tomu několikrát veřejně kritizoval. K. tuto kritiku nesl údajně nelibě a spojoval K. se svými obchodními neúspěchy, mj. s odvoláním jeho promotérství golfového turnaje PGA v beskydské Čeladné pořádající agenturou Altamira Agency. K amnestii článek uvádí, že dle vyjádření P. S. byly částky na švýcarský účet, určené na údajné úplatky za udělení prezidentské amnestie, převáděny nepravděelně, avšak opakovaně po měsících, přičemž hodnota finančního toku byla řádově sto tisíc eur. Podle informátora NFPK majitel společnosti Pendlehill nežije, a proto K. faktury podepisoval sám. Na praní peněz měl M. K. přijít a údajně měl začít K. vydírat, ten se podle informací NFPK obrátil na několik osob z podsvětí a požadoval domluvu K. K. měl dle informací protikorupčního fondu ze švýcarského účtu získat zhruba desetiprocentní provizi. P. S. přitom dané informace nepovažuje za nevěrohodné. Článek se následně věnuje osobě P. K., jeho známostem s celebritami a okázalému vystupování.

[84] Článek S. S. ze dne 21. 7. 2015 „*Výšetřování Klausovy amnestie provázejí výhrůžky*“, zveřejněný na www.neovlivni.cz, uvádí, že P. S. serveru potvrdil využívání soukromé ochranky placené NFPK, které mělo být důsledkem výhrůžek od člověka spojeného s podsvětím, a to v reakci na angažmá P. S. ve výšetřování korupce souvisící s amnestií.

[85] Dle článku ze dne 21. 8. 2015 „*Podnikatel K. prý chystal vraždu miliardáře J.*“, zveřejněného na www.zpravy.aktualne.cz, policie prověřovala informaci, že P. K. měl dva roky před vydáním článku plánovat vraždu K. J. Dle článku byla důvodem skutečnost, že jím financovaný NFPK navedl švýcarskou policii ke zmiňovanému účtu. Výšetřování následně K. překazilo transfer velké sumy peněz. Za vraždu měl K. zaplatit 10 mil. Kč, což je dle K. J. poměrně vysoká částka, která ukazuje na to, že se jednalo o vážně míněnou věc. K. J. byl ve věci vypovídat na policii a sdělil, že o plánech na jeho likvidaci je informován. Proč snaha K. nebyla realizována, není jasné, dle zdroje deníku Právo se mohlo jednat o nedůvěru lidí z podsvětí v to, že K. danou sumu uhradí.

[86] Článek J. Z. ze dne 21. 8. 2015. „*K. údajně plánoval vraždu J. Na likvidaci miliardáře měl až 10 milionů*“, zveřejněný na www.lidovky.cz, dále uvádí, že J. označil snahu o svou likvidaci za iracionální, jelikož by ve věci výšetřování K. nepomohla, byl by to jen pokus o pomstu. Policie dle článku prověřuje i verzi, že na odstranění K. J. pracovalo kromě zesnulého P. K. více lidí.

[87] Článek L. P. ze dne 21. 8. 2015 „*J.: Proč plán vraždy selhal? Asi K. nevěřili*“, zveřejněný na www.zpravy.aktualne.cz, který obsahuje také krátký rozhovor s K. J., dále k výšetřování snahy P. K. o likvidaci K. J. uvádí J. vyjádření, že útok se zřejmě nepodařil, protože lidé z podsvětí panu K. příliš nedůvěřovali. Nebo to bylo příliš náročné jít přímo proti němu. Samotný miliardář se měl o plánu P. K. dozvědět několik měsíců před vydáním článku ze zdroje odlišného od policie.

[88] V článku ze dne 21. 8. 2015 „*Podnikatel K. prý připravoval vraždu miliardáře J. Mstil se fondu proti korupci*“, zveřejněného na www.domaci.ihned.cz, nejsou obsaženy žádné další relevantní informace nad rámce již uvedeného.

[89] Dle rozhovoru O. K. s K. J. ze dne 22. 8. 2015 „*Miliardář J. o údajné vraždě: Že mi brozí nebezpečí, jsem věděl od začátku*“, zveřejněného na www.lidovky.cz, miliardáře kontaktovala policie až v době, kdy byl o možné přípravě jeho vraždy informován, ovšem neví, z jakého zdroje vyšetřovatelé čerpali. Dle jeho názoru se mu P. K. chtěl pomstít, nepracoval na něčí objednávku. Akci se nepovedlo dohodnout pravděpodobně kvůli nedostatečné důvěryhodnosti K., ale také kvůli osobě K. J. jako veřejně známé osobnosti. K. J. připustil, že mohlo jít o zúčtování za kritiku někdejší hlavy státu, resp. amnestie, jelikož akce měla proběhnout v době, kdy NFPK odesílal švýcarské prokuratuře dopis upozorňující na zmíněný bankovní účet. Možného nebezpečí si byl J. dle svých slov vědom již při zakládání NFPK.

[90] Dle článku J. Z. ze dne 25. 8. 2015 „*Kvůli Klausově amnestii mi vyhrožoval M. muž, tvrdí šéf protikorupčního fondu*“, zveřejněného na www.lidovky.cz, byl ředitel NFPK P. S. nucen chodit několik týdnů s ochrankou, neboť mu údajně vyhrožoval člověk, který v minulosti pracoval pro „kmotra“ F. M., který chtěl jeho prostřednictvím zprostředkovat jednání mezi NFPK a někým „mocným“. Tuto nabídku P. S. odmítl, neboť informace o vyšetřování se už objevily v médiích a dopis do Švýcarska vyšetřovatelům stejně dávno odeslali. Dle ředitele NFPK osobu, jež mu vyhrožovala, znal a věděl, jak pracuje. Ze skutečnosti, že policie ani jemu, ani K. J. nepřidělila ochranku, S. dovodil, že neexistovalo velké nebezpečí. S. připustil, že údajné finanční potíže P. K. mohly ukazovat na to, že se s ním na přípravě odstranění K. J. někdo podílel.

[91] Z článku L. V. (bez uvedení data) „*Neuvěříte! Co mají společného Václav Klaus a P. K.?*“, zveřejněného na www.sip.denik.cz, nevyplývají žádné další relevantní informace na rámec již uvedeného.

[92] Dle článku J. K. ze dne 24. 8. 2017 „*Zrušíme Klausovu amnestii, vytklo si ambiciózní cíl hnutí STAN*“, zveřejněného na www.zpravy.idnes.cz, patří mezi priority hnutí STAN návrh změny Ústavy, který hnutí hodlá připravit ve spolupráci s právníčkou H. M. tak, aby Senát PČR po slovenském vzoru získal pravomoc třípětinovou většinou svých členů rušit vyhlášenou amnestii či milost prezidenta republiky v případě, že by narušovala náležitosti demokratického právního státu. Podle hnutí to může vést ke zrušení Klausovy amnestie. Dle článku Klausova amnestie tím, že zastavila i nejzávažnější hospodářské kauzy, vzbudila odpor velké části veřejnosti a vyvolala také nesouhlas mnohých politiků. Podle H. M. amnestie podkopala důvěru lidí v právní stát. Zmiňována je také milost udělená prezidentem Milošem Zemanem odsouzenému J. K.

[93] Kárný soud dále na návrh kárně obviněného provedl k důkazu následující audiovizuální záznamy:

Rozhovor se soudcem JUDr. Kamilem Kydalkou v pořadu ČT Hyde park dne 21. 1. 2013, dostupný na adrese: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10252839638-hyde-park-ct24/213411058080121-hyde-park/>

[94] Z úvodního slova redaktora vyplývá, že tématem rozhovoru bude pohled soudce na amnestii a problémy, které kvůli ní vznikly, jakož i otázka, co komplikuje spravedlnost v České republice. Následuje reportáž obsahující stručný výčet složitých kauz, které napadly do senátu JUDr. Kydalky a do nichž měla zasáhnout amnestie (H-System, kauza obž. Ch.). V rozhovoru je zahrnuta i diskuse o návrhu, který podal JUDr. Kydalka ve spojitosti s amnestií k Ústavnímu soudu. Od 12:00 min. záznamu následuje otázka diváka, zda byla amnestie promyšlená akce, nebo zda se jednalo o omyl, a odpověď JUDr. Kydalky, že nemá informace o tom, že by se jednalo o promyšlenou akci, a s otázkou, zda si byli autoři textu dopředu vědomi jeho dopadu, odkazuje diváka na premiéra, prezidenta a ministra spravedlnosti. Kárně obviněný redaktorovi potvrdil, že dle jeho názoru si každý právník měl být vědom toho, že vzhledem k danému znění amnestie dopadne abolice také na hospodářskou kriminalitu. Následně komentoval vznik amnestie a neochotu Kanceláře prezidenta republiky sdělit, kdo je jejím autorem, a postup při kontrasignaci premiéra. Těmto tématům se rozhovor věnuje do 19:46 min. záznamu, následně probíhá diskuse o změně Ústavy. Od 22:52 do 24:10 min. videozáznamu se kárně obviněný kriticky vyjadřuje k šíři pravomoci prezidenta vyhlašovat amnestii. Následně se rozhovor stáčí k možnostem odškodnění obětí daných trestných činů a k dalším obecným otázkám a dále ke kauze H-System. JUDr. Kydalka vylučuje možnost koncipování amnestie tak, aby případně znemožnila stíhání L. K. kvůli jejímu spojení s panem S., obžalovaným v kauze H-System (od 33:34 min.), neboť jakýkoliv hypotetický trestný čin by již byl promlčen. Dále řeší délku projednávání složitých kauz, možnou korupci za účelem prodlužování řízení a další otázky nesouvisející s amnestií. V 49:50 min. následuje dotaz diváka, zda mj. netrestání závažné hospodářské kriminality není znakem zločinného spolčení v této zemi. JUDr. Kydalka odpovídá, že na věci, které jsou kvalifikovány jako zločinné spolčení, se amnestie nevztahuje, nicméně potvrzuje vazby mezi politiky a tzv. kmotry a pozastavuje se nad tím, že žádný z nich nestojí před soudem. K doplňující otázce redaktora na toto téma JUDr. Kydalka odpovídá, že vyšetřování těchto případů přísluší policii nebo státnímu zástupci, ale většinou je třeba, aby jim k tomu někdo dal podnět. Na dotaz diváka v 51:36 min. záznamu, zda by se měl k tématu amnestie vyjadřovat, resp. „*dělat politického arbitra v televizi*“, kárně obviněný odpověděl, že amnestie je součástí právního řádu, se kterou musí pracovat, a samozřejmě, pokud by v ní nebyl podle něj „*do nebe volající zvláštní článek dva*“, tak se vyjadřovat nebude. Následně na otázku redaktora, zda označení čl. II za „*do nebe volající*“ není trochu politikum, odpověděl, že to nějak okomentovat musí a že si na něco nebude hrát, jeho názor je, že to nebylo šťastné rozhodnutí, a proto zvolil postup přerušování řízení a podání návrhu k Ústavnímu soudu.

Rozhovor se soudcem JUDr. Kamilem Kydalkou v pořadu ČT Otázky Václava Moravce dne 27. 1. 2013, dostupném na adrese: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1126672097-otazky-vaclava-moravce/213411030510127-otazky-vaclava-moravce-2-cast/obsah/241648-kamil-kydalka-predseda-trestniho-senatu-mestskeho-soudu-v-praze-pavel-komar-namestek-vrchniho-statniho-zastupce-vrchni-statni-zastupitelstvi-olomouc>

[95] Jedná se o rozhovor v rámci druhé části pořadu Otázky Václava Moravce ze dne 27. 1. 2013, který byl veden nejen s JUDr. Kydalkou, ale také s náměstkem vrchního

státního zástupce v Olomouci Mgr. P. K. Diskuse probíhala nejdříve se státním zástupcem. Kárně obviněný (7:11 min.) se následně věnoval vlivu amnestie na jeho rozhodování co do počtu přerušených řízení a postupu do doby rozhodnutí Ústavního soudu o jeho návrhu a celkově o možnosti amnestii tímto způsobem napadnout (do 9:13 min.). V 14:00 min. záznamu se redaktor zeptal, jakým způsobem podle hostů ovlivní amnestie pohled veřejnosti na závažné trestné činy, které vnímá jako nebezpečné, např. korupce, jak byla řešena v případě soudce B. Kárně obviněný se negativně vyjádřil o možném návratu soudce JUDr. B. do justice, ale ne z pohledu soudce, ale běžného občana. Mgr. K. konstatoval, že podle jeho názoru vysílá čl. II amnestie negativní signál vůči veřejnosti. Dále se od 16:10 min. záznamu debata přesunula ke změnám, které přinesl trestní zákoník, k novelám trestního řádu, délce trestního řízení a dalším obecným otázkám efektivit trestní justice. Kárně obviněný kritizoval některé novelizace a prohlásil, že tyto novely řízení nezrychlují, spíše zpomalují.

[96] Kárný soud si dále vyžádal a s výslovným souhlasem obou stran provedl k důkazu:

Spis Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV, odboru korupce, sp. zn. NCOZ-882/ČJ-2017

[97] Jeho předmětem bylo prověřování informací, jež kárně obviněný poskytl reportérce S. S. Obsahuje mj. úřední záznamy o podání vysvětlení JUDr. Kydalky a o provedení dalších úkonů, především úřední záznam o podání vysvětlení JUDr. Kydalky ze dne 17. 1. 2017. JUDr. Kydalka vypověděl, že s tvrzením, že Ing. P. T. měl zaplatit 300 mil. Kč za úpravu prezidentské amnestie, ho oslovil neznámý muž na parkovišti obchodu LIDL v Říčanech již v roce 2013. Platba měla být domluvena přes bývalou manželku P. T. a L. K., neboť se obě ženy znaly z nadace, ve které byly společně zainteresovány. Mělo se jednat o následnou dohodu Ing. T. a „někoho z Hradu“. Samotné vyplacení úplatku mělo probíhat na základě nekonkrétních finančních operací a následně mělo dojít i k hotovostnímu předání části těchto peněz. Údajně se mělo jednat o peníze ze švýcarského nebo na švýcarský účet. Informace kárně obviněnému nedávala smysl, jelikož nikdy jméno P. T. v souvislosti s amnestií neslyšel, ale v průběhu času se dle jeho vyjádření začaly skládat události tak, že do sebe zapadaly a vytvářely reálnou možnost. JUDr. Kydalka přitom poukázal na případ, který soudil. Jednalo se o převod částky 1,4 mld. Kč do zahraničí v souvislosti s akciemi drůbežárny Příšovice a z výpovědi se dalo dovodit, že za celou transakcí stál právě P. T. Věc měla dle kárně obviněného vztah k období prezidentské amnestie. Další věc, kde bylo řízení zastaveno, se vztahovala ke společnosti Motoinvest, a. s. a P. T. v ní figuroval spolu s dalšími osobami. V další kauze, souzené JUDr. K. na Městském soudě v Praze, byla v době amnestie povolena obnova řízení ve vztahu k P. T. V těchto případech vázaných na jeho osobu byla vysoká pravděpodobnost odsouzení právě P. T. Současně v návaznosti na tyto informace zdůraznil kárně obviněný vyšetřování osoby Ing. K., prověřování podezřelého bankovního účtu ve Švýcarsku, K. vazby na Václava Klause a jeho podivnou smrt. Zmínil také nestandardní postup při vyhlášení amnestie.

[98] Policie si vyžádala nesestříhaný a neupravený materiál předmětného dílu z pořadu „Zvláštní vyšetřování“. Z úředního záznamu policejního orgánu, který shrnuje obsah tohoto materiálu, vyplývá, že v nesestříhané verzi S. S. skutečně vyslovila jméno P. T. a že podrobnosti rozhovoru s kárně obviněným vedeného mezi čtyřma očima, jak je reportérka

podává, se shodují s informacemi uvedenými při jeho podání vysvětlení. Kárně obviněný jí dle jejího vyjádření informace předal s tím, že nemá žádný důkaz, který by je potvrzoval.

[99] Na základě žádosti poskytlo Nejvyšší státní zastupitelství policejnímu orgánu „*Zvláštní zprávu o postupu při výkonu působnosti státních zastupitelství v souvislosti s aplikací čl. II rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013, č. 1/2013 Sb.*“ ze dne 19. 7. 2013. Tato zpráva obsahuje statistické údaje týkající se věcí, u nichž bylo trestní stíhání zastaveno na základě čl. II amnestie do 30. 6. 2013. Dle této zprávy došlo k zastavení trestního stíhání rozhodnutím státního zástupce u 322 věcí, které se týkaly 468 obviněných. V řízení před soudem došlo k zastavení trestního stíhání u 177 věcí, jež se týkaly celkem 436 obviněných či obžalovaných. Následují podrobné tabulky obsahující rozčlenění zastavených trestních stíhání dle jednotlivých kvalifikací trestných činů a také dle rozdělení na trestné činy řešené samosoudcem (0-5 let trestní sazby) a senátní věci (5-10 let). Zpráva také uvádí, že většina trestních stíhání zastavených na základě čl. II amnestie v přípravném řízení, byla již před tím přerušena podle § 173 trestního řádu. Skladba věcí, u nichž bylo trestní stíhání zastaveno na základě čl. II amnestie, byla následující: trestné činy proti majetku (např. krádež, zpronevěra, podvod, podílnictví, legalizace výnosů z trestné činnosti, poškození cizí věci, porušení povinností při správě cizího majetku) 46 %; trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných (např. zneužití pravomoci úřední osoby, přijetí úplatku, účast na organizované zločinecké skupině, padělání a pozměňování veřejné listiny) 14 %; trestné činy proti svobodě (např. omezování osobní svobody, loupež, vydírání) 12 %; trestné činy hospodářské (např. neoprávněné podnikání, zneužití informace a postavení v obchodním styku, zkrácení daně, poplatku a jiné obdobné platby) 11%; trestné činy proti životu a zdraví (těžké ublížení na zdraví, ublížení na zdraví) 7 %; trestné činy proti rodině a dětem (např. zanedbání povinné výživy, ohrožování výchovy mládeže) 3 %; trestné činy obecně nebezpečné (např. nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy, nedovolené ozbrojování, obecné ohrožení) 3 %; ostatní - méně než 1 %.

[100] Ve spise se dále nacházejí lustrace P. T. v interních databázích Policie České republiky. Dle konečného vyhodnocení spisu bylo na základě uvedených zjištění možné konstatovat, že informace, které JUDr. Kydalkovi sdělila neznámá osoba, se nepodařilo nijak doložit a je možné dovozovat, že amnestie prezidenta republiky, jak byla formulována, nebyla pro P. T. osobně přínosná, neboť vyhlášená amnestie se nikterak nedotkla trestního stíhání P. T. v kauze tzv. vytunelování C. S. Fondů. Na základě tohoto závěru bylo šetření v uvedené věci dne 11. 9. 2017 uzavřeno.

Sdělení Nejvyššího státního zastupitelství k čl. II. amnestie

[101] Nejvyšší státní zastupitelství k žádosti kárného soudu, který v daném ohledu reagoval na důkazní návrh kárně obviněného, kárnému soudu sdělilo, že nedisponuje informacemi ani žádnou centrální databází, která by umožnila identifikovat a zjistit stav všech trestních řízení, která jsou vedena orgány činnými v trestním řízení. Na základě informací, které má Nejvyšší státní zastupitelství k dispozici, soudu sdělilo, že do 12. 1. 2018 bylo na základě čl. II amnestie zastaveno celkem 409 trestních stíhání. Pokud jde o prověřování možného spáchání trestných činů v souvislosti s vydáním amnestie, bylo vedeno trestní řízení u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZN 261/2013, které bylo ukončeno usnesením policejního orgánu Policie ČR, Útvaru

odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, ze dne 3. 10. 2013, č. j. OKFK-212-52/TC-213-251001, o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu, neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyřídit jinak. Nejvyšší státní zastupitelství však nemůže zcela vyloučit, že ohledně obdobného předmětu řízení byla vedena i další trestní řízení. Nejvyšší státní zastupitelství na závěr uvedlo, že nemá žádnou informaci o trestním řízení vedeném pro možné spáchání trestného činu vraždy (ve stadiu přípravy) Mgr. K. J., MBA, Ph.D., v souvislosti s tím, že měl upozorňovat na možnou korupci při přípravě amnestie.

[102] Dále si kárný soud vyžádal od navrhovatele:

Trestní spis Městského soudu v Praze sp. zn. 3 T 2/2008

[103] Z jeho obsahu vyplývá, že dne 14. 11. 2005 byl vydán záznam o zahájení úkonů v trestním řízení, sp. zn. ČTS: OKFK-30/3-2005, ve věci a) podezření z pomoci ke spáchání trestného činu podvodu dle § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákon“), k § 250 odst. 1, 4 trestního zákona a b) ze zosnování a řízení spáchání trestného činu podvodu podle § 10 odst. 1 trestního zákona k § 250 odst. 1, 4 trestního zákona, neboť ad b) zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že Ing. P. T. a další osoby finanční skupiny Motoinvest naplánovali tzv. vytunelování jednotlivých fondů Investiční společnosti C. S. Fond, a. s., s tím, že nejméně v době od 1. 1. 1996 do 15. 3. 1997, kdy majetkově ovládali společnost Plzeňská banka, a. s., a v období roku 1996 i společnost C. S. Fond, a. s., v rozporu se zákonem č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, nevýhodnými obchody se společností C. S. Fond, a. s., soustředili na bankovních účtech finanční hotovost fondů a naplánovali jejich převod mimo území České republiky, přičemž si byli vědomi, že Plzeňská banka je depozitářem těchto fondů a případné následky způsobené škody tedy budou řešeny právě na úkor této banky. Tím měli způsobit společnosti C. S. Fond, a. s. a Plzeňské bance, a. s. škodu ve výši nejméně 1.1 mld. Kč.

[104] V této věci bylo usnesením ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. ČTS: OKFK-30/3-2005, zahájeno trestní stíhání Ing. P. T. a dalších pěti obviněných pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1 a 4 trestního zákona. Na č. l. 10911 se pak nachází usnesení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 5. 11. 2007, č. j. 2 VZV 18/2006 – 800, o zastavení trestního stíhání dle § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu, a to ve vztahu ke všem obviněným s výjimkou Ing. P. M. a Ing. J. K., neboť předmětný skutek u ostatních obviněných není trestným činem.

[105] Toto rozhodnutí bylo zrušeno usnesením nejvyšší státní zástupkyně ze dne 23. 1. 2008, sp. zn. 3 NZA 104/2007, z důvodu nezákonnosti, neboť v usnesení o zastavení trestního stíhání byl skutek ve výroku formulován natolik rozdílně, že vznikaly důvodné pochybnosti o zachování totožnosti skutku. Trestní stíhání Ing. P. T. a tří dalších obviněných bylo znovu zastaveno usnesením státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 15. 2. 2008, č. j. 2 VZV 18/2006 – 970. Na č. l. 11229 se nachází obžaloba proti obviněným Ing. J. K. a Ing. P. M. ze dne 12. 3. 2008, č. j. 2 VZV 18/2006 – 1130.

[106] Trestní věc byla pod sp. zn. 3 T 2/2008 přidělena senátu JUDr. Kamila Kydalky. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2009, č. j. 3 T 2/2008 – 11355, byla věc vrácena státnímu zástupci k došetření. Nová obžaloba byla podána dne 31. 12. 2010, pod sp. zn. 8 VZV 22/2008. Rozsudkem Městského soudu v Praze (předseda senátu JUDr. Kamil Kydalka) ze dne 3. 4. 2012, č. j. 3 T 2/2008 – 12381, byli obžalovaní Ing. J. K. a Ing. P. M. zproštěni obžaloby. V odůvodnění rozsudku se mj. uvádí, že by soud považoval za velmi nespravedlivé, aby obžalovaní K. a M. byli za předmětné jednání popsané ve výroku rozsudku odsouzeni, neboť byli v podstatě klasickými figurkami na šachovnici, kterými tahali jiní hráči, kteří stíhání nejsou. Podle závěrů soudu lze na základě výpovědi některých svědků dovodit, že to byli představitelé Motoinvestu, a to konkrétně Ing. P. T., zřejmě za účasti Ing. D., kteří stáli za celou věcí. Jejich trestní stíhání v této věci, jak konstatoval městský soud, však bylo zastaveno. Následně po vydání rozsudku JUDr. Kamil Kydalka oznámil přípisem ze dne 12. 4. 2012 Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze dle § 280 odst. 5 trestního řádu, že v průběhu hlavního líčení ve věci sp. zn. 3 T 2/2008 byly zjištěny skutečnosti, které odůvodňují návrh na povolení obnovy řízení, a to především výpovědi svědků, kteří za hlavního iniciátora vyvedení peněz z C. S. Fond, a. s. označili P. T.

[107] Přípisem ze dne 17. 6. 2013 Ministerstvo spravedlnosti oznámilo Městskému soudu v Praze, že ve věci shledalo nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce řízení ve vztahu k Ing. J. K. a přiznalo mu zadostiučinění v penězích. Následně byl na základě obnovy řízení od 7. 1. 2013 ve vztahu k trestnímu stíhání obviněného Ing. P. T. spis zapůjčen Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality a následně Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze. Ve spise se dále nachází přípis JUDr. Kamila Kydalky ze dne 29. 1. 2016 adresovaný 1. náměstkovi nejvyššího státního zástupce JUDr. S. V něm JUDr. Kydalka vyjadřuje znepokojení nad informací, že trestní stíhání proti Ing. P. T., které bylo na základě jeho podnětu obnoveno, by mělo být opět zastaveno pro nedostatek důkazů, a doplňuje skutečnosti zjištěné v průběhu hlavního líčení, jež by měly dle něj opodstatňovat podání obžaloby. Dále se ve spise nachází odpověď JUDr. S., že písemnost předá příslušnému státnímu zástupci odboru závažné hospodářské a finanční kriminality Nejvyššího státního zastupitelství, který k ní přihlédně při svém rozhodování o stížnostech proti usnesení státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze o zastavení trestního stíhání. Následně byl spis Vrchním státním zastupitelstvím v Praze vrácen Městskému soudu v Praze.

Spis Městského soudu v Praze sp. zn. Nt 201/2012

[108] Z obsahu tohoto spisu vyplývá, že Vrchní státní zastupitelství v Praze podalo dne 31. 5. 2012, pod č. j. 8 VZV 22/2008 - 1581 (původně sp. zn. 2 VZV 18/2006), návrh na povolení obnovy řízení v neprospěch Ing. P. T. a dalších tří obviněných, neboť ve věci obviněných Ing. J. K. a Ing. P. M., vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 T 2/2008, byly zjištěny nové skutečnosti, které odůvodňují návrh na povolení obnovy řízení, a to především výpovědi svědků, kteří za hlavního iniciátora vyvedení peněz ze společnosti C. S. Fond, a. s. označili P. T. Usnesením Městského soudu v Praze (předseda senátu Mgr. J. K.) ze dne 16. 8. 2012, sp. zn. Nt 201/2012, byla obnova řízení povolena pouze v neprospěch obviněného Ing. P. T. a dle § 284 odst. 1 trestního řádu bylo pouze ve vztahu k obviněnému P. T. zrušeno usnesení Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 15. 2. 2008, sp. zn. 2 VZV 18/2006, o zastavení trestního stíhání. Usnesením Vrchního

soudu v Praze ze dne 7. 1. 2013, sp. zn. 9 To 78/2012, byla zamítnuta stížnost obviněného Ing. P. T. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 8. 2012, sp. zn. Nt 201/2012. Ústavní stížnost proti tomuto usnesení byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 16. 7. 2013, sp. zn. II. ÚS 1089/13, jako zjevně neopodstatněná.

[109] Kárný soud si vyžádal též:

Stanovisko soudcovské rady Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2017

[110] Ve stanovisku se uvádí, že JUDr. Kydalka je soudcem s mnohaletou soudcovskou praxí na trestním úseku jak u Obvodního soudu pro Prahu 6, tak u Městského soudu v Praze. Jedná se o vysoce odborně zdatného soudce, který projednával řadu složitých a náročných případů (i mediálně prezentovaných).

[111] Dle soudcovské rady soudci nelze upírat právo na vyjádření jeho osobních názorů na společenskopolitické dění a otázky. Je však nezbytné, aby soudce tyto své názory vyjadřoval a sděloval adekvátně svému postavení, nevystupoval zaujatě a počínal si tak, aby neohrožoval nebo nenarušoval důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudu nebo nenarušoval důstojnost soudcovské funkce.

[112] Je na kárném senátu, aby posoudil, zda se JUDr. Kydalka dopustil vytýkaného jednání, zda si počínal při prezentaci svých názorů v dané věci v rozporu s požadavky, které jsou kladeny na soudce, a zda takovým jednáním došlo ke kárnému provinění.

Osobní spis kárně obviněného soudce

[113] Z jeho obsahu vyplývá, že JUDr. Kamil Kydalka nastoupil po ukončení studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 1986 jako justiční čekatel na Městský soud v Praze a v lednu roku 1988 složil justiční zkoušku. Rozhodnutím předsedy Městského soudu v Praze byl s účinností ode dne 3. 2. 1988 přidělen k výkonu další čekatelské praxe k Obvodnímu soudu pro Prahu 6 a s účinností od 12. 4. 1988 se stal soudcem a předsedou senátu na uvedeném soudu. V období od 1. 7. 1998 do 31. 12. 1998 byl kárně obviněný dočasně přidělen k Městskému soudu v Praze. S účinností od 1. 1. 1999 byl k tomuto soudu přeložen.

[114] Za dobu působení JUDr. Kamila Kydalky ve funkci soudce mu nebyla udělena žádná výtka, avšak bylo proti němu vedeno kárné řízení ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2014 (viz níže).

Spis Nejvyššího správního soudu sp. zn. 16 Kss 7/2014

[115] Ve zmiňovaném kárném řízení, vedeném proti soudci kárně obviněnému i v nyní posuzované věci, byl rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 16 Kss 7/2014 – 92, JUDr. Kamil Kydalka uznán vinným, že v průběhu volební kampaně před komunálními volbami konanými ve dnech 10. a 11. října 2014 umožnil, aby jeho jménem a s uvedením jeho postavení soudce Městského soudu v Praze byl sepsán a distribuován do poštovních schránek voličům v obci Mnichovice, okr. Praha - východ, kde vlastní chatu, leták, v němž zhodnotil volební kampaň do zastupitelstva obce Mnichovice u sdružení kandidátů „Mnichovice – město na Vaší straně“ jako neférovou, přivlastňující si

cizí úspěchy a populistickou, u strany TOP 09 jako neférovou, neboť slibuje územní plán, který je špatný, soudně napadnutelný, u strany KDU-ČSL neobjevil žádný volební program vztahující se k obci a u strany „Volba pro město – Volba pro Mnichovice“ neshledal žádné závadné jednání během kampaně, přičemž v návaznosti na to po volbách pokračoval v této své angažovanosti tak, že publikoval v „Životu Mnichovic“ č. 7 článek, v němž děkuje všem voličům, kteří „*zvážíli odpovědně, komu dát ve volbách hlas*“, a rozvádí, jaké koalice je možno v zastupitelstvu obce Mnichovice vytvořit, a apeluje na nově zvolené zastupitele, aby si uvědomili, že absolutním vítězem voleb se stala strana „Volba pro město – Volba pro Mnichovice“ vedená Ing. P. S., který má lepší předpoklady vést město, než kandidáti ostatních subjektů, a to i díky svému technickému vzdělání, a vyslovuje obavy, že pokud město nepovede právě Ing. S., hrozí městu katastrofa, čímž podle příslušného kárného senátu zaviněně porušil povinnosti soudce vyplývající z § 80 odst. 4 a 5 písm. a) zákona o soudech a soudcích, když si při výkonu svých politických práv počínal tak, že ohrozil důstojnost soudcovské funkce a zneužil funkci soudce k prosazování soukromých zájmů, čímž spáchal kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Kárný soud nicméně podle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích upustil od uložení kárného opatření. Kárný soud dospěl k závěru, že kárně obviněný skutkem, který mu byl prokázán, překročil právní rámec pro výkon svých občanských a politických práv a svobod, konkrétně zejména práva na svobodu projevu, tak, že to mělo za následek naplnění skutkové podstaty kárného provinění. Kárný senát se však ztotožnil se závěrečným návrhem kárného navrhovatele na upuštění od potrestání, tedy souhlasil s tím, že samotné projednání věci je odpovídající a bude dostatečně motivovat kárně obviněného k dalšímu řádnému jednání a vystupování na veřejnosti při jeho mimoprávních zájmech a aktivitách. Rozhodnutí nabylo právním moci dnem vyhlášení, tedy dne 11. 6. 2015.

[116] Nálezem Ústavního soudu ze dne 5. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 2617/15, byla ústavní stížnost kárně obviněného proti zmiňovanému kárnému rozhodnutí zamítnuta. Ústavní soud konstatoval, že stěžovatel oběma svými projevy porušil povinnost zdrženlivosti, kterou má jako soudce, spočívající také v povinnosti udržovat si odstup od politické soutěže, tedy nevstupovat do „politické politiky“, a to na jakékoli úrovni, včetně místní.

Výslech kárně obviněného soudce

[117] Po poučení ze strany předsedy kárného senátu kárně obviněný využil svého práva dle 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. odepřít výpověď.

Výslech J. K.

[118] Svědek uvedl, že pracuje jako reportér a zástupce šéfredaktora pro „*Seznam zprávy*“. K charakteru pořadu „*Zvláštní vyšetřování*“ vypověděl, že se jedná o reportážní pořad, přípravu třetího dílu tohoto pořadu, který vznikl někdy v září nebo říjnu 2016, si nepamatuje, ani přesný okamžik, kdy byla reportáž uveřejněna, ani zda na něj upozorňovala upoutávka k tomuto dílu pořadu. Dle svědka jsou datum a pravděpodobně i hodina zveřejnění dohledatelné u samotného odkazu na reportáž na internetu. JUDr. Kydalku tvůrci pořadu oslovili, neboť se k amnestii již dříve vyjadřoval. Kárně obviněného kontaktovali telefonicky, avšak svědek uvedl, že si nepamatuje, zda JUDr. Kydalkovi předem sdělili konkrétní téma rozhovoru či znění otázek, ani to, zda před natáčením

proběhla s JUDr. Kydalkou neformální schůzka, nebo zda samotnému natáčenému rozhovoru předcházela neformální rozhovor v kanceláři kárně obviněného. Svědek si nebyl ani jistý, zda místo natáčení rozhovoru, tedy kancelář kárně obviněného soudce, vybrali reportéři, nebo zda ji určil sám soudce.

[119] K obsahu reportáže svědek uvedl, že hrubý materiál se od zveřejněné reportáže liší pouze stopáží, resp. výsledná reportáž vzniká sestřiháním původního materiálu. Střih trvá zhruba týden až dva. Reportéři mohou výslednou podobu pořadu ovlivnit ve fázi jeho přípravy, avšak končené slovo ohledně toho, co bude zveřejněno, má některý z editorů nebo šéfredaktor. Situaci, kdy by se na finální verzi pořadu s nadřazeným neshodl, svědek nezaznamenal.

[120] Svědek si nevzpomíná, zda rozhovor s JUDr. Kydalkou obsahoval pro něj překvapivé informace, ani to, zda byl následný rozhovor kárně obviněného se S. S., který se odehrál mimo kameru, plánován, nebo zda se jednalo o spontánní nápad. Obdobně si svědek nevybavuje, co mu kolegyně S. sdělila o neveřejné části rozhovoru, či zda si kárně obviněný soudce vymínil, že informace z této části rozhovoru nebudou zveřejněny.

[121] K otázce předsedy kárného senátu svědek uvedl, že podle jeho názoru pořad „*Zvláštní vyšetřování*“ dostal etickým zásadám žurnalistické práce, které s kolegyní zmínili v rozhovoru s moderátorkou „*Seznam zprávy*“ (viz bod [47] tohoto rozhodnutí), tedy, že zásadně nezveřejňují neověřené informace a neověřená obvinění vůči konkrétním osobám. Svědek nevěděl, zda v tomto případě veškeré pochybnosti a otázky vyřešilo pouhé překrytí konkrétního příjmení, které v reportáži zaznělo, zvukovou stopou, nicméně na dotaz obhájce kárně obviněného svědek uvedl, že podle jeho názoru z reportáže nebylo možno překryté jméno zjistit. Svědek si nevzpomíná, kdo rozhodl o překrytí jména zvukovou stopou, ani zda to byl svědek sám, a nevzpomíná si ani na to, zda jej někdo v souvislosti s tím jako šéfredaktora kontaktoval.

[122] Na policii v souvislosti s vyšetřováním podezření z korupce při přípravě prezidentské amnestie svědek nevypovídal, ani nebyl policií předvolán. S JUDr. Kydalkou ani s kárným návrhovatelem se osobně blíže nezná.

Výslech S. S.

[123] Svědkyně uvedla, že je majitelkou společnosti, která vydává webové médium „*Neovlivni.cz*“ a zároveň tištěný magazín „*Neovlivni.cz*“, kde působí také jako šéfredaktorka. Současně působí jako dodavatel obsahu pro redakci serveru Seznam.cz, mimo jiné pro pořad „*Zvláštní vyšetřování*“. Tento pořad má povahu „*dokumentární detektivky investigativního charakteru*“.

[124] Svědkyně se při odpovědích na otázky ohledně okolností natáčení pořadu odvolala na to, že reportáž byla pořízena již před dvěma lety a při jejím pracovním i rodinném vytížení již není schopna na tyto otázky odpovědět, neboť si již tyto okolnosti nepamatuje. K obecným postupům při přípravě pořadu vypověděla, že neexistuje pravidlo, dle kterého by všem, kdo v příslušné reportáži vystupují, vždy posílali předem otázky, přístup k jednotlivým respondentům je individuální. Svědkyně je jako tvůrce pořadu zodpovědná za jeho finální verzi, nicméně, jakým způsobem je materiál stříháván a zpracováván,

neovlivňuje. Otázka, kdy bude příslušný pořad zveřejněn, je rovněž mimo její kompetenci, proto dle svého vyjádření nebyla schopna ani uvést, jaká osoba by mohla tuto informaci soudu poskytnout.

[125] K obsahu reportáže a k dotazu na nevěřejnou část rozhovoru s kárně obviněným soudcem reportérka uvedla, že se odvolává na zveřejněný materiál, neboť si na další okolnosti po letech již nevzpomíná, a to ani na příjmení osoby, kterou uvedl JUDr. Kydalka jako možného „objednatele“ prezidentské amnestie. V odpovědi na otázku, zda byl nápad uskutečnit část rozhovoru mimo kamery spontánní a zda si JUDr. Kydalka vymínil, aby sdělené informace nebyly zveřejněny, svědkyně opět odkázala na obsah reportáže, neboť si pamatovala, že byla zaznamenána reakce JUDr. Kydalky, když odmítl vypovědět některé skutečnosti na kameru. Tím, co kárně obviněný uvedl v rozhovoru, svědkyně nebyla dle svého vyjádření překvapena.

[126] Svědkyni se dle jejího vyjádření zdá dostatečné překrytí příjmení zvukovou stopou. Nesetkala se s tím, že by někdo byl schopen překryté slovo detekovat pomocí odezírání z úst či z kontextu pořadu. Spolu s kolegou mohou do finální verze pořadu zasahovat svými návrhy, o nichž však rozhoduje redakce „*Seznamu zprávy*“. V předmětné reportáži překrytí příjmení zvukovou stopou navrhla společně s kolegou, resp. takovou skutečnost předpokládá.

[127] Svědkyně vypovídala na policii v různých věcech, avšak má za to, že v případě vyšetřování podezření z korupce při přípravě prezidentské amnestie tomu tak nebylo. S kárně obviněným se zná na základě vztahu novinář – soudce již z kauzy H-System, obdobně pravděpodobně někdy již dělala rozhovor s kárným návrhovatelem.

[128] K otázce obhájce kárně obviněného byla svědkyně schopna si vzpomenout, že příjmení „Ch.“ náleží osobě, jež se v posledních 25 letech pohybovala v politických a lobbistických kruzích, v 90. letech měl dotyčný vazby na politickou scénu, následně též na obchodní a lobbistické kruhy, ovšem na koho přesně, svědkyně říci nedokázala, neboť tyto kauzy nesleduje. Dále svědkyně vypověděla, že si nevybavuje přípis, který jí a J. K. J. Ch. zaslal, ale ví, že nyní pracuje pro P. T. Svědkyně však nedokázala odpovědět na otázku, zda se jakožto investigativní novinářka v letech 2015 – 2017 věnovala také P. T. Jméno P. M. spojila s novinářem působícím v 90. letech, ale jméno M. P. jí nic neříkalo. Posledně jmenovaná osoba ji nikdy nekontaktovala a svědkyně nikdy neabsolvovala žádné cvičení na odezírání z úst.

Výslech J. Ch.

[129] Svědek uvedl, že je označován za tiskového mluvčího P. T., což spočívá v tom, že komunikuje jeho jménem zejména vůči sdělovacím prostředkům a zprostředkovává veřejnosti jeho názory. O předmětné reportáži v pořadu „*Zvláštní vyšetřování*“ se dozvěděl na základě telefonátů přátel, obchodních partnerů a novinářů, kteří se jej ptali, zda si P. T. zaplatil amnestii, a odkazovali přitom na předmětnou reportáž.

[130] Jednalo se nepochybně i o novináře, neboť P. T. je mediálně známá osoba a ve věci, v níž byl obviněn z trestného činu, došlo k několika zvratům v řízení, které musel svědek řešit i po stránce mediální. Proto nebyl překvapen, když „*volal kdekdo*“, přičemž vyjmenoval několik konkrétních osob, jež mu v dané věci volaly. Nemohlo se

přítom jednat o osoby z řad širší veřejnosti, neboť byly přinejmenším schopny si na svědka sehnat kontakt. Svědek nedokázal zodpovědět, jaké povědomí tyto osoby o P. T. a jeho případu mají. Většinou odpovídal, že se jedná o naprostou hloupost, neboť v době amnestie P. T. vůbec trestně stíhaný nebyl, a zároveň, i kdyby byl, amnestie se na něho nevztahovala. Dle jeho názoru není možné spekulovat, zda by k takovému kroku P. T. přistoupil, pokud by měl tu možnost, neboť jako jediný byl definitivně zbaven obvinění v kauze C. S. Fondů. Pravděpodobně by musel na začátku kauzy cítit alespoň nějakou vinu či nějaké riziko nebo nebezpečí, ale nic takového se dle svědka nedělo.

[131] Na otázku, jak si vysvětluje, že si osoby zajímající se o předmětnou reportáž spojily překryté příjmení s osobou P. T., svědek vypověděl, že k tomu vedly dva klíčové důvody. Především se jednalo o vysoký obnos peněz, stovky milionů, čímž je vymezena úzká skupina osob, a pak také z reportáže jasně vyplynulo, že plátce se tím měl snažit řešit problém možného obnovení trestního stíhání proti němu. Z toho 95 % volajících implicitně vyplynulo, že se jedná o P. T. Uvedené skutečnosti by se mohly týkat pouze několika osob, přičemž svědek si pro účely soukromoprávní žaloby (viz dále) nechal vypracovat rešerši všech obnov trestních stíhání v neprospěch obviněných, z nichž vyplývá, že situace P. T. byla unikátní. Ve spojení s jeho bohatstvím by se úvahy volajících nemohly ani hypoteticky týkat někoho jiného.

[132] Z vlastní iniciativy svědek jako mluvčí P. T. kontaktoval autory reportáže, redaktory S. a K., a snažil se u nich ověřit, zda opravdu mají na mysli P. T., pokud hovoří o osobě, která si měla zaplatit amnestii prezidenta republiky, avšak jmenování mu odmítli danou informaci sdělit. JUDr. Kydalku se svědek kontaktovat nepokoušel. Jako tiskový mluvčí P. T. se po té podílel na vypracování žaloby P. T. na ochranu osobnosti proti společnosti Seznam.cz, S. S. a J. K.. JUDr. Kydalka v daném řízení jako žalovaný nevystupuje, neboť dle svědka z reportáže vyplývá, že jej za jeho vystupování v reportáži lze vinit jen stěží. Toto řízení, vedené Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. 28 C 160/2017, stále probíhá, přičemž soudkyně odročila jednání do doby rozhodnutí kárného senátu v nyní posuzované věci.

[133] Nad rámec svých pracovních povinností se svědek následně rozhodl podat podnět ke kárnému řízení proti kárně obviněnému soudci, neboť dospěl k závěru, že kárně obviněný překročil hranice vymezené soudcům k veřejnému vystupování, a důsledky takového excesu považoval za nebezpečné. Výroky JUDr. Kydalky přirovnal k výrokům předsedy vlády, že si lze koupit trestní stíhání. Podnět ke kárnému řízení zaslal on, avšak několik měsíců mu trvalo shromáždit informace a ověřit si možnosti dalšího postupu. Dobu odeslání podnětu proto určil na jaro roku 2017, pravděpodobně se jednalo o květen. Podnět zaslal předsedovi Městského soudu v Praze a také předsedovi Vrchního soudu v Praze. Dále již neměl možnost postup ve věci tohoto podnětu ovlivnit a pouze doufal, že alespoň jedna z těchto osob bude ve věci konat.

[134] Svědek také vypověděl, že jeho podnět nesměřoval přímo proti tomu, že JUDr. Kydalka uvedl v reportáži jméno P. T., ale k vyřešení obecnějšího problému vystupování soudce na veřejnosti a potenciálních rizik, která z takového vystupování mohou plynout. To, že kárně obviněný jmenoval P. T., byl dle svědka omyl, resp. může pouze spekulovat o motivaci, která kárně obviněného soudce k tomuto výroku vedla. Důkazy přiložené k podnětu ke kárnému řízení svědek shromáždil v rámci řízení u

Okresního soudu pro Prahu 5. Objednatelem odborného vyjádření M. P. z oboru odezírání z úst, je JUDr. P., který P. T. zastupuje ve věci projednávané před Obvodním soudem pro Prahu 5. K osobě znalkyně nebyl svědek schopen nic bližšího vypovědět. K dotazu kárně obviněného uvedl, že vytvoření notářského zápisu inicioval svědek sám na základě diskuse se svými přáteli, ovšem nedokáže je jmenovat. Byl také iniciátorem čestného prohlášení redaktora Lidových novin P. M. za tím účelem, aby svědek mohl listinu předložit jako důkaz, že bylo možné se na základě reportáže „*Zvláštní vyšetřování*“ domnívat, že příjmení překryté zvukovou stopou je T.

[135] K dotazu kárně obviněného soudce, zda si uvědomuje, že v reportáži není žádná zmínka o obnově řízení, svědek uvedl, že přinejmenším implicitně se v ní taková zmínka nachází. Následně rovněž k dotazům kárně obviněného vypověděl, že sám právník není, nicméně jeho matka vykonávala funkci soudkyně a jeho strýcem je JUDr. P. R., předseda Ústavního soudu, s nímž však danou věc nekonzultoval.

[136] Dle svého vyjádření svědek nezná kárně obviněného, ani kárného navrhovatele.

Výslech kpt. J. N.

[137] V souvislosti s výsledkem tohoto svědka předseda kárného senátu upozornil na skutečnost, že se kárný soud již dříve obrátil na jeho nadřízeného s žádostí, aby svědek byl pro účely výslechu v předmětné věci zbaven mlčenlivosti. Kárnému senátu se dostalo písemné odpovědi, že to není nutné, neboť dle § 115 odst. 3 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v relevantním znění, se policista nemůže dovolávat povinnosti mlčenlivosti vůči soudu, pokud jde o údaje potřebné k plnění jeho působnosti na základě zákona.

[138] Svědek sdělil soudu, že působí u Policie České republiky, v rámci Národní centrály proti organizovanému zločinu, odboru korupce, jako vrchní komisař. Vzhledem k tomu, že tento útvar prováděl šetření vztahující se i k okolnostem, které byly obsahem předmětné reportáže, byl svědek na tuto reportáž upozorněn příslušným tiskovým odborem. Útvar začal zjišťovat k této reportáži další informace, neboť zásadní údaje, které potřeboval a jež se měly vztahovat k úplatku za amnestii, v reportáži nezazněly.

[139] Vyžádali si proto veškerý natočený materiál od zpracovatele, který společnost Seznam.cz poskytla až na několikrát opakovanou výzvu, dále předvolali JUDr. Kydalku k podání vysvětlení, v rámci něhož se svědek dozvěděl informace, které nebyly v reportáži zveřejněny, a to dříve, než byly poskytnuty společností Seznam.cz. Především je zajímala osoba, která měla poskytnout úplatek a na niž se v reportáži poukazovalo. Jak z těchto důkazů vyplynulo, mělo se jednat o P. T.

[140] V rámci poskytnutého vysvětlení JUDr. Kydalka dle svědka uvedl, že mu již před třemi roky neznámý člověk na parkovišti před obchodním domem v Říčanech sdělil, že v rámci prezidentské amnestie mělo dojít k úplatku zastřeným způsobem, a to k převodu cca 300 tisíc, přičemž svědek nedokázal upřesnit, v jaké měně. Někým způsobem se na akci měly podílet manželka bývalého prezidenta L. K. a manželka P. T., které měly akci údajně mezi sebou dohodnout. Předání úplatku mělo být realizováno pomocí zahraničních subjektů. Podání vysvětlení pak dle svědka odpovídalo obsahu nesestříhaného materiálu předmětné reportáže.

[141] K dotazu předsedy kárného senátu svědek uvedl, že v poskytnutém materiálu bylo velmi těžké se vyznat, neboť do něj byly zamíchány jiné reportáže, některé pasáže byly v tak vysokém rozlišení, že nebylo možné je soustavně přehrát. Každopádně materiál obsahoval rozhovor kárně obviněného s reportéry pořadu a následně dotázky, kdy se reportéři sešli v restauraci a zde probírali další domněnky, o nichž nebylo jasné, zda je před tím uvedl v neveřejné části rozhovoru i kárně obviněný.

[142] Následně se svědek a jeho spolupracovníci pokoušeli získané informace nějakým způsobem ověřit, avšak jednalo se o tři roky starou záležitost. Možnosti byly omezené, neboť korupce je velmi latentní trestná činnost, kterou má policie mnohdy problém prokázat i v případech starých několik dní. Samozřejmě útvar měl informace o jistých zahraničních účtech apod., tudíž prováděli ověření informací také na základě kooperace se zahraničními policejními a justičními orgány. Dozor nad věcí vykonávalo Vrchní státní zastupitelství v Praze. Na základě standardních postupů, jimiž ověřovali jednotlivé informace z předmětné reportáže, však dospěli k závěru, že dané podezření není možné doložit, že se jedná spíše o „*plácnutí do vody*“. Hlavním důvodem bylo to, že po třech letech nebylo možné ztotožnit zdroj informací ani zjistit, zda se obě ženy někdy setkaly za tím účelem, aby celou záležitost domluvily. Samotný fakt, že se obě ženy někdy setkaly, nemohli vyšetřovatelé vyvrátit, to však nebylo dostačující.

[143] Dle názoru svědka měl soudce tyto informace policii poskytnout bezodkladně. Osobu P. T. prověřovali v součinnosti s Nejvyšším státním zastupitelstvím, které jim zpracovalo analýzu případů, na něž měla dopadat amnestie, avšak osoby, které je zajímaly, se v této analýze nevyskytovaly.

[144] Svědek dále vypověděl, že v souvislosti s přípravou amnestie probíhá také trestní řízení odlišné od šetření, jež bylo prováděno na základě reportáže. Jde však o živou věc, a proto by se k ní nechtěl vyjadřovat. Následně ovšem upřesnil, že v rámci tohoto probíhajícího trestního řízení, které není zatím vedeno proti konkrétním osobám, je v souvislosti s amnestií vyšetřována daňová trestná činnost a trestná činnost spočívající v legalizaci výnosů z trestné činnosti. Věc souvisí s informacemi, které se objevily v médiích ohledně podnikatele K. a švýcarského konta. Informace získané v rámci uvedeného trestního řízení a z šetření na základě předmětné reportáže si policie propojila, nicméně k ověření skutečností tvrzených v reportáži to nevedlo.

[145] Ohledně toho, že na přístup P. K. ke švýcarskému účtu měl podle zpráv z médií švýcarské orgány upozornit NFPK, jehož tehdejšímu řediteli P. S. následně mělo být v té souvislosti vyhrožováno, a na sponzora tohoto fondu Mgr. K. J. měla být připravována vražda, svědek vypověděl, že v rámci prověřování K. J. uvedl, že měl takový pocit, resp., že slyšel, že něco takového mohlo být, avšak že si nemyslí, že by ho to mohlo nějak ohrozit.

[146] Na dotaz kárného návrhovatele svědek uvedl, že vzhledem ke zkušenostem policie a její hierarchii by si on sám nemohl dovolit podobné autoritativní prohlášení, jaké učinil JUDr. Kydalka, aniž by byla příslušná fakta prokázána v soudním řízení. Pokud by se jich přesto dopustil, byl by kázeňsky postižen.

[147] Na dotaz kárně obviněného, zda si vzpomíná, z jakého důvodu kárně obviněný uvedl, že informaci sdělil třetí osobě až po třech letech, svědek potvrdil, že dle vyjádření kárně obviněného v rámci podání vysvětlení kárně obviněný původně neměl žádné indicie, že by to mohla být pravda. Dále svědek potvrdil, že se s JUDr. Kydalkou bavil mimo jiné také o zahraničním účtu a o P. K. v intencích toho, jak byla celá záležitost prezentována v médiích.

[148] Svědek dále konstatoval, že před podáním vysvětlení JUDr. Kydalku neznal. Koncem roku 2017 či na začátku roku 2018 mu JUDr. Kydalka znovu volal, že má další informace, avšak svědek byl posléze v pracovní neschopnosti, a proto se s ním již následně nesetkal. Kárného navrhovatele zná pouze z médií či z náhodných setkání na soudu, osobně se s ním nezná.

Výslech M. P.

[149] Svědek uvedl, že je povoláním novinář a již 10 let pracuje, s krátkou přestávkou, v Hospodářských novinách a píše též pro servery „ihned.cz“ a „aktualne.cz“. O amnestii psal docela intenzivně a publikoval několik článků na téma důsledků amnestie. Popisoval např. kauzu H-System, kauzu Ch. atp. Podezřeními z korupce při přípravě amnestie se nezabýval, je však možné, že se o tom zmínil s odkazem na článek někoho jiného. Možná publikoval článek o tom, jak jeho bývalý kolega T. N. popisoval zjišťování, kdo je autorem amnestie. To bylo zhruba vše, co jej ohledně amnestie a samotného jejího vytváření více zajímalo.

[150] O okolnostech vzniku amnestie nikdy nevypovídal na policii. Výroky kárně obviněného soudce týkající se amnestie zaznamenal. Působily na něj tak, že kárně obviněnému amnestie vadí, protože dopadla na případ H-System a osoby, které odsoudil a které v důsledku soudního „ping-pongu“, zaviněného především Vrchním soudem v Praze, unikly potrestání. Reakci kárně obviněného proto svědek chápe.

[151] Předmětnou reportáž svědek viděl. Popsal, že si pamatuje z pořadu to, že JUDr. Kydalka mluvil se S. S. za zavřenými dveřmi, bavili se na téma, jestli mohla být, nebo nemohla být uplácena amnestie, na kameru nic neřekl. S. S. potom vystoupila a zřejmě nějak vydedukovala, že amnestie mohla být uplácena. Nicméně svědek ví, že tam žádné důkazy nezazněly, žádná jména, nic, že to bylo pouze v hypotetické rovině. Svědek uvedl, že si není jistý, jestli by s tímto tvrzením šel do novin a stál by si za ním, pokud by jej nedokázal popsat věrohodněji.

[152] S JUDr. Kydalkou se svědek zná spíše na profesní úrovni, jeho specializací je justice a byl jedním z prvních, kdo psal o kauze H-System. Komunikuje s ním, aby zjistil, jaké zajímavé kauzy bude JUDr. Kydalka soudit. Obdobným způsobem svědek komunikuje s kárným navrhovatelem jako předsedou soudu.

[153] K dotazu kárně obviněného si svědek nepamatoval, že by na konci roku 2013 uveřejnil článek, v němž by tvrdil, že tehdejší premiér Nečas měl přítelkyni N. sdělit, že prezidentu Klausovi amnestii podepsat musel, neboť prezident mu za to podepsal ekonomický balíček a církevní restituce. Pokud takový článek svědek skutečně uveřejnil, pak s odkazem na jiného autora, který to učinil již před ním, sám zdroj této informace, tedy odposlech, k dispozici neměl. V roce 2015 svědek pracoval pro aktualne.cz a

Hospodářské noviny, setkal se s výstupy NFPK, avšak nepsal o něm nic konkrétního a rozhodně se nezabýval amnestií. K odkazu předsedy kárného senátu na článek „*P. K., Klausův mecenáš, který začínal s Babišem*“, zveřejněný na aktualne.cz (viz bod [74] tohoto rozhodnutí), svědek uvedl, že se pravděpodobně jednalo o marginální rešeršní práci, která mu neutkvěla v paměti, a možná ji vytvořil jako jeden ze služebně nejstarších redaktorů v redakci, jelikož si prostě pamatoval některé dřívější věci.

[154] Z důvodu nutnosti doplnění dokazování, včetně provedení výslechů dalších svědků, k otázce včasnosti návrhu, a též z toho důvodu, že se pro nemoc omluvil předvolaný svědek Ing. P. S., na jehož výslechu obhajoba trvala, byla věc odročena původně na 31. 10. 2018, a následně bylo vyhověno žádosti obhajoby o další odročení z důvodu náhlého onemocnění obhájce kárně obviněného a nemožnosti zajištění jeho substitute v krátkém termínu (viz část V.1.a tohoto rozhodnutí) a věc byla odročena na 28. 11. 2018.

2. Ústní jednání dne 28. 11. 2018

[155] K ústnímu jednání dne 28. 11. 2018 se přes řádné předvolání nedostavil kárně obviněný soudce ani jeho obhájce, jejichž dalším žádostem o odročení kárný soud již nevyhověl a jednal v souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. v nepřítomnosti kárně obviněného a současně také v nepřítomnosti jeho obhájce (k odůvodnění tohoto postupu viz část V.1.a tohoto rozhodnutí). Soud nejdříve provedl další důkazy k otázce včasnosti kárného návrhu:

Záznamy o přítomnosti přisedícího I. G. na jednání trestního senátu Městského soudu v Praze v období od 16. 11. 2016 do 25. 7. 2017

[156] Jedná se o protokoly z hlavních líčení, veřejných, resp. vazebních zasedání a neveřejných zasedání trestního senátu vedeného JUDr. Kydalkou, jichž se účastnil v období od zveřejnění předmětné reportáže do podání kárného návrhu I. G. Záznamy poskytl kárnému soudu Městský soud Praze. Vyplyvá z nich následující:

[157] I. G. se účastnil jednání daného trestního senátu dne 16. 11. 2016 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 45 T 8/2013, obž. S.), dne 20. 12. 2016 od 11.30 hod. (vazební zasedání ve věci sp. zn. 3 T 11/2016, obž. G.), dne 20. 12. 2016 od 12.00 hod. (vazební zasedání ve věci sp. zn. 3 T 13/2016, obž. D., v této kauze zasedal trestní senát JUDr. Kydalky ve shodném složení jako ve věci obž. S.), 9. 1. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 3 T 4/2014, obž. S. a Š.), 10. 1. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 3 T 11/2016, obž. G.), 23. 1. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 3 T 13/2016, obž. D.), 24. 1. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 45 T 8/2013, obž. S.), 6. 3. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 3 T 11/2016, obž. G.), 8. 3. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 3 T 4/2014, obž. S. a Š.), 21. 3. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 3 T 11/2016, obž. G.), 13. 4. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 45 T 8/2013, obž. S.), 19. 4. 2017 od 10.00 hod. (neveřejné zasedání ve věci Nt 1003/2017, odsouzený Š.), 9. 5. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 3 T 4/2014, obž. S. a Š.), 6. 6. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 45 T 8/2013, obž. S.) a 27. 6. 2017 od 10.00 hod. (hlavní líčení ve věci sp. zn. 3 T 4/2014, obž. S. a Š.).

Sdělení společnosti Seznam.cz ze dne 11. 10. 2018

[158] Kárný soud si vyžádal od této společnosti poskytnutí informace, kdy přesně v průběhu dne 16. 11. 2016 byla na webových stránkách Seznam.cz zveřejněna předmětná reportáž „Zvláštní vyšetřování: Díl 3.: Klausova amnestie? ‚Řekl mi, kdo a jakou částku podle něj zaplatil‘“, a to s přesností na minuty. Kárný soud obdržel odpověď v tomto znění: „Společnost Seznam, a.s. se sídlem Praha-5 Smíchov, Radlická 3294/10, PSČ 150 000, IČ: 26168685, jednající Jakubem Ungerem, ředitelem divize Zpravodajství a TV, sděluje k předmětné výzvě následující: Předmětný příspěvek byl v rámci audiovizuální mediální služby na vyžádání Seznam Zprávy veřejnosti zpřístupněn dne 16. listopadu 2016 od 8:00:00 hodin.“

[159] K otázce včasnosti návrhu dále kárný soud provedl výslechy následujících svědků:

Výslech Mgr. J. K.

[160] Na základě žádosti svědka a z důvodu jeho pracovního zaneprázdnění tento výslech proběhl prostřednictvím videokonference. Svědek vypověděl, že působí na Městském soudu v Praze jako soudce od roku 2010 a od podzimu roku 2013 vykonává funkci místopředsedy soudu. O existenci předmětné reportáže se dozvěděl po doručení podnětu mluvčího P. T. ke kárnému řízení. Svědek následně stručně popsal obsah reportáže. Odkázal také na odborné vyjádření ohledně odezírání z úst, jež zaslal J. Ch. spolu s podnětem, a zdůraznil, že pro člověka, který zná souvislosti a pohybuje se v justičním prostředí, bylo jméno T. seznatelné také z kontextu reportáže.

[161] Obecně ohledně postupu, jak se vyřizují podání jednotlivců, jež spadají do působnosti správy soudu, svědek popsal, že předseda či zastupující místopředseda soudu je nejprve roztrídí dle agendy na civilní a trestní věci, bez hlubšího studia obsahu podnětu, a následně je k vyřízení příslušný místopředseda daného úseku, který se s podnětem seznámí podrobněji. Pokud jej nemůže samostatně vyřídit, konzultuje jej s předsedou.

[162] Po zhlédnutí reportáže byl svědek konfrontován s faktem, že byla natočena také na městském soudu a J. Ch. se na tento soud obrátil s žádostí o řešení situace. Tuto situaci s ohledem na obsah reportáže svědek vyhodnotil jako závažnou a s podnětem a jeho hodnocením seznámil v řádu několika málo pracovních dnů předsedu soudu jakožto oprávněného kárného navrhovatele. Svědek šel za ním do jeho kanceláře, z reakcí předsedy soudu svědek nenabyl dojmu, že by kárný navrhovatel už reportáž dříve viděl či se o ní dozvěděl, neboť svědek mu musel popsat její obsah a vyzvat ho, aby ji zhlédl. Předseda soudu se nezmínil ani o tom, že by o předmětné reportáži již dříve hovořil s kárně obviněným. Následně, za nanejvýš několik dnů, se opět sešli a předseda soudu souhlasil s hodnocením závažnosti obsahu reportáže a s podáním kárného návrhu. Posléze svědek sepsal kárný návrh a předseda soudu jej finalizoval. Na samotném postupu před podáním kárného návrhu se podíleli pouze svědek s kárným navrhovatelem, následně bylo vedení soudu na poradě seznámeno s tím, že byl podán kárný návrh a pro jaké provinění.

[163] Svědek o dané záležitosti v době po podání kárného návrhu krátce neformálně mluvil s kárně obviněným, ovšem pouze v přátelském pracovním rozhovoru. S přísedícími kárného senátu JUDr. Kydalky dle svého vyjádření svědek vůbec není v kontaktu. Se zapisovatelkou P. M. o dané věci rovněž nehovořil, pouze jí prostřednictvím dozorců

úřednice vzkázal, že i její výslech před kárným soudem se může odehrát za pomoci videokonference.

[164] K otázce, jak hodnotí mediální výstupy kárně obviněného v době od podání kárného návrhu, svědek uvedl, že v nedávné době se kárně obviněný vyjadřoval ke kauze H-System, neboť toto téma rezonovalo v médiích. Tato vystoupení kárně obviněného svědek hodnotil jako korektní, bez excesů nebo porušení soudcovských povinností a zcela v mezích vyjádření soudce, který tuto kauzu zná a soudil ji.

[165] Své vztahy s kárně obviněným označil svědek za korektní, pracovní, ačkoliv si tykají. S kárným navrhovatelem má svědek bližší vztah, neboť se spolu stýkají denně, jezdí spolu služebně mimo soud, občas se vídají i ve volném čase, byť ne intenzivně, někdy spolu zajdou na oběd a znají své rodiny.

Výslech P. M.

[166] Na základě žádosti svědkyně a z důvodu jejího pracovního zaneprázdnění i tento výslech proběhl prostřednictvím videokonference. Svědkyně soudu sdělila, že na Městském soudu v Praze vykonává práci protokolující úřednice, prioritně v senátu JUDr. Kydalky, avšak pokud je třeba, zastupuje i v jiných senátech. Na otázku, zda byla někdy svědkem rozhovoru JUDr. Kydalky s přísedícím I. G., který by se týkal věci projednávané kárným senátem, sdělila, že určitě ne, nic takového si nevybavuje, a to ani po explicitním dotazu na datum 16. 11. 2016. Byť předmětnou reportáž neviděla, svědkyně ví, že se věc projednávaná kárným senátem týká výroku JUDr. Kydalky o úplatku za amnestii.

[167] Svědkyně si přesně nepamatuje, že by vyhotovovala protokol z hlavního líčení senátu JUDr. Kydalky dne 16. 11. 2016, nicméně protokol z tohoto jednání viděla a je pod ním podepsána, takže ho vyhotovit musela. Nevzpomíná si, zda jednání začalo se zpožděním, ani jak probíhalo a jak skončilo.

[168] S kárně obviněným je svědkyně dle svého vyjádření v bližším kontaktu, neboť spolu sdílejí kancelář. S JUDr. Kydalkou konzultovala, čeho se má její výslech týkat, přičemž jí sdělil, že kárný senát bude zajímat, z jakého důvodu není v protokolu z jednání dne 16. 11. 2016 vyznačeno, že jednání začalo se zpožděním.

[169] Svědkyně dále vypověděla, že věc obžalovaného S. vždy odročovali po dvou měsících, neboť čekali na plnoletost svědkyně. Bohužel si nevzpomíná, zda senát jednal i v jiné věci ve stejném složení, a to ani po konkrétním dotazu na věc obžalovaného D. Jak často byla přítomna jako protokolující úřednice v senátu JUDr. Kydalky v období od listopadu 2016 do července 2017, si nebyla svědkyně schopna přesně vybavit. Mohlo se však jednat o zhruba polovinu týdnů, neboť soudili ob týden, ale mohlo se stát, že některý týden vynechali.

[170] Dle svědkyně jsou její vztahy s JUDr. Kydalkou výlučně pracovní. S kárným navrhovatelem se pouze zdraví na chodbě, blíže se neznají.

Výslech H. K.

[171] Svědkyně soudu sdělila, že je zaměstnána v Národní knihovně České republiky jako asistentka tajemníka pro vědu, výzkum a mezinárodní vztahy. U městského soudu působí jako přísedící v trestním senátu, výhradně u předsedy JUDr. Kydalky. Působí zde již zhruba třetí volební období, tedy od konce roku 2003 či začátku roku 2004.

[172] K dotazu předsedy kárného senátu svědkyně vypověděla, že s I. G. spolurozhodovala v senátu již několikrát. V období od listopadu 2016 do července 2017 se jednalo pravděpodobně o dvě kauzy, ale svědkyně si tímto údajem nebyla jistá, neboť senát se dost obměňuje. Svědkyně dále prohlásila, že si nevzpomíná, kdy konkrétně v tomto období byla projednávána věc obžalovaného S. Dle svého vyjádření v žádném případě nikdy nebyla svědkem rozhovoru JUDr. Kydalky a I. G., který by se týkal pořadu věnovaného amnestii, v němž by JUDr. Kydalka vystupoval; to může vyloučit. Pokud o tomto tématu nějaké informace měla, tak spíše z médií. Jestliže mezi členy senátu probíhají rozhovory, tak spíše o projednáváné věci či o osobních záležitostech typu, kdo byl kde na dovolené. Současně si svědkyně nepamatuje, že by JUDr. Kydalka vstoupil do jednací síně a prohlásil, že byl pochválen předsedou soudu.

[173] Vztahy svědkyně s kárně obviněným jsou kolegiální, kárného navrhovatele svědkyně nezná.

[174] V rámci přezkumu věci samé provedl kárný soud také:

Výslech P. S.

[175] Svědek vypověděl, že od roku 2012 do roku 2016 působil jako ředitel Nadačního fondu proti korupci a zároveň zde působil jako analytik. Zabýval se analýzou, vyhodnocováním různých informací, které se týkaly zejména korupčního jednání v širším slova smyslu, tedy také veřejných zakázek atp. Analytická práce fondu spočívala v tom, že zpracovával informace, kterých přišlo několik denně. Každá z nich pak vyžadovala odlišnou časovou dotaci (hodinu, měsíc, někdy rok) na zpracování a případně na nějakou reakci. Kauzu následně uzavřeli a přecházeli k novým.

[176] NFPK byl z velké části financován prostředky K. J. a společnosti RSJ, jejímiž hlavními majiteli byli např. K. J. či L. W. Další prostředky ve značné výši pocházely od R. J. jako člena správní rady fondu a také od společnosti Kofola a dalších fyzických nebo právnických osob. Fond nebyl příjemcem žádných dotací, státních či obecních prostředků.

[177] Z NFPK odešel svědek dle svého vyjádření z důvodu zdravotního a také bezpečnostního, neboť práce ve fondu s sebou nesla řadu rizik, která dopadala také na jeho rodinu. Od roku 2016 působí jako bezpečnostní ředitel ve společnosti Coal Services, patřící do holdingu společností Sev.en Energy, jehož akcionářem je také P. T. Zabývá se zde bezpečnostními riziky holdingu, jako jsou fyzická, personální a IT bezpečnost.

[178] Případ možného uplácení při přípravě amnestie řešil NFPK na začátku roku 2013, neboť obdržel několik informací, které se týkaly amnestie. Většina těchto informací nebyla příliš konkrétní, až na jednu, která se týkala uložení značného obnosu peněz ve švýcarské

bance, přičemž tyto prostředky měly pocházet z části ze společnosti dnes již zesnulého P. K. a z části měly pocházet z údajné korupce, která souvisela s amnestií. Tato informace jako jediná vypadala věrohodně, obsahovala i konkrétní údaje, takže se rozhodli, že tuto informaci postoupí švýcarským orgánům k tomu, aby přijaly vlastní opatření, a fond se tím dále nezabýval. Na švýcarské orgány se obrátili z toho důvodu, že pokud by se potvrdilo, že podezření jsou pravdivá a peníze tam uloženy byly, švýcarské orgány by měly efektivnější nástroje k zablokování účtu a k započetí úkonů v trestním řízení. Druhým důvodem byla jejich nezávislost, kterou fond dovozoval z toho, jak se vypořádaly s kauzou Mostecké uhelné společnosti. Ze Švýcarska se jim však nikdo neozval s tím, že by zahájili trestní úkony, a ani s tím, že by podnět přijali.

[179] Po odeslání dopisu jako jediného hmatatelného výstupu u této aktivity fondu, vedle podkladových materiálů, došlo k uzavření kauzy, a proto svědek nezaznamenal vyjádření kárně obviněného na adresu amnestie. Svědku pak v roce 2014 či 2015 kontaktovala policie, zda by mohl podat vysvětlení ohledně zaslání dopisu a předat jim veškeré informace, které k tomuto tématu mají, což svědek učinil. NFPK některé případy medializuje, nebo je jako zajímavá témata předává novinářům, kteří se touto problematikou zabývají, avšak dle svědku v tomto případě nedošlo k medializaci ze strany fondu, ale přímo jemu se ozval novinář s dotazem, zda by mohl potvrdit odeslání dopisu. Vzhledem k časovému odstupu svědek neviděl žádný problém v tom novináři informaci potvrdit.

[180] V médiích se posléze objevila také informace, že svědkovi někdo vyhrožoval a že na K. J. byla plánována vražda. Svědek potvrdil, že jistou dobu chodil s ochrankou, neboť mu po zveřejnění zprávy volalo velké množství osob s tím, že mu udělovaly dobře nebo naopak špatně míněné rady, a pravděpodobně to ve fondu vyhodnotili tak, že by bylo dobré přijmout nějaká bezpečnostní opatření. Svědek však uvedl, že se nejednalo o konkrétní výhrůžky proti svědkovi nebo jeho rodině, a nebylo to ani poprvé, ani naposled, kdy fond nebo on osobně čelili takové situaci, proto to nepovažoval za nic mimořádného. V jedné z kauz mu dokonce i podnikatel I. R. vyhrožoval přes média, takže nějaký čas s ním jezdil ochránce, jednalo se však o víceméně preventivní opatření. Prohlásil dále, že si nemyslí, že mu v té době hrozilo reálné riziko. Co se týká údajné přípravy vraždy K. J., o tom dle svého vyjádření neví vůbec nic.

[181] Svědek dále vypověděl, že předmětnou reportáž viděl krátce poté, co byla publikována. Překvapila ho, neboť výroky kárně obviněného pokládal za nestandardní. Pokud by měl kárně obviněný k daným tvrzením důkazy, měl dle názoru svědku konat a nevykládat to novinářům.

[182] Na otázku předsedy kárného senátu svědek vypověděl, že JUDr. Kydalku zná pouze z médií, nikdy se s ním nesetkal. S kárným návrhovatelem se také nesetkal, ale je možné, že v rámci vyšetřování okolností amnestie s ním komunikoval na základě zaslání žádosti o poskytnutí informací o dopadu amnestie dle zákona o svobodném přístupu k informacím, stejně jako obesílali další soudy.

[183] Pokud jde o důkazní návrhy stran, jimž kárný soud nevyhověl, především si soud nevyžádal, i přes návrh obhajoby, tzv. monitoringy médií, které by případně mohl mít dne 16. 11. 2016 k dispozici předseda městského soudu, neboť měl soud za to, že i kdyby některý z nich obsahoval přepis předmětné reportáže, nedokazovalo by to, že se s ní

předseda soudu seznámil, zvláště pokud bere kárný soud v potaz jeho vyjádření, že tyto monitoringy čítají desítky stran, které, pokud tedy nemá důvod vyhledat si konkrétní článek, kárný navrhovatel nečte a naopak je ihned maže.

[184] Kárný soud nevyhověl ani návrhu obhajoby na výslech novinářů M. S., K. L. a P. M., kteří měli svědkovi J. Ch. dle jeho výpovědi volat kvůli tomu, že v reportáži poznali i přes překrytí zvukovou stopou příjmení T., neboť ani jejich výpovědi, jak je patrné z dalšího odůvodnění, nepovažoval soud za nezbytné pro zjištění relevantních skutkových okolností projednávané věci. Soud neprovedl ani obhajobou navrhovaný výslech znalkyně M. P. ohledně toho, kdo u ní zadal odborné vyjádření k „odezírání z úst“, kdy a proč. Už ze samotného tohoto vyjádření vyplývá, že si ho objednal advokát P. T., JUDr. Petr Poledne, což ve své výpovědi potvrdil i svědek J. Ch., navíc ani toto nejsou skutečnosti, z hlediska právního posouzení vytykaného jednání, dle názoru kárného senátu bezprostředně relevantní.

[185] Kárný soud si nevyžádal ani zprávu Kanceláře prezidenta republiky o tom, kdy byl návrh amnestie odeslán na Úřad vlády ČR tehdejšímu premiéru Petru Nečasovi, ani zprávu Úřadu vlády ČR o tom, kdy mu byl tento návrh doručen, jak byl zaregistrován a kdy a kde ho skutečně premiér Nečas podepsal, jak navrhoval kárně obviněný, neboť kárný soud měl za to, že rovněž získávání takových informací, pokud by vůbec bylo úspěšné, již přesahuje předmět kárného řízení v této věci. V této souvislosti předseda kárného senátu již při jednání zdůraznil, že předmětem dokazování v předmětné věci není konečné objasnění otázky, zda byla s poslední amnestií prezidenta republiky spojena trestná činnost konkrétních osob. K takovému šetření není tento kárný soud příslušný a není k němu ani procesně ani materiálně vybaven. Předmětem dokazování, jak je patrné již z důkazů, které byly provedeny, může být nanejvýš otázka, o jaké jemu přístupné důkazy či poznatky, ať již získané z jeho soudcovské činnosti, či odjinud, včetně veřejně přístupných zdrojů, případně mohl JUDr. Kydalka své veřejné výroky na adresu amnestie opírat.

[186] Kárný soud neprovedl ani výslech svědka Mgr. K. J., původně navrhovaný kárně obviněným, neboť obhájce kárně obviněného na jednání dne 26. 9. 2018 výslovně uvedl, že na provedení tohoto výslechu již netrvá, a ani kárný soud nepovažoval tento výslech za nezbytný pro objasnění skutkové stránky věci.

[187] Po uzavření dokazování v závěrečné řeči kárný navrhovatel k subjektivní lhůtě uvedl, že si je jist tím, že předmětnou reportáž poprvé viděl po té, co soud obdržel oznámení tzv. tiskového mluvčího P. T. Ačkoliv na prvním jednání ve věci připustil, že se o předmětné reportáži mohl dozvědět několik dní před tím, na základě výpovědi místopředsedy soudu je kárný navrhovatel přesvědčen o tom, že tento svědek popsal průběh toho, jak se o dané věci dozvěděl sám kárný navrhovatel, přesně. Kárný navrhovatel měl tedy za to, že se o předmětné reportáži dozvěděl až na základě sdělení místopředsedy soudu.

[188] Kárný navrhovatel následně odkázal na další veřejná vystoupení kárně obviněného na adresu amnestie, která byla v posuzované věci provedena k důkazu. Dle jeho názoru tato vyjádření odpovídají tomu, jak má případně mírně aktivistický soudce mediálně vystupovat. Navrhovatel připustil, že je možné, že za výroky v rámci některé z těchto reportáží JUDr. Kydalku pochválil, neboť odmítá akceptovat, že by se tvrzení kárně

obviněného o jeho rozhovoru s přísedícím I. G. nezakládalo alespoň částečně na pravdě, ačkoliv z ostatních důkazů je zjevné, že se nemohlo týkat reportáže projednávané v rámci kárného řízení. Navíc za ni by jej kárný návrhovatelsky skutečně nikdy nepochválil. Provedené důkazy dle kárného návrhovatele jasně vyvrátily pochybnosti o dodržení subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu. Už jen z počtu jednání, při kterých byl svědek G. přítomen na Městském soudu v Praze v období od listopadu 2016 do července 2017, kárný návrhovatel vyvozoval, že pokud by kárně obviněný svědkovi nepřipomněl přesné datum, kdy byla zveřejněna předmětná reportáž, svědek by si na tuto skutečnost nemohl vzpomenout.

[189] V rámci hodnocení vytýkaného skutku kárný návrhovatel zdůraznil, že důvodem k podání kárného návrhu nebylo rozkrývání pozadí amnestie Václava Klause, jeho motivace či dokonce motivace zpracovatele amnestie ani další mediálně atraktivní otázky, které se kolem tohoto případu objevily. Popis skutku je relativně dlouhý, neboť se kárný návrhovatel snažil pro kontext zahrnout širší část rozhovoru JUDr. Kydalky s novináři, jedná se však o dvě oddělené části rozhovoru. Ohledně druhé pasáže, týkající se neveřejné části rozhovoru, v níž měla padnout částka 300 milionů Kč a zjevně jméno P. T., je možné dle kárného návrhovatele uvažovat o tom, nakolik je eticky sporné, že S. S. referovala v rámci pořadu o tom, co jí neveřejně JUDr. Kydalka sdělil, když přitom nebylo zjištěno, do jaké míry si vymínil či nevymínil, že se jedná o sdělení „*off the record*“.

[190] Naopak za zcela zásadní a „*naprosto skandální*“ považoval kárný návrhovatel pasáž, v níž reportéři s JUDr. Kydalkou, v České republice nadprůměrně mediálně známým soudcem, vedou rozhovor jako se soudcem na půdě soudu, a je tázan novináři na vyjádření se k věci, kterou nesoudí. V takové věci by se dle kárného návrhovatele soudce nikdy neměl vyjadřovat ve smyslu toho, že je možné, že amnestie byla zaplacená, ve smyslu „*copak takové věci jsou tady nemožné?*“, a následně potvrdit, že toto tvrzení vyslovil jako soudce. Soudce je ústavním činitelem, vysoce postavenou osobou v systému ústavní moci tohoto státu, a proto by měl vystupovat zdrženlivě, což JUDr. Kydalka v tomto případě, na rozdíl např. od kauzy H-System, nedodržel.

[191] Kárně obviněný vypovídal o skutečnosti, kterou se nedozvěděl v rámci svého služebního zařazení či své služební povinnosti. Nejednalo se o žádné důkazy, které by před ním, jako před soudcem, byly veřejně provedeny. V podstatě se jednalo o „*drby*“, jež mu, dle jeho vlastního vyjádření v rámci podání vysvětlení policii, snad řekl někdo na parkovišti u supermarketu. Tyto informace však kárně obviněný předával dále z pozice známého soudce a zesiloval tak význam tohoto „*drbu zaslechnutého na parkovišti*“ tím, že jej ze své pozice poskytl médiím. Dle kárného návrhovatele tak JUDr. Kydalka zneužil svého postavení soudce k tomu, aby dané informaci dal větší váhu, což je z pohledu kárného návrhovatele zřejmý etický přešlap a jednání, s nímž se u svého kolegy nemůže smířit.

[192] Celá pasáž rozhovoru kárně obviněného na kameru byla dle kárného návrhovatele v kontextu přepisu rozhovoru vedena ze strany novinářů naprosto seriózně. Není zde možnost mluvit o jakémsi podřeknutí kárně obviněného či o posunu vnímání kontextu tak, že by snad odpovídal na něco jiného. Právě z toho důvodu měl kárný návrhovatel za to, že se JUDr. Kydalka choval tak, jak se soudce rozhodně nikdy mediálně chovat nesmí, což se týká také kauzy podezření na uplácení v rámci přípravy amnestie. Kárně obviněný

nikdy nesoudil žádnou věc, jež by se týkala toho, že snad někdo zaplatil, uplatil, nebo si jiným způsobem opatřil výhodu v rámci amnestie, tudíž nikdy neměl hodnověrnou informaci, která by byla nějak důkazně doložena a kterou by byl oprávněn jako soudce důkazně hodnotit a případně s hodnocením těchto důkazů seznámit veřejnost z pozice soudce, jenž s takovými informacemi pracuje. Skutečnost, že kárně obviněný v minulosti soudil věci, které se týkaly např. P. T., ale vůbec se netýkaly amnestie, jej vůbec neopravňovala k tomu, aby se jako soudce tvářil, že takovou informaci může hodnověrně poskytnout médiím, a to bez ohledu na to, koho se týká a případně jaké sumy, nebo zdali vůbec o nějakou sumu jde.

[193] Kárný návrhovač byl proto přesvědčen o tom, že v projednávané věci se jedná o vystoupení, které podryvá důvěru veřejnosti ve spravedlnost. Když soudce naznačuje, že by rád soudil věc, u níž však nebyla podána obžaloba, a soudce sám přitom tvrdí, že moc dobře ví, jak to ve skutečnosti je, je otázkou, jakým způsobem si má potom běžný občan představit výkon spravedlnosti v České republice. Z tohoto důvodu trval kárný návrhovač na tom, aby byl JUDr. Kydalka uznán vinným ze spáchání kárného provinění.

[194] Ve svém vyjádření ke kárnému opatření kárný návrhovač setrval na tom, že zdravotní stav kárně obviněného a z toho vyplývající snížená pracovní výkonnost je podstatnější problém, než to, zdali za jeho prostořekost před médií bude nějak postižen, a tedy i nadále zastával názor, že by soud měl upustit od uložení kárného opatření.

V.

Posouzení věci soudem

1. Procesní otázky

[195] Vzhledem ke komplikovanému postupu v řízení v této věci, kdy kárný senát čelil opakovaným žádostem kárně obviněného, příp. jeho obhájce o odročení jednání, a také jejich opakovaným námitkám podjatosti předsedy kárného senátu, považoval kárný senát za nutné zahrnout do odůvodnění svého rozhodnutí právě popis a vysvětlení jednotlivých procesních kroků v daném řízení, jakož i to, jak se s uplatněnými procesními námitkami a návrhy vypořádal.

a. Žádosti o odročení jednání

[196] Kárný návrh v předmětné věci byl kárnému soudu doručen dne 25.7.2017. Po poskytnutí standardní měsíční lhůty kárně obviněnému k vyjádření ke kárnému návrhu, které kárně obviněný soudu doručil dne 6.9.2017, a dalších nezbytných počátečních úkonech, bylo jednání ve věci dne 23.10.2017 nařizováno na 28.2.2018, přičemž kárně obviněný si vyznění o konání tohoto jednání převzal dne 6.11.2017. Kárný senát tak poskytl kárně obviněnému dostatečný časový prostor k přípravě na jednání (§ 16 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb. vyžaduje pouze takové stanovení termínu jednání, aby měli kárně obviněný a jeho obhájce k přípravě obhajoby 5 pracovních dnů). Kárný senát vyšel kárně obviněnému vstříc i v tom ohledu, že nařídil jednání na lichý

týden, neboť kárně obviněný ve svém vyjádření ke kárnému návrhu uváděl, že v sudé týdny soudí jemu přidělené věci.

[197] Kárně obviněný po té, co byl vyrozuměn o nařízení jednání na 28. 2. 2018, nijak nereagoval, soud tedy vycházel z toho, že s uvedeným termínem jednání počítá. I z tohoto důvodu kárný soud dne 9. 1. 2018 předvolal na uvedený den k výsledku svědky, a to jak ty, které navrhoval kárný navrhovatel, tak svědky, které navrhoval kárně obviněný. I v tomto ohledu projevil kárný senát vůči kárně obviněnému procesní vstřícnost a vedle předvolání všech svědků navrhovaných kárně obviněným soud obstaral i naprostou většinu listinných a audiovizuálních důkazů, jejichž provedení kárně obviněný navrhoval.

[198] Až dne 12. 1. 2018 kárný soud obdržel první žádost o odročení jednání, které jménem kárně obviněného podal jeho obhájce JUDr. Michal Paule, jenž zároveň soudu doložil plnou moc k zastupování kárně obviněného. Tato žádost byla odůvodněna tím, že kárně obviněný na 28. 2. 2018 nařídil složitou trestní věc, na kterou již byli pozváni svědci, přičemž je v obecném zájmu a v zájmu kárně obviněného, aby eliminoval průtahy ve své vlastní práci, a to i z toho důvodu, že tyto průtahy, dle vyjádření obhájce, mohou být důvodem k dalšímu případnému kárnému řízení.

[199] V odpovědi z téhož dne předseda kárného senátu obhájci kárně obviněného sdělil, že kárný soud neshledal, že by výše uvedené argumenty odůvodňovaly odročení jednání v kárné věci, přičemž upozornil na již zmiňované skutečnosti, především na to, že kárně obviněný mohl o odročení jednání požádat mnohem dříve. Zároveň upozornil na to, že projednávaný návrh nijak nesouvisí s výkonností kárně obviněného, kterou kárný navrhovatel do té doby ani nijak nezpochybnil. Vzhledem k argumentu obhajoby o tom, že je třeba eliminovat průtahy v trestních věcech přidělených kárně obviněnému, předseda kárného senátu rovněž konstatoval, že i kárný senát 13 Kss, který ve svém současném složení v té době vstoupil do posledního roku svého funkčního období, čelí nebyvale vysokému nápadu věcí, a proto je nezbytné využít všechny zbývající termíny předem dohodnuté se členy kárného senátu, kteří na jednání kárného senátu na Nejvyšší správní soud přijíždějí z různých míst v České republice, k projednání řady dalších věcí, jež po předmětné věci kárnému senátu napadly a do konce jeho funkčního období ještě měly napadnout.

[200] Přes argumenty obhajoby posléze vyšlo najevo, že kárně obviněný byl již od 27. 11. 2017 v pracovní neschopnosti, nicméně tuto skutečnost kárnému soudu nesdělil, naopak, jak již bylo řečeno, v lednu 2018 žádal soud o odročení jednání z důvodu kolize s nařízeným jednáním ve své trestní věci. Svou pracovní neschopnost, která byla předtím naposledy prodloužena dne 20. 2. 2018, kárně obviněný prostřednictvím svého obhájce soudu doložil až dne 22. 2. 2018, tedy několik málo dnů před jednáním, s tím, že opět žádá, nyní z tohoto důvodu, o odročení jednání. V žádosti bylo uvedeno, že sdělenou „*informaci lze ověřit u MUDr. M. K., s. r. o. (viz rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti)*“. Praktickou lékařku MUDr. M. K. kárný soud telefonicky kontaktoval, přičemž ji zastihl v ordinaci až dne 23. 2. 2018 v ranních hodinách. Jmenovaná lékařka k dotazu soudu sdělila, že JUDr. Kydalka je ze zdravotního hlediska schopen se jednání dne 28. 2. 2018 na Nejvyšším správním soudu v Brně v pozici kárně obviněného účastnit.

[201] Téhož dne, tedy 23. 2. 2018, kárný senát obhájce kárně obviněného přípisem sdělil, že žádosti o odročení jednání nebude vyhověno, neboť k žádosti bylo přiloženo toliko rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti kárně obviněného, které samo o sobě neprokazuje, že zdravotní důvody skutečně znemožňují kárně obviněnému účast na jednání. V daném ohledu odkázal kárný senát na relevantní trestní judikaturu (vzhledem k přiměřenému použití trestního řádu v kárném řízení), konkrétně na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 6. 2003, sp. zn. 5 Tdo 44/2003 (všechna konečná rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou dostupná na www.nsoud.cz). Zároveň soud obhájce kárně obviněného informoval o stanovisku, které v dané věci vydala lékařka MUDr. K., které bylo k tomuto přípisu přiloženo, a upozornil ho, že pokud se kárně obviněný k jednání kárného soudu nedostaví, bude v souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. jednáno v jeho nepřítomnosti.

[202] Dne 24. 2. 2018 byl kárnému soudu doručen následující přípis MUDr. K. reagující na žádost soudu, aby mu své stanovisko zaslala též ve formě opatřené podpisem a razítkem: „*Jelikož pacienta naposledy viděla moje zastupující lékařka Dr P., nebudu se k tomuto případu vyjadřovat. Toto jsem si zpětně uvědomila.*“ Dne 26. 2. 2018 doručil obhájce kárně obviněného soudu sdělení, podle něhož jeho klient trvá na tom, že není schopen se k soudu na jednání ze zdravotních důvodů dostavit, přičemž jeho ošetřující lékařkou je MUDr. P. (pracující v zařízení ve vlastnictví MUDr. K.) a MUDr. K. o jeho zdravotním stavu nic neví. Obhájce kárně obviněného tedy trval na své žádosti na odročení jednání, přičemž na závěr podotkl: „*Svou žádost činím o to naléhavější, že kárně obviněný je sám soudcem a postupy soudu v obdobných případech jsou mu z praxe známy a dle mého nemá důvodu věc záměrně protahovat a je toliko jednoinstanční a v případě, že postupem soudu bude kárně obviněnému odňata možnost se k věci vyjádřit a v rámci dokazování klást dotazy, pak takový postup je zcela nevratný a nelze tento ničím zhojit. Nepochybně bych si nedovolil se k opakované žádosti uchýlit v případě, že by k obdobné situaci došlo opakovaně.*“

[203] Kárný soud obhájce kárně obviněného téhož dne telefonicky kontaktoval a sdělil mu, že nebyl v předchozí žádosti o odročení jednání ani během telefonického rozhovoru s MUDr. K. informován, že ošetřující lékařkou kárně obviněného je MUDr. P., a že pokud má kárný soud uvažovat o odročení jednání, je třeba, aby kárně obviněný, resp. jeho obhájce doručili soudu nejpozději dne 27. 2. 2018 ráno vyjádření ošetřující lékařky k tomu, zda je kárně obviněný vzhledem ke svému zdravotnímu stavu schopen se účastnit jednání.

[204] Dne 27. 2. 2018, v 10.09 hod. doručil obhájce kárně obviněného soudu následující vyjádření ošetřující lékařky MUDr. M. P.: „*Dle stavu při poslední kontrole v PN, která proběhla 27. 2. 2018, je pacient Kamil Kydalka momentálně zdravotně nezpůsobilý cestovat k soudu a účastnit se soudního jednání (rekonvalescence po viróze počátkem února, přetrvávající celková slabost a mírná námah. dušnost).*“

[205] I přes velmi nestandardní okolnosti provázející žádost kárně obviněného o odročení jednání a málo přesvědčivé důvody, které uvedla jmenovaná lékařka pro jeho zdravotní nezpůsobilost účastnit se jednání, kárný senát žádosti vyhověl a věc dne 27. 2. 2018 odročil na další dlouhodobě plánovaný termín pro jednání kárného senátu, tedy na 21. 3. 2018. Tím opět kárný senát projevil vůči kárně obviněnému vstřícnost, a to i za cenu značných komplikací způsobených zrušením jednání den před jeho plánovaným konáním, včetně negativních reakcí svědků, z nichž někteří soudu sdělovali, že si již zařídili své pracovní i

osobní záležitosti tak, aby se mohli jednání v Brně dne 28. 2. 2018 účastnit, zakoupili si již jízdenku apod.

[206] Dne 8. 3. 2018 obdržel kárný soud další, v pořadí již třetí, žádost o odročení jednání, kterou obhájce kárně obviněného zdůvodnil tentokrát opět tím, že kárně obviněný, ač stále v pracovní neschopnosti (dle vyjádření obhájce minimálně do 9. 3. 2018), má na termín 21. 3. 2018 nařízeno hlavní líčení v blíže nespecifikované věci, která měla být stížena dlouhodobými průtahy, přičemž kárně obviněný může soudit pouze v sudé týdny a vzhledem k dlouhodobé pracovní neschopnosti se akutně potýká s nedodělkou. Další důvodem k odročení mělo být mj. to, že obhájce sám se má účastnit veřejného zasedání na Vrchním soudu v Praze ve věci obžalovaného, jehož obhajobu údajně převzal ještě před tím, než se o nařízení této věci dozvěděl, přičemž substituce v uvedené věci byla dle vyjádření obhájce vyloučena. K žádosti byla přiložena kopie předvolání Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 1. 2018 pro obhájce některého z obžalovaných v trestní věci, jejíž spisová značka byla dopsána rukou, přičemž z kopie nebylo vůbec zřejmé, že je adresováno JUDr. Michalu Paule.

[207] Kárný soud dne 8. 3. 2018 ověřoval u Vrchního soudu v Praze, zda JUDr. Paule skutečně převzal obhajobu daného obžalovaného, nicméně pracovnice vrchního soudu mu sdělila, že obžalovaného zastupuje jiný advokát. Následně ovšem kontaktovala kárný soud s tím, že převzetí zastoupení ze dne 27. 2. 2018 v daném okamžiku vyzvedla z datové schránky a JUDr. Paule je na něm uveden jako druhý obhájce v pořadí. Tyto skutečnosti vyplývaly rovněž z listin, které následně JUDr. Paule kárnému soudu zaslal.

[208] V přípisu ze dne 12. 3. 2018 kárný senát obhájci kárně obviněného sdělil, že žádosti o odročení jednání nebude vyhověno, přičemž mu zopakoval, že nyní projednávaný kárný návrh nijak nesouvisí s výkonností kárně obviněného, a pokud průtahy vznikají na základě dlouhodobé pracovní neschopnosti kárně obviněného, jedná se o důvod, na který jistě bude brán zřetel při hodnocení jeho výkonnosti. Kárně obviněný navíc ani nedoložil, že by měl na daný termín, 21. 3. 2018, nějakou věc nařízenou. Kárný soud vyšel kárně obviněnému opakovaně vstříc, neboť původně skutečně nařídil jednání ve věci na lichý týden a následně toto jednání na žádost kárně obviněného, přes veškeré s tím spojené komplikace, odročil. Pokud jde o důvody na straně obhájce kárně obviněného, upozornil kárný senát na to, že JUDr. Paule převzal obhajobu obžalovaného v příslušné trestní věci již dne 27. 2. 2018, a to jako obhájce druhý v pořadí, přičemž vyrozumění o jednání ze strany kárného soudu mu bylo doručeno do datové schránky již dne 28. 2. 2018, avšak přesto neučinil žádné kroky k vyřešení dané situace. Oznámení o převzetí obhajoby spolu s potvrzením své účasti na jednání před Vrchním soudem v Praze zaslal danému soudu až dne 7. 3. 2018 a Nejvyššímu správnímu soudu tuto skutečnost oznámil až dne 8. 3. 2018. Dále soud zopakoval již jednou sdělené skutečnosti o tehdejší přetížení kárného senátu 13 Kss kárnou agendou a doplnil, že odročení jednání není možné ani s ohledem na pevný harmonogram jednání kárného senátu závisící rovněž na obsazenosti jediné vhodné jednací síně na Nejvyšším správním soudu, jež slouží nejen všem šesti kárným senátům soudu, ale též senátu pro věci volební, věci referend a věci politických stran a hnutí. Poukázal rovněž opětovně na časové možnosti svědků a na skutečnost, že každé další odročení věci zvyšuje riziko, že se k jednání nebudou moci dostavit.

[209] V přípisu doručeném kárnému soudu dne 16. 3. 2018, tedy necelé tři pracovní dny před termínem nařízeného jednání, JUDr. Paule kárnému soudu „*bez dalšího komentáře*“ sděluje, že téhož dne v došlé elektronické poště obdržel rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti kárně obviněného z předešlého dne, vystavené tentokrát zdravotnickým zařízením Medop, s. r. o., Krškova 087/21, Praha 5, MUDr. M. O., interna. V následném telefonickém rozhovoru mu kárně obviněný sdělil, že mu nezbývá než opětovně požádat o odročení jednání a „*necht' si soud případně osloví MUDr. O., který mu toto potvrdí*“. Na své osobní účasti u jednání přitom kárně obviněný trvá s odůvodněním, že se jedná o řízení jednoinstanční a že se chce osobně vyjádřit a pokládat dotazy svědkům. „*Obhájce tedy předkládá tyto skutečnosti soudu při vědomí toho, že ve věci bylo odročováno, a důvodech, které soud vedou k tomu, aby se řízení konalo. (...) Advokát je z podstaty své profese toliko „služebník“, který je vázán pokyny klienta.*“

[210] K této, v pořadí již čtvrté, žádosti o odročení byla přiložena kopie zmiňovaného rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 15. 3. 2018. Soud téhož dne kontaktoval zmiňovaného lékaře MUDr. M. O., Ph.D., který mu potvrdil, že kárně obviněný je u něj veden a dlouhodobě sledován a že o pracovní neschopnosti kárně obviněného rozhodl na základě jeho aktuálního zdravotního stavu, přičemž nařídil provedení příslušných vyšetření, nicméně konkrétní informace nemohl soudu sdělit s ohledem na lékařské tajemství. Kárný soud přitom nebyl povinen uvedeného lékaře kontaktovat a rozhodně nebyl povinen kárně obviněnému či jeho obhájci dokládat, že tak učinil. Naopak bylo povinností kárně obviněného, jak mu kárný soud sdělil již k jeho první žádosti (viz bod [201] tohoto rozhodnutí), svou žádost řádně doložit potvrzením ošetřujícího lékaře o tom, že mu jeho zdravotní stav skutečně neumožňuje se jednání účastnit, a tyto důvody musí být v tomto potvrzení konkrétně uvedeny. Tento zcela standardní požadavek vycházející z ustálené judikatury zopakoval kárný senát ve svém přípisu ze dne 16. 3. 2018, který byl zaslán obhájci kárně obviněného obratem, tedy okamžitě po ověření výše uvedených skutečností u ošetřujícího lékaře, přičemž byl dodán do datové schránky obhájce kárně obviněného téhož dne, tedy v pátek 16. 3. 2018 v 14.46 hod. Obhájce kárně obviněného si jej ovšem vyzvedl až v pondělí dne 19. 3. 2018, v 7.24 hod.

b. První námitka podjatosti vůči předsedovi kárného senátu a následný postup

[211] První námitku podjatosti vůči předsedovi kárného senátu projednávajícímu věc sp. zn. 13 Kss 6/2017 podal kárně obviněný v reakci na uvedený přípis kárného soudu ze dne 16. 3. 2018. Podání kárně obviněného bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 3. 2018 elektronicky bez elektronického podpisu. Identické podání bylo soudu doručeno téhož dne jakožto příloha přípisu obhájce kárně obviněného prostřednictvím datové schránky obhájce.

[212] V námitce podjatosti kárně obviněný soudce poukázal na to, že předseda kárného senátu odmítá akceptovat omluvy z nařízeného jednání z důvodu nepříznivého zdravotního stavu, přičemž k doložení této skutečnosti mu ukládá nepřiměřeně krátké lhůty, neboť dle něj doručení přípisu advokátovi okolo 7.40 hod. s požadavkem, aby bylo „*coši předloženo do 10,00 hodin*“, nemůže akceptovat. Takto stanovená doba byla dle něj absolutně nesmyslná a nesplnitelná. Namítal, že z důvodu omezených vycházek pro něj

není možné danou lékařskou zprávu zajistit. Kárně obviněný polemizoval rovněž s upozorněním soudu, že při opakovaných omluvách ze zdravotních důvodů bude jeho zdravotní stav na základě požadavku kárného soudu zkoumán znalecky. Nesouhlasil dále s tím, že nebyla uznána jeho omluva z předchozího jednání z důvodu hlavního líčení nařízeného jeho senátem. Podle jeho názoru hodlal předseda kárného senátu jeho věc skončit doslova za každou cenu, neboť ve výše zmiňovaném přípisu upozornil na to, že funkční období jeho kárného senátu mělo v roce 2018 skončit. Důvodem podjatosti předsedy kárného senátu mělo být rovněž to, že v minulosti působil jako náměstek ministra spravedlnosti.

[213] Předseda kárného senátu podal k dané námitce podjatosti obsáhlé vyjádření ze dne 20. 3. 2018. Obecně uvedl, že v souladu s § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 10 zákona č. 7/2002 Sb. se necítí být ve věci jakkoli podjatý, nemá žádný osobní vztah ke kárně obviněnému soudci, resp. vůbec ho osobně nezná, nemá ani žádný osobní poměr k dané věci, k zástupci kárně obviněného ani ke kárnému navrhovateli a nedomnívá se, že by důvody, které kárně obviněný uvádí, zakládaly jakékoli pochybnosti o jeho nepodjatosti. S odvoláním na § 8 odst. 1 větu poslední s. ř. s. ve spojení s § 10 zákona č. 7/2002 Sb., jež stanoví, že *„[d]ůvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech“*, dále uvedl, že i kdyby hypoteticky byly výtky kárně obviněného vůči jeho postupu oprávněné, nemohly by být důvodem pro jeho vyloučení z projednávání a rozhodnutí předmětné kárné věci.

[214] Předseda kárného senátu nepovažoval stanovenou lhůtu pro dodání lékařského potvrzení do 19. 3. 2018, 10.00 hod., za nesmyslnou, nesplnitelnou či dokonce šikanozní. Žádost o odročení ze zdravotních důvodů byla opět soudu doručena těsně před samotným jednáním a ani tentokrát nebyla doložena příslušným potvrzením ošetřujícího lékaře, ale pouhým rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti. Kárně obviněný i jeho obhájce museli z předešlé zkušenosti vědět, že kárný soud se s uvedeným dokladem nespokojí a že bude požadovat zmiňované lékařské potvrzení. Předseda kárného senátu měl naopak za to, že kárný soud opět projevil velkorysost a shovívavost, když kárně obviněnému a jeho obhájci znovu připomněl jejich procesní povinnost, pokud se dožadovali dalšího odročení věci. Stanovená lhůta se samozřejmě odvíjela od toho, že v případě odročení věci bylo třeba opět telefonicky i písemně odvolat předvolané svědky, kárného navrhovatele atd. MUDr. O. předsedovi kárného senátu navíc v telefonickém rozhovoru dne 16. 3. 2018 sdělil, že v pondělí 19. 3. 2018 bude ordinovat od ranních hodin a že je připraven, obrátí-li se na něj kárně obviněný, poskytnout mu k jeho zdravotnímu stavu za daným účelem písemné vyjádření. To by jistě bylo možné učinit i elektronicky, bez nutnosti nové osobní návštěvy kárně obviněného v ordinaci.

[215] Dle předsedy kárného senátu bylo také zřejmé, že stanovená lhůta nebyla lhůtou propadnou, ale pouze pořádkovou. Tedy i v případě, že by kárně obviněný řádně doložil svou zdravotní nezpůsobilost později, pokud by ještě bylo časově možné nařízené jednání odvolat, soud by tak jistě učinil. Přesto kárně obviněný požadované potvrzení nepředložil, přičemž ze špatně naskenovaných a pro laika v oboru medicíny převážně nesrozumitelných lékařských zpráv, které ke svému podání ze dne 19. 3. 2018 přiložil, jeho nezpůsobilost účastnit se jednání ze zdravotních důvodů bez dalšího nevyplývala. Ovšem tím, že kárně obviněný uplatnil v daném podání námitku podjatosti vůči předsedovi

kárného senátu, konání jednání přesto zmařil, a to tedy muselo být opět na poslední chvíli, se všemi zmiňovanými negativními důsledky, zrušeno.

[216] Předseda kárného senátu dále ve svém vyjádření poznamenal, že domněnku kárně obviněného, podle níž hodlá kárný senát skončit jeho věc „doslova za každou cenu“ před skončením funkčního období, vylučuje § 7 zákona č. 7/2002 Sb., který stanoví: „*Jestliže senát provedl úkony v řízení zahájeném před uplynutím jeho funkčního období, řízení dokončí.*“ To byl také nakonec případ nyní posuzované věci.

[217] Pokud předseda kárného senátu v přípisu ze dne 16. 3. 2018 zmínil, že pokud bude kárně obviněný i nadále žádat o odročení jednání ze zdravotních důvodů, nezbude kárnému senátu, než ustanovit k posouzení otázky, zda mu zdravotní stav umožňuje účast na jednání, znalce, vycházelo toto jeho upozornění ze skutečnosti, že výše popsané procesní kroky kárně obviněného vzbuzovaly nejen v předsedovi, ale i v ostatních členech kárného senátu, podezření, že je kárně obviněný činí účelově, s cílem obstruovat řádný průběh kárného řízení a vydání rozhodnutí v jeho věci. Případné ustanovení znalce k objektivnímu posouzení jeho zdravotního stavu, pokud by se pro něj kárný senát rozhodl, by bylo stejně jako dosavadní postup kárného senátu v daném řízení adekvátní reakcí na tuto jinak obtížně řešitelnou procesní situaci, nikoliv výrazem jakési zaujatosti kárného senátu vůči kárně obviněnému. Takový postup byl následně potvrzen jako adekvátní, resp. dokonce nezbytný za účelem zajištění plynulého průběhu řízení např. v rozhodnutí jiného kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2018, č. j. 11 Kss 1/2018 – 89, bodech 34 a 35 (všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[218] Pokud jde o druhý tvrzený důvod podjatosti, uvedl předseda kárného senátu, že nedojde-li příslušný senát Nejvyššího správního soudu rozhodující o dané námitce podjatosti k závěru, že tento důvod byl s ohledem na propadnou týdenní lhůtu dle § 8 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 10 zákona č. 7/2002 Sb. uplatněn opožděně, sděluje, že funkci náměstka ministra spravedlnosti vykonával v letech 2003 a 2004, tedy dříve, než byl jmenován soudcem, přičemž po celou dobu svého soudcovského působení důsledně dodržuje ustanovení čl. 82 odst. 3 Ústavy a zákona o soudech a soudcích o neslučitelnosti funkce soudce mj. s jakoukoli funkcí ve veřejné správě. Předseda kárného senátu vyloučil, že by jeho dřívější působení ve funkci náměstka ministra spravedlnosti či v jiných funkcích v rámci moci výkonné, které vykonával před jmenováním soudcem, jakýmkoli způsobem ohrožovalo jeho nestrannost a nezávislost při jeho současném soudcovském rozhodování, ať již ve správní či kárné agendě. Z dosavadních rozhodnutí kárného senátu 13 Kss, jemuž předsedá, rozhodně nelze dovodit, že by jakýmkoli způsobem stranil ministroví spravedlnosti (tento kárný senát za dobu svého působení projednával jediný kárný návrh podaný ministrem spravedlnosti, přičemž řízení o něm ve věci sp. zn. 13 Kss 9/2017 zastavil pro jeho opožděnost) či jiným kárným navrhovatelům z řad předsedů soudů. Naopak všechny tři stávající kárné senáty Nejvyššího správního soudu pro věci soudců neustále čelí kritice (byť neoprávněné) z řad představitelů moci výkonné či z politické sféry, že si při rozhodování kárných věcí počínají „příliš mírně“. Na důkaz nezávislosti kárného senátu, jemuž předsedá, a jeho „imunity“ vůči takovým případným nežádoucím tlakům předseda kárného senátu dále citoval některé pasáže z předešlých rozhodnutí tohoto senátu.

[219] K projednání námitky podjatosti a jejímu rozhodnutí byla věc předána jinému senátu Nejvyššího správního soudu, který usnesením ze dne 18. 4. 2018, č. j. Nao 82/2018 - 261, rozhodl tak, že předseda kárného senátu JUDr. Jakub Camrda, Ph.D., není vyloučen z projednávání a rozhodování této věci. Nejvyšší správní soud v daném rozhodnutí uvedl, že subjektivní náhled jmenovaného soudce, jak vyplývá z jeho vyjádření, svědčí o tom, že se za podjatého v souzené věci nepovažuje. Z hlediska objektivního soud odkázal na výše citovaný § 8 odst. 1 větu třetí s. ř. s., podle něhož důvodem podjatosti soudce nemohou být mj. okolnosti spočívající v jeho postupu v řízení. Na základě tohoto ustanovení nemohla být argumentace kárně obviněného soudce dovolávající se neakceptování řádných omluvenek, stanovení krátkých lhůt k doložení příslušné dokumentace a snahy předsedy kárného senátu vést řízení a dokončit jej, shledána důvodnou. Další uváděný důvod podjatosti spočívající v tom, že předseda kárného senátu v minulosti vykonával funkci náměstka ministra spravedlnosti, vyhodnotil Nejvyšší správní soud jako opožděnou námitku, neboť kárně obviněný soudce se o složení kárného senátu dozvěděl dne 11. 8. 2017, přičemž od tohoto data mu plynula lhůta 7 dnů pro uplatnění této zjevné skutečnosti, která je o předsedovi kárného senátu veřejně známa.

[220] Po rozhodnutí o námitce podjatosti pokračoval kárný senát Nejvyššího správního soudu v řízení. Vzhledem k tomu, že v předchozím podání kárně obviněný soud sdělil, že čeká na stanovení termínu operace, žádal kárný senát přípisem ze dne 27. 4. 2018 obhájce kárně obviněného o sdělení tohoto termínu, aby této okolnosti bylo možné přizpůsobit datum, na něž bude věc znovu nařízena. Na žádost soudu nebylo nijak reagováno, a proto dne 16. 5. 2018 kárný senát nařídil ústní jednání ve věci na 20. 6. 2018, ovšem s tím, že soud hodlal, vzhledem k nejistotě, zda i toto jednání nebude muset být nakonec zrušeno, provést pouze listinné a audiovizuální důkazy a následně věc odročit za účelem výsledku svědků.

[221] Dne 3. 6. 2018 elektronicky a následně dne 5. 6. 2018 poštou byla kárnému soudu doručena žádost o odročení jednání z důvodu operace srdce, již se dne 29. 5. 2018 podrobil obhájce kárně obviněného. V přípisu asistentka obhájce uváděla, že v prvních týdnech po operaci je obhájce zcela paralyzován a není schopen v podstatě žádné pracovní činnosti, přičemž rekonvalescence v daném případě činí cca 3 měsíce. K této zprávě byla připojena kopie potvrzení o pracovní neschopnosti a propouštěcí zprávy z nemocnice ze dne 4. 6. 2018.

[222] K této žádosti kárný soud obhájci kárně obviněného sdělil, že vzhledem k tomu, že v dané věci již bylo jednání dvakrát odročeno, zejména ze zdravotních důvodů na straně kárně obviněného a dále z důvodu vznesení nedůvodné námitky podjatosti, nepovažuje kárný soud za vhodné opětovně přistoupit k dalšímu odročení jednání, obzvláště za situace, kdy nelze ani přesně odhadnout, jak dlouho bude pracovní neschopnost obhájce kárně obviněného trvat. Kárný soud dále uvedl, že dne 20. 6. 2018 mělo být konáno pouze úvodní jednání ve věci, v jehož rámci měla být provedena pouze výše zmíněná část dokazování s tím, že k výsledku svědků a závěrečným řečem mělo dojít až v rámci dalšího jednání v druhé polovině roku 2018. Kárný soud proto odkázal na postup dle § 26 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“), tedy na možnost sjednat substituční zastoupení advokáta. Soud také upozornil na to, že jestliže byl JUDr. Paule dne 4. 6. 2018 propuštěn z nemocnice do domácího léčení, pak lze předpokládat, pokud nebude doložen opak, že sjednání substituta nic nebrání.

[223] V odpovědi ze dne 13. 6. 2018 obhájce kárně obviněného uvedl, že po operaci srdce je doba rekonvalescence 2 měsíce a pacientu po celou dobu hrozí zdravotní komplikace. S ohledem na operovanou oblast je pro pacienta také nezbytné vyhýbat se kolektivním zařízením, kde hrozí riziko infekční nákazy. Vlastní propuštění do domácího ošetřování řešilo dle jeho vyjádření pouze přeplněnost nemocničního zařízení. S ohledem na tyto skutečnosti není obhájce schopen udělit substituční plnou moc, natož substituční pokyny. Klient (kárně obviněný) navíc trvá na osobní účasti obhájce na jednání.

[224] Uvedené důvody, vzhledem k závažnosti operace obhájce kárně obviněného, nakonec kárný senát akceptoval a přistoupil dne 15. 6. 2018 k odročení jednání na 26. 9. 2018. Soud však obhájce upozornil, že další omluvy z důvodu tvrzené nemožnosti zajištění substituce nebudou kárným senátem akceptovány.

[225] Dne 17. 8. 2018, tedy dva měsíce po té, co byly k jednání předvoláni svědci i strany, byl soudu doručen návrh kárně obviněného na zastavení řízení z důvodu tvrzeného nedodržení subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu, případně na doplnění dokazování k této otázce. Jednání dne 26. 9. 2018 se uskutečnilo, a to za účasti kárně obviněného i jeho obhájce, a v jeho rámci proběhlo dokazování mj. i k otázce včasnosti kárného návrhu (viz část IV.1 tohoto rozhodnutí).

[226] Za účelem doplnění dokazování ohledně včasnosti návrhu a také z toho důvodu, že se k jednání nedostavil svědek, na jehož výslechu obhajoba trvala (viz část IV.1 tohoto rozhodnutí), byla věc následně odročena na 31. 10. 2018. S tímto termínem již v závěru jednání dne 26. 9. 2018 kárný návrhovač ani kárně obviněný nesouhlasili s tím, že oba v uvedený den soudí. Předseda kárného senátu vysvětlil, že kárný senát musí s ohledem na časové možnosti svých šesti členů, kteří dojíždějí na jednání k Nejvyššímu správnímu z různých míst ČR, a též s ohledem na obsazenost jednací síně a na další faktory, na daném termínu trvat.

[227] Dne 24. 10. 2018 uplatnil kárně obviněný soudce druhou námitku podjatosti vůči předsedovi kárného senátu. S touto námitkou, jakož i s námitkami uplatněnými den před druhým uskutečněným jednáním, tedy dne 27. 11. 2018, se kárný senát vypořádal na tomto jednání (viz dále část V.1.d tohoto rozhodnutí). Na jejich základě tedy jednání nařízené na 31. 10. 2018 odročeno nebylo. Kárný senát však obdržel dne 29. 10. 2018 další žádost obhájce kárně obviněného o odročení jednání ze zdravotních důvodů, neboť dle svého tvrzení náhle onemocněl horečnatým onemocněním, což dokládal rozhodnutím lékaře o pracovní neschopnosti, a zároveň uváděl, že není schopen, s ohledem na termín jednání, již zajistit substituci. Tento důvod kárný soud po té, co si ověřil tvrzené skutečnosti u ošetřující lékařky, nakonec akceptoval, ovšem ve vyznění o odročení jednání doručeném obhájci kárně obviněného dne 30. 10. 2018 kárný soud uvedl následující: „*Další žádosti o odročení z důvodu na straně obhájce kárně obviněného soudce již nebudou kárným soudem akceptovány. Je na obhájci zajistit si předem pro případ dalších eventuálních zdravotních komplikací substituci. Skutečnost, že kárně obviněný soudce trvá vždy na osobní účasti svého obhájce a odmítá jeho substituční zastoupení, není sama o sobě důvodem k odročení jednání.*“ Jednání bylo dne 20. 10. 2018 odročeno na 28. 11. 2018.

c. Ústní jednání v nepřítomnosti kárně obviněného a jeho obhájce dne 28. 11. 2018

[228] Kárný soud již dne 31. 10. 2018 obdržel další žádost kárně obviněného soudce o odročení jednání, a to tentokrát z důvodů kolize s jinou přidělenou obsáhlou trestní věcí. Touto žádostí se kárný senát podrobně zabýval, nicméně byl nucen kárně obviněnému soudci v přípisu ze dne 5. 11. 2018 sdělit, že stanovený termín 28. 11. 2018 byl s ohledem na obsazenost jednací síně a časové možnosti členů kárného senátu, resp. jejich pracovních povinností, do konce roku 2018 jediný možný. Vzhledem k tomu, že věc byla z důvodů na straně kárně obviněného soudce či jeho obhájce již čtyřikrát odročena, naposledy právě na 28. 11. 2018, a tedy předchozí plánované termíny jednání, kterým mj. všichni členové kárného senátu přizpůsobili svůj pracovní program, musely být zrušeny a řízení v této věci tak trvalo již více než 15 měsíců, bylo pro kárný senát nepřijatelné, aby další jednání ve věci bylo nařízeno až na rok 2019. Jak již kárný soud opakovaně konstatoval, účast kárně obviněného soudce na jednání je jeho právem, nikoliv povinností, a pokud hodlá tohoto práva využít, musí tomu rovněž přizpůsobit svůj pracovní program.

[229] Další žádost kárně obviněného o odročení jednání soud obdržel den před jednáním, tedy dne 27. 11. 2018 v 15.49 hod. Kárně obviněný soudce v ní uvedl, že je v pracovní neschopnosti od 12. 11. 2018 a kontrola byla stanovena na 30. 11. 2018. Dále uvedl číslo dokladu o pracovní neschopnosti s tím, že jej předložil zaměstnavateli. Tento doklad ovšem nedoložil, natož aby doložil konkrétní vyjádření lékaře, proč se JUDr. Kydalka nemůže účastnit jednání, jak kárný soud v souladu s judikaturou trestních soudů standardně vyžaduje a jak byl kárně obviněný již při svých předchozích dvou žádostech o odročení jednání ze zdravotních důvodů kárným soudem upozorněn (viz body [201] a [210] tohoto rozhodnutí). Jak poznamenal předseda kárného senátu během druhého jednání, již skutečnost, že přes tvrzenou pracovní neschopnost od 12. 11. 2018 minimálně do 30. 11. 2018 kárně obviněný tuto informaci sdělil kárnému soudu až v podvečer před tímto jednáním, kdy již bylo stěží možné v případě odročení jednání zabránit zbytečné cestě kárného navrhovatele, předvolaných svědků i členů kárného senátu k Nejvyššímu správnímu soudu do Brna, nesvědčí o konstruktivním přístupu kárně obviněného k celé věci. Hlavním důvodem pro neúčast kárně obviněného na jednání byla tedy jeho tvrzená, avšak nedoložená další pracovní neschopnost. Kárný soud proto nepovažoval omluvu kárně obviněného soudce za řádnou a důvodnou, a vzhledem k tomu, že se kárně obviněný k jednání dne 28. 11. 2018 nedostavil, ač byl řádně předvolán, jednal kárný soud v souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. v jeho nepřítomnosti.

[230] Kárný soud obdržel dne 23. 11. 2018, tzn. v pátek před jednáním ve středu dne 28. 11. 2018, rovněž další žádost obhájce kárně obviněného soudce o odročení jednání, v níž obhájce uváděl, že utrpěl dne 19. 11. 2018 závažnou zlomeninu kotníku a měl by nejméně do vánočních svátků nosit tzv. nechodící sádku, což dokládal lékařskou zprávou ze dne 22. 11. 2018 o prodělané operaci a propuštění do domácího ošetřování. Kárný soud zaslal v pondělí dne 26. 11. 2018 obhájci kárně obviněného odpověď, v níž ho informoval o tom, že se kárný senát touto žádostí zabýval, nicméně vzal v potaz již zmiňovanou skutečnost, tedy, že věc byla z důvodů na straně kárně obviněného soudce či jeho obhájce již čtyřikrát odročena, z toho dvakrát kvůli zdravotnímu stavu obhájce kárně obviněného, naposledy právě na termín 28. 11. 2018. Již ve vyrozumění ze dne 15. 6. 2018 o prvním odročení jednání z důvodu zdravotního stavu obhájce přitom kárný soud kárně obviněnému i jeho obhájci sdělil, že další žádosti o odročení z důvodu tvrzené nemožnosti

zajištění substituce nebudou akceptovány. Přesto kárný soud vyhověl i další žádosti o odročení jednání nařízeného původně na 31. 10. 2018, odůvodněné opět zdravotním stavem obhájce, v přípisu jej však vyzval k tomu, aby si pro případ dalších zdravotních komplikací předem sjednal substituci (viz bod [227] tohoto rozhodnutí).

[231] Kárný soud by tedy nemohl z uvedených důvodů vyhovět nové žádosti o odročení věci ani v případě, pokud by obhájce kárně obviněného prokázal, že skutečně není schopen se, ani za případné pomoci jiné osoby, dopravit k jednání na Nejvyšší správní soud do Brna. Aniž by kárný soud zpochybňoval vážnost utrpeného zranění, musel konstatovat, že ani uvedená skutečnost z předložené lékařské zprávy bez dalšího nevyplývá. Naopak z ní lze vyčíst, že JUDr. Paule byl po operaci bez komplikací, byl „vertikalizován“ o dvou berlích a propuštěn do domácího ošetřování s nechodící sádkou. Jako rehabilitace mu byla doporučena chůze o dvou berlích bez došlapu na zraněnou nohu, její elevace a ledování. JUDr. Paule navíc tentokrát nepředložil ani rozhodnutí o pracovní neschopnosti. Kárný soud tedy uzavřel, že nemá dostatečné podklady k odročení věci na základě omluvy obhájce kárně obviněného ze zdravotních důvodů, a to zejména s ohledem na to, že si měl obhájce zajistit substituci.

[232] Den před jednáním, tedy dne 27. 11. 2018 v odpoledních hodinách, obdržel kárný soud další podání obhájce kárně obviněného, v němž polemizuje se zmiňovanými závěry kárného senátu, avšak kárný senát setrval na svém dosavadním závěru, že úraz obhájce kárně obviněného v tomto případě nepředstavuje dostatečný důvod pro odročení jednání. Vzhledem k tomu, že se ani obhájce kárně obviněného, ač byl řádně předvolán, k jednání dne 28. 11. 2018 nedostavil, jednal kárný soud v souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. i v nepřítomnosti obhájce kárně obviněného.

[233] Kárný návrhovař během jednání žádal kárný senát, aby znovu zvážil, zda jsou skutečně naplněny podmínky pro konání jednání. Za vedlejší skutečnost považoval kárný návrhovař jistou „zdravotní křehkost“ obhájce, resp. kárně obviněného, v momentu, kdy se blíží kárné jednání, ostatně, dle kárného návrhovaře, JUDr. Kydalka se zdravotními problémy bojuje již celá léta a významně se to odráží na jeho pracovních výsledcích, nikoliv však na jeho mediálních aktivitách. Na druhou stranu dle návrhovaře nebylo možné přehlédnout, že v posledních dvou žádostech o odročení se nejednalo o lehké onemocnění, u něhož by bylo možné spekulovat o tom, jak dalece zesílily subjektivní potíže toho, kdo by snad hodlal zmařit jednání. V případě odročeného jednání z října 2018 se jednalo o zánětlivé onemocnění JUDr. Pauleho, které mohlo být z důvodu jeho předchozí operace srdce život ohrožující, a v případě jednání nařízeného na 28. 11. 2018 se jednalo o dvojnásobnou zlomeninu nohy. Kárný návrhovař však uvedl, že kárný senát jistě posoudil možnosti substituce na straně obhajoby a rozhodl na základě tohoto posouzení.

[234] Jako hlavní relevantní skutečnost svědčící pro odročení věci kárný návrhovař zmínil, že v posledních dvou případech bylo jednání kárného senátu stanoveno na den, na nějž měl kárně obviněný soudce prokazatelně již delší dobu nařízenou trestní věc, a tudíž neměl svobodnou vůli se rozhodnout, zda se ke kárnému řízení dostaví, či nikoliv. Skutečnost, že kárně obviněný nakonec v den jednání nesoudil z důvodu svého opětovného onemocnění, shledal kárný návrhovař jako „tragickou“ z hlediska chodu trestního úseku Městského soudu v Praze. Kárný návrhovař nepochyboval, že je

právem, nikoliv povinností kárně obviněného se kárného jednání účastnit, avšak je dle něj třeba brát v úvahu také jednoinstančnost tohoto řízení a jeho povahu. Z uvedených důvodů proto apeloval na senát, aby zvážil situaci, nemožnost obhajoby zúčastnit se jednání a provádění důkazů a případně se k nim vyjádřit.

[235] Předseda kárného senátu již na jednání dne 28. 11. 2018 k této argumentaci konstatoval, že kárný senát samozřejmě zvážil všechny zmiňované okolnosti, nicméně rozhodl se tvrzené důvody pro odročení jednání v tomto případě neakceptovat. Již v únoru 2018, kdy kárný senát nařizoval první ústní jednání ve věci, jež muselo být nakonec odročeno, vyšel kárný soud JUDr. Kydalkovi vstříc a nařídil je na lichý týden, kdy neměl soudit. Ovšem i v této situaci podal kárně obviněný první žádost o odročení jednání z důvodu kolize s jím souzenou věcí (viz bod [198] tohoto rozhodnutí). V případě jednání nařízeného na 28. 11. 2018 navíc kárný senát opět bral v úvahu také potřeby a zájmy jiných osob, jejichž přítomnost na jednání byla nezbytná, ať už jde nejen o samotné strany, ale také o členy kárného senátu či předvolané svědky, a přihlížel také opět k obsazenosti jednacích síní, která je na Nejvyšším správním soudu jedinou vyhovující pro zasedání šestičlenného senátu v rámci projednávání kárné věci a je značně vytížená.

[236] U kárného senátu je dále nutné vzít v úvahu, že má ze zákona dosti netradiční složení, tedy jeho členy jsou nejen soudci tří různých soudů, ale také představitelé tří jiných právnických profesí, navíc působící na různých místech České republiky. Všichni přitom vykonávají vedle účasti na projednávání a rozhodování kárných věcí jinou hlavní činnost. Nejednají se tedy o soudce, kteří by byli v pracovních dnech stále k dispozici v budově soudu, jak tomu obvykle bývá přinejmenším v těch soudních agendách, kde rozhodují samosoudci nebo senáty složené z profesionálních soudců. Naopak, každý z členů kárného senátu si musel každý jednotlivý termín jednání vyhradit v často náročném profesním programu a je tedy velmi obtížné sladit tyto harmonogramy vzájemně tak, aby byli všichni schopni se v příslušném termínu k jednání dostavit. Pracovně zaneprázdněným svědkům se kárný senát snažil vyjít vstříc provedením jejich výslechu pomocí videokonference, byť jde o technicky a organizačně komplikovanější postup. Na následující týden po jednání dne 28. 11. 2018 pak měl kárný senát v té době nařízena jednání ve dvou dalších kárných věcech. Nebylo proto možné vyhovět zájmům všech zúčastněných osob za situace, kdy se jednalo do konce roku 2018 o jediný možný termín. V úvahách o možném odročení jednání bylo také třeba vzít v úvahu, že věc napadla již dne 25. 7. 2017, první jednání ve věci bylo nařízeno na 28. 2. 2018 a z důvodů na straně kárně obviněného či jeho obhájce byla k 28. 11. 2018 zrušena již 4 nařízená jednání a řízení ve věci tak trvalo již rok a 4 měsíce. Další průtahy v řízení by mohly mít negativní vliv mj. na úplnost svědeckých výpovědí nezbytných pro zjištění skutkového stavu věci.

[237] Pokud jde o žádost o odročení jednání ze strany obhájce kárně obviněného, JUDr. Pauleho, ještě poslední žádosti o odročení říjnového jednání, již čtvrté v pořadí, kárný senát vyhověl, ačkoliv své rozhodnutí velmi zvažoval. Nakonec soud vyšel obhájci vstříc a uznal jím předložené zdravotní důvody, ačkoliv jej již dříve vyzval k zajištění si substituce. Nicméně, jak již bylo uvedeno, kárný soud zdůraznil v přípisu, jež JUDr. Paulemu zaslal při posledním odročení jednání, že pro případ jeho dalších zdravotních komplikací je třeba, aby si substituci zajistil předem. Zároveň ho kárný soud upozornil, že jeho klient, tedy kárně obviněný, nemá dle přesvědčení soudu absolutní,

ničím neomezené právo na to být na každém jednání zastoupen pouze zvoleným obhájcem, tedy právo zcela vyloučit možnost použití substitute, a to i tehdy, když se substitute fakticky ukáže být naprosto nezbytnou.

[238] Kárný soud tak v projednávané věci postupoval v souladu s § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, podle něhož jsou soudci a přísedící povinni rozhodovat mj. v přiměřených lhůtách bez průtahů, resp. v souladu s § 181 odst. 2 trestního řádu (ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb.), podle něhož soud postupuje tak, aby řízení bez průtahů směřovalo k rozhodnutí věci. Např. v usnesení ze dne 18. 1. 2012, sp. zn. 8 Tdo 1454/2011, Nejvyšší soud k této otázce uvádí: „*K obecnému zájmu na řádném a ústavně souladném výkonu spravedlnosti patří i povinnost státu, aby spravedlnost (ve spravedlivém procesu) byla vykonána bez zbytečných průtahů (čl. 38 odst. 2 Listiny) a v přiměřené lhůtě (čl. 9 odst. 3 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech). Ze základního práva na účast při jednání, které je zakotveno v čl. 38 odst. 2 Listiny, a ze základního práva na právní pomoc, které je zakotveno v čl. 37 odst. 2 Listiny, nikterak nevyplyvá povinnost obecného soudu přizpůsobovat režim řízení a jeho průběh představám a požadavkům účastníka řízení či jeho právního zástupce. Je na orgánech činných v trestním řízení důsledně sledovat účel trestního řízení a vynaložit veškeré úsilí a prostředky, které jsou jim ze zákona k dispozici, aby řádný výkon spravedlnosti nebyl ohrožován (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. II. ÚS 2448/08).*“

[239] Kárný soud samozřejmě na straně druhé plně respektoval právo kárně obviněného a jeho obhájce účastnit se jednání v kárné věci, jak vyplývá z § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., tedy mj. právo být přítomen prováděným důkazům, vyjádřit se k nim, klást vyslychaným svědkům otázky, případně navrhnout doplnění dokazování, a soud přihlížel rovněž k jednoinstančnosti kárného řízení. Právě z těchto důvodů několikrát projevil nadstandardní procesní vstřícnost (snad až benevolenci) vůči kárně obviněnému a jeho obhájci, když na základě jejich opakovaných žádostí věc několikrát odročil a zároveň je rovněž opakovaně vyrozumíval o nedostacích těchto žádostí. Soud přitom takovou povinnost nemá, natož, aby byl povinen v každém jednotlivém případě ověřovat zdravotní stav osoby žádající o odročení přímo u lékaře. Soud dle judikatury Ústavního soudu nemá ani povinnost vyrozumět právního zástupce, že nebylo vyhověno jeho žádosti o odročení jednání, neboť i opačný postup (tedy mlčení ze strany soudu) by byl ústavně souladný (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 68/97, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2011, sp. zn. I. ÚS 2069/11). Přesto kárný soud opakovaně uvědomoval obhájce kárně obviněného, že jeho tvrzení, či tvrzení kárně obviněného, nejsou dostatečná a umožnil jim tak tato tvrzení doplnit a také zajistit si v případě potřeby substituci, čehož ovšem nevyužili.

[240] Kárný soud připomíná, že ze zákona o advokacii vyplývá povinnost advokáta v mezích zákona, podzákonných norem a stavovských předpisů činit ve prospěch klienta vše, co považuje za prospěšné a účinné. Dle závěrů usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 11. 2002, sp. zn. II. ÚS 100/02, se „*[z]ásad spravedlivého procesu nemůže dovolávat ten účastník řízení, který, ač je řádně a včas o jednání obecného soudu uvědomen, toto jednání zmešká, a to pro příčiny tkvící v jeho nedostatečné procesní obezřetnosti, nebo ten, kdo řádně a včasné uplatnění svých procesních práv zanedbá. Totéž platí i v případech, pokud spočívá nedostatek procesní aktivity či obezřetnosti na straně advokáta, jehož si účastník řízení před*

obecnými soudy zvolí a který za řádný výkon převzatého zastoupení podle zákona a pravidel svého povolání odpovídá“.

[241] Pokud by došlo dle výzvy kárného soudu ke sjednání substituce předem, bylo by možné zajistit kárně obviněnému i pro druhé jednání ve věci kvalifikovaného obhájce, plně seznámeného s detaily případu. Ze strany kárně obviněného či přinejmenším obhájce se však nepodařilo zaznamenat v tomto ohledu ani minimální součinnost, jež by korespondovala vstřícnému přístupu kárného senátu a kterou by bylo možné od kárně obviněného a jeho obhájce jako právních profesionálů alespoň v minimálním rozsahu očekávat. Za dané situace proto kárnému senátu nezbylo, než uskutečnit toto druhé jednání v jejich nepřítomnosti.

d. Další námitky podjatosti vůči předsedovi kárného senátu

[242] Druhou námitku podjatosti vůči předsedovi kárného senátu uplatnil kárně obviněný soudce dne 24. 10. 2018. V přípisu kárně obviněný soudce namítal především tvrzenou neznalost předsedy kárného senátu ve vztahu k postupu kárného řízení podle trestního řádu, neboť měla být JUDr. Kydalkovi odepřena některá jeho procesní práva, především možnost vyjádřit se jednotlivě ke každému důkazu, konkrétně k výsledkům jednotlivých svědků. Dále kárně obviněný namítal „*nevhodný a zcela necitlivý*“ přístup předsedy kárného senátu k výslechu svědka G., nátlak vůči svědkům S. a K. a naopak laxní přístup k výslechu svědka Ch. Kárně obviněný se následně odvolával na zaujatý přístup předsedy kárného soudu k jeho osobě, neboť jej dle jeho názoru nesprávně poučil o důkazní hodnotě vyjádření, které by učinil mimo výslech, nedošlo k provedení některých důkazů navržených kárně obviněným a předseda kárného senátu trval na datu, na něž má být jednání odročeno.

[243] Kárný senát s ohledem na obsah námitky podjatosti dospěl k jednoznačnému závěru, že se jedná nejen o námitku zjevně nedůvodnou, ale zejména, že se jedná o námitku opožděnou, k níž tedy nemůže být kárným senátem přihlíženo. V této souvislosti kárný senát připomněl, že důvody podjatosti předsedy kárného senátu byly opět spatřovány v jeho postupu v řízení, resp. tentokrát konkrétně při předchozím jednání dne 26. 9. 2018.

[244] Je přitom nutné opětovně zdůraznit, že o projednáváním kárném návrhu podanému proti kárně obviněnému soudci Městského soudu v Praze bylo vedeno kárné řízení, nikoliv řízení trestní, jednání se tedy řídilo primárně zvláštním zákonem č. 7/2002 Sb. který toto řízení upravuje, a trestní řád se dle § 25 tohoto zákona použije na kárné řízení pouze přiměřeně a pouze v rozsahu, v jakém právě speciální zákon č. 7/2002 Sb. neobsahuje zvláštní úpravu, nebo nevyplývá-li z povahy kárného řízení něco jiného.

[245] Pokud jde navíc o posuzování námitky podjatosti uplatněné vůči členovi kárného senátu v kárném řízení ve věcech soudců, odkazuje § 10 zákona č. 7/2002 Sb. na § 8 s. ř. s., nikoliv na trestní řád. Přitom již v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o první námitce podjatosti uplatněné JUDr. Kydalkou vůči předsedovi kárného senátu (viz část V.1.b tohoto rozhodnutí) bylo kárně obviněnému soudci i jeho obhájci vysvětleno, že podle § 8 odst. 1 s. ř. s. tvrzené okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, nemohou zakládat jeho podjatost a být tedy důvodem k jeho vyloučení z projednávání a rozhodování předmětné věci.

[246] Důležitá pro další postup kárného senátu byla zejména zjevná opožděnost uplatněné námitky podjatosti. Dle § 8 odst. 5 věty druhé s. ř. s. účastník „námitku podjatosti musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání“. Navazující věta téhož ustanovení uvádí, že „k později uplatněným námitkám se nepřihlíží“. Veškeré výtky, v nichž JUDr. Kydalka spatřoval důvody podjatosti předsedy kárného senátu, se týkaly jeho postupu při předchozím jednání v této kárné věci dne 26. 9. 2018. JUDr. Kydalka byl tedy v takovém případě povinen námitku podjatosti vznést již na tomto jednání. V jeho závěru sice uvedl, že bude „uvážovat o dalších krocích“, nicméně námitku podjatosti na tomto jednání ani po jeho skončení neuplatnil a neučinil tak ani během následujících sedmi dnů.

[247] Kárný senát tedy dospěl k závěru, že námitku podjatosti doručenou kárnému soudu až dne 24. 10. 2018 je třeba považovat za opožděnou a nelze k ní tudíž přihlížet. Kárný senát tudíž nebyl povinen a ani oprávněn postupovat způsobem, jak jinak pro řádně a včas uplatněnou námitku podjatosti předvídá § 8 odst. 5 s. ř. s., jímž by bylo předložení věci k přidělení jinému senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti. Naopak vzhledem k opožděnosti dané námitky k ní v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 10 zákona č. 7/2002 Sb. nebylo přihlíženo a v daném řízení proto bylo pokračováno.

[248] K jednotlivým výtkám k postupu kárného soudu lze pouze stručně, nad rámec nutného odůvodnění, konstatovat následující. Pokud jde o námitku kárně obviněného, že mu předseda kárného senátu údajně neumožnil vyjádřit se k jednotlivým důkazům, považuje kárný senát za nutné zdůraznit, že § 17 odst. 5 zákona č. 7/2002 Sb. obsahuje v tomto ohledu úpravu odlišnou od trestního řádu. Předpokládá souhrnné vyjádření stran k provedeným důkazům až po skončení dokazování, které v této věci ke konci ústního jednání dne 26. 9. 2018 dosud ukončeno nebylo. Přesto předseda kárného senátu v průběhu tohoto jednání strany poučil strany o tom, že pokud by si přály vyjádřit se k jednotlivým důkazům, bude jim to na požádání umožněno, což se také vždy v průběhu jednání stalo, pokud o to požádaly. Za takovou žádost ovšem samozřejmě nelze považovat výroky kárně obviněného pronesené v závěru tohoto jednání o tom, že se předseda kárného senátu údajně dopustil flagrantního porušení trestního řádu.

[249] Pokud jde o výsledky jednotlivých svědků, je z protokolu o jednání ze dne 26. 9. 2018 i z doslovného záznamu tohoto jednání, který je rovněž součástí spisu, jakož i ze shrnutí těchto výpovědí (část IV.1) a z jejich hodnocení (část V.2.b) v odůvodnění tohoto rozhodnutí zřejmé, že předseda kárného senátu, resp. kárný senát jako celek, přistupoval k výsledku všech svědků rovnocenně, tedy bez jakéhokoli rozlišování, zda se jedná o svědky navržené kárným navrhovatelem či kárně obviněným. Pokud předseda kárného senátu zejména svědkům S. a K. připomínal jejich zákonnou povinnost vypovídat pravdu a nic nezamlčet, činil tak z toho důvodu, že tito svědci jakožto autoři předmětné reportáže na většinu otázek odpovídali tak, že si na zjišťované okolnosti nevzpomínají, což nepůsobilo, i přes odstup dvou let od přípravy a zveřejnění této reportáže, příliš věrohodně, a to i vzhledem k tomu, že se jedná o investigativní novináře, kteří i v samotné této reportáži projevili znalost řady detailů a, dá se říci, dobrou paměť. V každém případě u všech svědků směřovaly dotazy předsedy kárného senátu, i dalších jeho členů, k objasnění rozhodných skutečností, ať již mohly být hodnoceny ve prospěch, či v neprospěch kárně obviněného.

[250] Jestliže kárně obviněný ve svém podání naznačoval, že předseda kárného senátu svědky K. a S. nepoučil o jejich právu jakožto novinářů chránit zdroje svých informací, resp. zachovávat jejich anonymitu, pak prostým nahlédnutím do protokolu z jednání dne 26. 9. 2018, resp. poslechem příslušné pasáže záznamu z tohoto jednání lze zjistit, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě.

[251] Kárně obviněný dále předsedovi kárného senátu vytýkal, že nechal v rozporu s § 99 trestního řádu hovořit svědka G. o tom, jak hlasoval jakožto přisedící v trestní věci projednávané senátem kárně obviněného mj. 16. 11. 2016, a že o tom svědka nepoučil. K tomu je třeba uvést, že předseda kárného senátu neměl povinnost tohoto svědka předem poučit o povinnosti zachovávat mlčenlivost o obsahu porady o hlasování (§ 127 odst. 1 trestního řádu). Trestní řád, který je navíc, jak již bylo konstatováno, na kárné řízení použitelný pouze subsidiárně a přiměřeně, takovou povinnost pro předsedu senátu nestanoví, v § 99 odst. 2 trestního řádu se pouze uvádí, že svědek nesmí být vyslýchán, pokud by svou výpověď porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti a nebyl-li této povinnosti zproštěn. Předseda kárného senátu danému svědkovi před zahájením výsledku poskytl standardní poučení ve smyslu § 101 odst. 1 trestního řádu ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb., a to i z toho důvodu, že nepředpokládal, že by se měl výslech jakkoli dotknout postojů, které jednotliví členové tohoto senátu zastávají, pokud jde o rozhodování jednotlivé trestní kauzy. Je zřejmé, že výslech měl být proveden ke zjišťování zcela jiných skutečností a z protokolu o jednání dne 26. 9. 2018 je též zřejmé, že otázky předsedy kárného senátu ani otázky dalších oprávněných tazatelů k uvedenému tématu vůbec nesměřovaly, ovšem s výjimkou právě následných otázek JUDr. Kydalky, na jejichž základě svědek zmínil, jaké postoje k otázce viny obžalovaného S. jednotliví členové trestního senátu zastávají. Přestože předseda kárného senátu svědka upozornil, že v daném ohledu není třeba zacházet do podrobností, a přestože se nejednalo o sdělení, jak který člen tohoto senátu hlasoval při určitém konkrétním hlasování konkrétního dne (dne 16. 11. 2016 tento senát vůbec v jím projednávané trestní věci nerozhodoval, naopak hlavní líčení odročil), a nejednalo se tedy dle názoru kárného senátu o přímé porušení § 127 odst. 1 trestního řádu, je třeba souhlasit s kárně obviněným, že o těchto postojích jednotlivých členů trestního senátu svědek hovořit neměl. V každém případě však tato část jeho výpovědi nemá žádnou přímou souvislost s posuzovanou otázkou včasnosti kárného návrhu, kvůli níž byl tento výslech svědka na návrh kárně obviněného prováděn, nebyla brána kárným senátem v potaz a neměla tedy žádný vliv na výsledné posouzení této otázky či na konečné rozhodnutí ve věci jako takové.

[252] Pokud jde o výslech kárně obviněného, byl řádně poučen předsedou kárného senátu o svém právu nevypovídat, čehož kárně obviněný také využil. V souvislosti s odmítnutím vypovídat v rámci svého výsledku kárně obviněný uvedl, že nevylučuje, že se vyjádří později, na což ho předseda kárného senátu upozornil, že takové vyjádření nemá důkazní sílu výpovědi ohledně otázek položených při výslechu kárně obviněného.

[253] Další námitky podjatosti uplatnili jednak kárně obviněný, jednak jeho obhájce, ve svých podáních doručených kárnému soudu dne 27. 11. 2018 odpoledne. Tyto námitky se vesměs opět týkaly pouze tvrzených výhrad proti postupu předsedy kárného senátu (resp. kárného senátu jako celku, neboť veškeré podstatné procesní kroky předseda kárného senátu činil po dohodě s ostatními členy senátu a odrážely tedy rozhodnutí celého kárného senátu o dané procesní otázce) v této věci, včetně toho, že nebylo vyhověno nejnovějším

žádostem o odročení jednání (viz bod [228] a násl. tohoto rozhodnutí). Obhájce kárně obviněného ve svém přípisu uvedl, že svůj názor o podjatosti předsedy kárného senátu zakládá na skutečnosti, že v průběhu předchozího jednání došlo k projednání důkazů vztahujících se k meritu věci, ačkoliv nebylo postaveno najisto, zda jsou splněny podmínky pro konání řízení. Dále jeho námitky směřovaly proti postupu předsedy kárného senátu, na jehož základě nebylo vyhověno jeho žádosti o odročení jednání z důvodu jeho úrazu.

[254] Podjatost předsedy kárného senátu byla dle něj seznatelná z jeho neochoty vyhovět kolegovi (míněn patrně kárně obviněný), když si jeho obhájce přivodil úraz, který zcela vylučuje, aby se dostavil k jednání. Obhájce odkázal na závažnost svého stavu a možnost vzniku zdravotní újmy na jeho straně, pokud by „*se ,nátlaku‘ soudu podvolil*“. Uvedl, že je nemyslitelné, aby si zdravotní komplikace, jež v průběhu posledního roku prodělal, způsobil „*schválně*“ kvůli zmaření věci. Dle svého vyjádření není schopen ani podepsat substituční plnou moc, neboť i to vyžaduje určitou mobilitu.

[255] Kárně obviněný byl dle svého obhájce postupem předsedy kárného senátu krácen na svých zákonných právech. Obhájce kárně obviněného odkázal na jednoinstančnost kárného řízení, tedy na skutečnost, že proti rozhodnutí kárného soudu se nelze bránit opravnými prostředky. Jestliže se kárně obviněný k jednání nedostaví a jeho obhájce se nemůže dostavit z objektivních a doložených důvodů, jednoznačně dle něj nejsou splněny podmínky pro konání takového jednání. Kárně obviněný má dle něj právo být osobně zastoupen výlučně advokátem, kterého si vybral, a nelze připustit, aby byl tohoto práva zbaven, popř. nucen ke změně advokáta ze strany soudu za situace, kdy nic nebrání věc odročit, neboť neexistuje reálná hrozba vzniklé újmy či naléhavý společenský zájem či zájem právní na skončení věci. Neexistuje dle něj ani zájem na potrestání kárně obviněného, jestliže kárný návrhovatel modifikoval návrh na uložení kárného opáření tak, že navrhuje upuštění od potrestání.

[256] Kárně obviněný potom uvedl, že odpověď kárného senátu jeho obhájci ze dne 26. 11. 2018, stejně tak i opakované nařízení jednání na dobu, kdy soudí, nemůže považovat za nic jiného než šikanu. Dle kárně obviněného mu kárný senát, resp. jeho předseda, odpírá jeho právo účasti na jednání. Dle zákona o advokacii má advokát právo se nechat zastoupit, není to však jeho povinností. Dále kárně obviněný zopakoval, že on sám nesouhlasí s tím, aby jej případně zastupoval někdo jiný, kdo o věci neví nic. Postup předsedy kárného senátu tedy dle kárně obviněného svědčí o jisté animositě předsedy kárného senátu vůči jeho osobě a vůči jeho obhájci. Další důvody podjatosti kárně obviněný spatřoval ve skutečnosti, že k rukám předsedy Nejvyššího správního soudu a ministra spravedlnosti byl podán „*návrh na možné kárné provinění předsedy senátu*“, což dle něj s ohledem na obsah tohoto podání mělo jednoznačně vylučovat, aby se předseda kárného senátu podílel na rozhodování v předmětné věci. Následně jako důvod uvedl také nevypořádání jeho předchozí námitky podjatosti a dále své tvrzení, že protokol o jednání údajně na řadě míst nezachycuje skutečný průběh jednání.

[257] Kárný senát zvažoval, jak s uvedenými námitkami, které byly podány v podvečer před nařízeným jednáním následujícího dne, naložit. Přitom nemohl odhlédnout od dosavadních procesních komplikací, které byly zapříčiněny zejména opakovanými žádostmi kárně obviněného i jeho obhájce o odročení věci a také opakovaně podávanými námitkami podjatosti. Přestože kárný senát ve výše popsáných případech zdravotní

důvody pro odročení jednání uznal, shledal, jak již bylo konstatováno, nedostatek jakékoli součinnosti obhájce i kárně obviněného mj. v otázce zajištění substituce při opakovaných zdravotních komplikacích obhájce. Pokud potom jde o opakované podávání námitek podjatosti, hodnotí kárný senát tento postup již jako zcela zjevně obstrukční, neboť, jak již bylo konstatováno, nejpozději z usnesení jiného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2018, č. j. Nao 82/2018 - 265, o první uplatněné námitce podjatosti se kárně obviněný i jeho obhájce museli dozvědět o tom, že rozhodná právní úprava (§ 8 odst. 1 s. ř. s.) výslovně vylučuje, aby tvrzené okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, zakládaly jeho podjatost a byly tedy důvodem k jeho vyloučení z projednávání a rozhodování předmětné věci. Přesto byly právě takové zjevně nedůvodné námitky dovozující podjatost předsedy kárného senátu z jeho postupu v řízení opakovaně podávány a za této situace nemá kárný senát jiné vysvětlení pro toto procesní jednání kárně obviněného a jeho obhájce, než je právě snaha zmařit nařízená jednání ve věci, neboť je zřejmé, že při standardním postupu dle § 8 odst. 5 s. ř. s., tedy opětovného předložení věci k rozhodnutí o námitkách podjatosti jinému senátu Nejvyššího správního soudu, by jednání nařízené na následující den, nemohlo být konáno.

[258] Kárný senát se tedy rozhodl ani tyto námitky, jakkoli je nehodnotí jako opožděné, nepředkládat jinému senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí, neboť tím by bylo nařízené jednání zmařeno a za takových podmínek by samozřejmě byla projednávaná věc v podstatě neskončitelná, protože před každým nařízeným jednáním ve věci by bylo možné uplatnit obdobnou námitku podjatosti. Vzhledem ke zjevné obstrukční taktice kárně obviněného a jeho obhájce se kárný senát rozhodl postupovat analogicky podle § 15b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Ustanovení § 15b odst. 1 o. s. ř. přitom stanoví, že k „rozhodnutí o námitce podjatosti soud věc předloží s vyjádřením dotčených soudců (přisídících) svému nadřízenému soudu. V řízení lze zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu“. Dle § 15b odst. 2 o. s. ř. ovšem „[u]stanovení odstavce 1 neplatí, byla-li námitka uplatněna před nebo v průběhu jednání, při němž byla věc rozhodnuta, a má-li soud za to, že námitka není důvodná“.

[259] O širokém použití tohoto ustanovení v občanském soudním řízení svědčí např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2003, sp. zn. 29 Odo 714/2002, a tato praxe byla aprobevována rovněž Ústavním soudem, který např. v usnesení ze dne 15. 1. 2004, sp. zn. I. ÚS 645/03, uvedl, že „ustanovení § 15b odst. 2, 3 o. s. ř. má zabránit tomu, aby účastníci řízení protahovali toto řízení svými námitkami podjatosti založenými na důvodech, které již byly posouzeny. Záleží pouze na účastníku řízení, zda tuto námitku uplatní jako odvolací důvod v odvolání, resp. jako důvod žaloby pro zmatečnost“. Je pravdou, že tato judikatura počítá s tím, že v případě postupu prvostupňového soudu dle § 15b odst. 2 o. s. ř. má účastník řízení, který tuto námitku uplatnil, zpravidla možnost ji učinit součástí odvolání proti nepravomocnému rozhodnutí uvedeného soudu prvního stupně s tím, že její důvodnost následně posoudí odvolací soud. Nicméně judikatura správních soudů výslovně připouští využití § 15b odst. 2 o. s. ř. i v soudním řízení správním, zejména, avšak nikoli výlučně v situaci, kdy je nedůvodná námitka podjatosti výrazem zneužití procesního práva (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 9 As 145/2016 – 450 a č. j. 9 As 146/2016 – 366, nebo usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2017, č. j. Nao 122/2017 – 136). K těmto závěrům Nejvyšší správní soud dospěl i přesto, že kasační stížnost, v níž může účastník řízení či osoba na

řízení zúčastněná znovu uplatnit tutéž námitku podjatosti soudce krajského soudu a předložit ji tak k posouzení Nejvyššímu správnímu soudu, může směřovat jen proti již pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví.

[260] Ačkoliv kárné řízení je zákonodárcem koncipováno jako jednoinstanční, neboť proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného není řádný opravný prostředek přípustný, je kárný senát přesvědčen o tom, že dle § 15b odst. 2 o. s. ř. je možné výjimečně postupovat i v kárném řízení, a to zejména za situace, která nastala v projednávané věci, kdy se použití tohoto ustanovení jeví jako jediný prostředek, jak čelit obstrukční taktice jedné ze stran, která opakovaným podáváním zjevně nedůvodných námitek maří uskutečnění jednání, a tedy i vydání konečného rozhodnutí ve věci v situaci, kdy kárný senát dává najevo, že nevyhoví žádostem kárně obviněného či jeho obhájce o odročení jednání.

[261] Je pravdou, že § 10 zákona č. 7/2002 Sb. odkazuje, pokud jde o vyloučení člena kárného senátu z projednávání a rozhodování věci, na přiměřené použití ustanovení zvláštního právního předpisu, přičemž v poznámce pod čarou je výslovně zmíněn pouze § 8 s. ř. s., nicméně, jak vyplývá z citované správní judikatury Nejvyššího správního soudu, toto ustanovení neupravuje danou problematiku komplexně a předpokládá tedy subsidiární a přiměřené použití ustanovení první části občanského soudního řádu, jak pro soudní řízení správní jinak stanoví § 64 s. ř. s. I kdyby kárný senát vycházel z toho, že v kárném řízení není § 64 s. ř. s. aplikovatelný, musel by neúplnost § 8 s. ř. s. v daném ohledu považovat za mezeru v právu, kterou je třeba zaplnit právě analogickým použitím § 15b odst. 2 o. s. ř., což odpovídá rovněž tomu, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva (dále též „ESLP“; k tomu srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 6. 9. 2017, č. j. 13 Kss 5/2017 – 120, nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 33/09 a ze dne 5. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 2617/15, jakož i judikaturu ESLP tam citovanou) náleží kárné řízení ve věcech soudců do civilní, nikoli trestní větve čl. 6 Úmluvy.

[262] Byť je tedy proti rozhodnutí kárného senátu možné podat pouze ústavní stížnost, která jistě není plnohodnotným opravným prostředkem, je kárný soud přesvědčen o tom, že pokud by kárně obviněný, resp. jeho obhájce, na uplatněných námitkách podjatosti směřujících vůči předsedovi kárného senátu trvali, mají je možnost uplatnit právě v ústavní stížnosti proti tomuto rozhodnutí, neboť pokud by Ústavní soud, i přes výše uvedené, shledal tyto námitky důvodnými, tedy dospěl k závěru, že ve věci rozhodoval podjatý soudce, musel by takovou skutečnost nutně hodnotit jako nepřipustný zásah do ústavních práv kárně obviněného, a tedy nelze říci, že by ústavní stížnost pro posouzení této otázky nepředstavovala účinný prostředek právní ochrany.

[263] Důležitou podmínkou použití § 15b odst. 2 o. s. ř. v této věci je také skutečnost, že kárný senát v každém případě shledal veškeré uplatněné námitky podjatosti nedůvodnými. Jak již bylo řečeno, většina těchto námitek směřovala opět proti postupu předsedy kárného senátu ve věci, a tedy již z tohoto důvodu nemohou být důvodem pro jeho vyloučení z projednávání a rozhodování této věci. Nad rámec nutného odůvodnění lze, pokud jde o veškeré námitky spojené s nevyhověním žádostem kárně obviněného a jeho obhájce, odkázat na výše uvedenou argumentaci obsaženou v části V.1.c tohoto rozhodnutí, kde byl postup kárného soudu v daném ohledu vysvětlen a odůvodněn.

[264] Kárnému soudu dále není známo, které ustanovení zákona č. 7/2002 Sb. či jiného na toto řízení aplikovatelného právního předpisu brání tomu, aby soud prováděl při jednání dokazování k otázce včasnosti návrhu a zároveň i k jeho důvodnosti, navíc tento postup byl způsoben tím, že, jak již bylo zmíněno, kárně obviněný zpochybnil včasnost kárného návrhu a navrhl k této otázce provádět dokazování až v srpnu 2018, tedy dva měsíce po té, co byla věc odročena na 26. 9. 2018 a k tomuto jednání byli předvoláni svědci.

[265] Tvrzení, že vyhotovený protokol o jednání dne 26. 9. 2018 nezachycuje skutečný průběh tohoto jednání, se jednoduše nezakládá na pravdě. Tento protokol, vyhotovený protokolujícím úředníkem a zkontrolovaný předsedou kárného senátu, plně odpovídá zvukovému záznamu z tohoto jednání.

[266] Jediný tvrzený důvod podjatosti, který přímo nevylučuje § 8 odst. 1 s. ř. s., se týká údajného kárného návrhu vůči předsedovi kárného senátu. Ve skutečnosti se ovšem nemohlo jednat o kárný návrh oprávněného kárného navrhovatele, neboť takový dosud předseda kárného senátu neobdržel, ale nanejvýš o podnět k podání takového kárného návrhu doručený předsedovi Nejvyššího správního soudu, resp. ministru spravedlnosti. Kárnému senátu nejsou známy důvody tohoto podnětu, tedy ani to, do jaké míry se týkal projednávané věci a jakou má souvislost s kárně obviněným. Je na zmiňovaných oprávněných kárných navrhovatelích, aby na základě zmiňovaného podnětu posoudili, zda jsou skutečně dány podmínky k podání kárného návrhu vůči předsedovi kárného senátu a z jakých důvodů. Samotná informace o tomto blíže nespecifikovaném podnětu, který může podat kdokoli, ovšem rozhodně podjatost předsedy kárného senátu nezakládá.

[267] Již během jednání dne 28. 11. 2018 předseda kárného senátu zopakoval, že se necítí být ve věci jakkoli podjatý a že bytí obsah podání kárně obviněného a jeho obhájce již hraničí s osobními útoky vůči jeho osobě, je jeho povinností soudce chovat se jako profesionál, takže ani osobní invectivy na jeho nestrannosti ve věci nemohou nic změnit.

[268] Kárný soud tak dospěl k závěru o nedůvodnosti uplatněných námitek podjatosti a o tom, že vzhledem k jejich obstrukčnímu charakteru a k tomu, že byly podány těsně před jednáním nařízeným na 28. 11. 2018, nebudou předávány jinému senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí a bude přistoupeno k dokončení projednání věci a následnému vydání rozhodnutí.

2. Posouzení návrhu

a. Včasnost návrhu

[269] Kárný senát se při rozhodování o kárném návrhu nejprve zabýval dodržením subjektivní a objektivní lhůty k jeho podání. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Vzhledem k tomu, že skutky, v nichž navrhovatel spatřoval kárné provinění, byly

dokonány dne 16. 11. 2016 a kárný návrh byl doručen Nejvyššímu správnímu soudu dne 25. 7. 2017, není o zachování tříleté lhůty pochyb.

[270] Pokud jde o subjektivní šestiměsíční lhůtu, je zachována v případě, že se navrhovatel o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, dozvěděl ne dříve než 25. 1. 2017. Vzhledem k tomu, že ke zveřejnění reportáže obsahující výroky, jež jsou předmětem kárného obvinění, došlo na serveru Seznam.cz již dne 16. 11. 2016, vyzval kárný soud již dne 1. 8. 2017 navrhovatele, aby upřesnil, kdy se o předmětných skutečnostech dozvěděl. Na výzvu reagoval namísto něho místopředseda městského soudu pro trestní úsek, Mgr. J. K., který kárnému soudu sdělil, že se předseda městského soudu o rozhodných skutečnostech dozvěděl až z podnětu J. Ch., tzv. tiskového mluvčího P. T., který byl městskému soudu doručen dne 26. 5. 2017, takže pokud by se běh subjektivní lhůty odvíjel od tohoto data, bylo by třeba kárný návrh hodnotit jako včasný.

[271] Až dne 17. 8. 2018, tedy dlouho po té, co již byli k prvnímu jednání předvoláni všichni svědci i strany, obdržel kárný senát podání JUDr. Kydalky označené jako „*návrh na zastavení řízení, event. na doplnění dokazování*“, v němž kárně obviněný uváděl, že pan I. G., který působí jako přísedící v jeho trestním senátu 3 T Městského soudu v Praze, měl JUDr. Kydalkovi sdělit, že nerozumí vedení kárného řízení proti němu, když předseda soudu JUDr. Vávra kárně obviněného za rozhovor pro server Seznam.cz předtím chválil. Na základě tohoto rozhovoru s I. G. kárně obviněný dle svého vyjádření zjistil, že dne 16. 11. 2016, kdy byla zveřejněna předmětná reportáž, měl jeho trestní senát projednávat věc sp. zn. 45 T 8/2013 (obž. S.) od 10.00 hod. Pan G. měl přitom kárně obviněnému v srpnu 2018 sdělit, že se kárně obviněný na zmiňované jednání dne 16. 11. 2016 opozdil asi o 5 minut a omlouval se tím, že byl zdržen předsedou městského soudu JUDr. Vávrou, jenž měl kárně obviněnému říci, že se mu jeho rozhovor pro server Seznam.cz líbil. Z těchto tvrzení kárně obviněný dovozoval, že se kárný navrhovatel dozvěděl o obsahu předmětné reportáže již dne 16. 11. 2016 a kárný návrh by tedy bylo třeba považovat za opožděný.

[272] V reakci na toto podání kárný navrhovatel soudu sdělil, že si je zcela jist, že kárně obviněného za předmětný rozhovor nikdy nechválil, a to ani dne 16. 11. 2016. Podle svého vyjádření kárný navrhovatel vyhledal příslušný diář a zjistil, že dne 16. 11. 2016 zkoušel od 9.00 hod. studenty, přičemž na prvním jednání ve věci upřesnil, že studenty zkouší vždy ve své kanceláři a že tedy uznává, že tato skutečnost tvrzení kárně obviněného nevyvrací. Zároveň během jednání připustil, že je možné, že reportáž shlédl již před tím, než obdržel podnět J. Ch., nicméně měl za to, že to bylo krátce před tím, k čemuž navrhl výslech místopředsedy městského soudu Mgr. K., s nímž měl o dané věci vzápětí hovořit.

[273] Na návrh kárně obviněného tedy soud na prvním jednání ve věci vyslechl jako svědka I. G. a jeho výpověď do určité míry odpovídala tvrzení kárně obviněného o tom, že údajně již dne 16. 11. 2016 kárný navrhovatel s ním o předmětné reportáži a jejím obsahu hovořil. Z hlediska dodržení subjektivní lhůty pro podání kárného návrhu samozřejmě není podstatné, zda kárně obviněného za jeho výroky chválil, či nikoliv, ale klíčové je to, zda kárný navrhovatel o těchto výrocích věděl, což mohlo z dané informace vyplývat. Při hodnocení výpovědi uvedeného svědka ovšem kárný soud přihlédl k tomu, že ačkoliv by se na jedné straně mělo jednat o svědka relativně důvěryhodného, pokud

působí jako přísedící trestního senátu městského soudu, na straně druhé jde o „svědectví z druhé ruky“, neboť svědek vypovídal pouze o tom, co mu údajně řekl sám kárně obviněný. Důkazní hodnotu tohoto svědectví však také zpochybňuje nejen osobní přátelský vztah mezi kárně obviněným a svědkem, jak vyšel najevo během jednání, včetně toho, že dle své výpovědi svědek působí jako finanční poradce kárně obviněného (viz bod [33] tohoto rozhodnutí), ale především to, že svědek během svého výslechu opakovaně vypověděl, že po té, co byl ke kárnému soudu jako svědek předvolán, volal kárně obviněnému a dotazoval se ho, proč byl k soudu předvolán, a kárně obviněný mu měl připomenout skutečnosti, které sám tvrdil a o nichž měl svědek před soudem vypovídat. Tím byla jeho výpověď dle názoru kárného senátu zásadním způsobem ovlivněna.

[274] Kárný soud proto dospěl k závěru, že na jednání dne 26. 9. 2018 bylo nutné věc odročit za účelem provedení dalších důkazů právě k otázce včasnosti kárného návrhu. Na jednání dne 28. 11. 2018 tyto důkazy provedeny byly a je třeba konstatovat, že zejména výpovědi svědků, konkrétně H. K., další přísedící v trestním senátu JUDr. Kydalky ve složení, jak zasedal dne 16. 11. 2016, a protokolující úřednice P. M., která byla uvedeného dne rovněž přítomna, původní výpověď svědka G. v žádném případě nepotvrdily. Naopak, ačkoliv svědek G. vypověděl, že byly obě tyto svědkyně údajně debatě mezi ním a kárně obviněným před jednáním senátu dne 16. 11. 2016 přítomny, obě vypověděly nejen to, že si takovou konverzaci nevybavují, ale výslovně její konání v jejich přítomnosti vyloučily.

[275] Samotný obsah protokolu o hlavním líčení trestního senátu, jemuž předsedal JUDr. Kydalka, z uvedeného dne, tj. 16. 11. 2016, od 10.00 hodin, sice potvrzuje, že byla tímto senátem skutečně projednávána již zmiňovaná trestní věc sp. zn. 45 T 8/2013, ovšem v protokolu není zaznamenáno, že by toto hlavní líčení začalo o něco později. Ani tento důkaz tedy tvrzení kárně obviněného neprokazuje.

[276] Totéž lze říci o informaci, kterou si kárný soud vyžádal od společnosti Seznam.cz, a. s. a podle níž byla předmětná reportáž dne 16. 11. 2016 na serveru Seznam.cz veřejnosti zpřístupněna od 8.00 hod. Tento důkaz opět sice nevylučuje, ale ani neprokazuje, pravdivost tvrzení kárně obviněného.

[277] Rovněž záznamy o přítomnosti přísedícího I. G. na jednání trestního senátu Městského soudu v Praze v období od zveřejnění předmětné reportáže do podání kárného návrhu neprokazují, že by si tento svědek pamatoval zrovna to, že by k předmětnému rozhovoru s kárně obviněným došlo právě před hlavním líčením dne 16. 11. 2016. Dle kárného senátu z nich totiž vyplývá, že svědek se v tomto období zúčastnil jednání daného senátu v průměru jednou až dvakrát do měsíce, s výjimkou ledna 2017, kdy se účastnil 4 jednání, a února 2017, kdy se naopak neúčastnil ani jednou.

[278] Za této důkazní situace kárný návrhovač k prokázání svých tvrzení týkajících se okamžiku, kdy se dozvěděl o předmětné reportáži, navrhl důkaz výslechem místopředsedy městského soudu Mgr. J. K., který potvrdil, že s ním kárný návrhovač krátce po té, co byl v květnu 2017 městskému soudu doručen podnět J. Ch., danou kauzu řešil. Na základě rozhovoru s kárným návrhovatelem naopak Mgr. K. nepovažoval za pravděpodobné, že by se kárný návrhovač s reportáží seznámil kdykoliv před podáním tohoto podnětu. Kárný soud samozřejmě bral v úvahu, že svědek K. je v přátelských

vztazích s kárným navrhovatelem a že se jako místopředseda městského soudu podílel na přípravě kárného návrhu a vyjadřoval se již k otázce včasnosti návrhu před svým výsledkem, nicméně neshledal v jeho výpovědi žádné rozpory či jiné okolnosti, pro něž by měl pochybovat o její věrohodnosti. Byť se jako částečně znejišťující jeví tvrzení kárného navrhovatele, že se s reportáží mohl seznámit již krátce před rozhovorem s Mgr. K., kárný soud dospěl na základě provedených důkazů k závěru, že kárný navrhovatel se o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které byly rozhodné pro podání návrhu, skutečně dozvěděl ne dříve než v květnu roku 2017. V každém případě k tomu tedy došlo až po 25. 1. 2017, tudíž je třeba kárný návrh podaný u Nejvyššího správního soudu dne 25. 7. 2017 hodnotit jako včasný.

b. Důvodnost návrhu

[279] Pokud jde o otázku důvodnosti kárného návrhu, je vhodné nejprve připomenout právní rámec vymezující každému soudci prostor, v němž je oprávněn vykonávat své základní právo na svobodu projevu. Jak tento kárný senát již konstatoval ve svých předchozích rozhodnutích ze dne 20. 5. 2015, č. j. 13 Kss 1/2015 - 112, a ze dne 2. 11. 2016, č. j. 13 Kss 5/2016 - 75, na jedné straně nemůže být ani soudce vyloučen z možnosti realizovat své ústavní právo na svobodu projevu, jak vyplývá mj. čl. 10 Úmluvy, resp. čl. 17 Listiny, na straně druhé není výkon takového práva u žádné osoby, a tím méně pak u soudce, neomezený, neboť zahrnuje, jak uvádí výslovně čl. 10 odst. 2 Úmluvy, i povinnosti a odpovědnost, a může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná mj. pro ochranu morálky, pověsti nebo práv jiných nebo pro zachování autority a nestrannosti soudní moci.

[280] Kárný senát ve zmiňovaných rozhodnutích citoval, vedle relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, zejména z judikatury Evropského soudu pro lidská práva k dané otázce (viz např. rozsudky ESLP ze dne 27. 5. 2014, *Baka proti Maďarsku*, stížnost č. 20261/12; ze dne 26. 2. 2009, *Kudeshkina proti Rusku*, stížnost č. 29492/05; ze dne 16. 9. 1999, *Buscemi proti Itálii*, stížnost č. 29569/95; nebo rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 28. 10. 1999, *Wille proti Lichtenštejnsku*, stížnost č. 28396/95), podle níž soudce či jiná osoba spojená s výkonem spravedlnosti má právo vyjadřovat a šířit, i veřejně, své občanské a politické postoje, včetně názorů otevřeně kritických, přičemž předmětem kritiky mohou být i poměry v samotné justici, či dokonce na konkrétním soudu, smluvní strany však jsou na druhou stranu oprávněny v nezbytně nutné míře požadovat, aby výkon tohoto práva na svobodu projevu ze strany soudců a dalších představitelů justice byl vykonáván s jistou zdrženlivostí, tedy tak, aby neohrožoval nepřijatelným způsobem autoritu a nestrannost soudní moci a nezasahoval do práva konkrétních účastníků řízení na spravedlivý proces.

[281] V citovaných rozhodnutích bylo rovněž připomenuto, že tato ústavněprávní východiska našla svůj odraz i v právní úpravě povinností, které v souvislosti s výkonem politických práv v nejširším slova smyslu, včetně práva na svobodu projevu, jsou soudci povinni dodržovat. Podle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je soudce povinen mj. zdržet se nejen při výkonu své funkce, ale i v občanském životě všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Podle § 80 odst. 2 písm. b) zákona o soudech a soudcích je soudce

povinen chovat se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce. Podle § 80 odst. 4 zákona o soudech a soudcích je soudce povinen při své činnosti mimo výkon funkce soudce a při výkonu svých politických práv si počínat tak, aby tato činnost neohrožovala nebo nenarušovala důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudu nebo nenarušovala důstojnost soudcovské funkce anebo mu nebránila v řádném výkonu funkce soudce.

[282] Jak již tento kárný senát rovněž konstatoval, dosavadní judikatura ESLP k otázce svobody projevu soudců, a jejích limitů, byla plně potvrzena i rozsudkem velkého senátu ESLP ze dne 23. 6. 2016, *Baka proti Maďarsku*, stížnost č. 20261/12, v němž velký senát zdůraznil, že s ohledem na význam dělby moci a potřebu zajistit nezávislost soudnictví je nezbytné podrobit jakýkoli zásah do svobody projevu soudce důkladnému přezkumu. Vysoké ochrany požívají zejména projevy soudce týkající se fungování justice. Každý případ je přitom třeba posuzovat individuálně s přihlédnutím ke všem okolnostem a ke kontextu, ve kterém byly dané výroky učiněny. Případná sankce postihující takovéto projevy přitom nesmí mít odrazující účinek (*chilling effect*) na uplatňování svobody projevu ze strany ostatních soudců (viz zejména body 165 – 167 uvedeného rozsudku).

[283] Z obdobných premis, jaké přijal nyní rozhodující kárný senát, vycházely i ostatní kárné senáty tohoto soudu ve věcech sp. zn. 16 Kss 7/2014 a sp. zn. 11 Kss 6/2015, přičemž první z nich se týkala téhož kárně obviněného soudce, proti němuž směřuje nyní posuzovaný kárný návrh. Ústavní soud některé dílčí závěry kárného soudu v této zmiňované věci sp. zn. 16 Kss 7/2014 korigoval, nicméně základní východiska ve svém nálezu ze dne 5. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 2617/15, potvrdil.

[284] Ústavní soud se v dané věci důkladně zabýval otázkou svobody projevu soudců a přitom mj. zdůraznil, že „*jednotlivec, který přijal funkci soudce, je při výkonu své svobody projevu podle čl. 17 Listiny a čl. 10 Úmluvy vázán povinností loajality a zdrženlivosti. Jeho svoboda projevu tudíž podléhá zvláštním omezením, která vyplývají z této povinnosti. Soudce zejména nesmí svými projevy narušovat důvěru veřejnosti v to, že bude rozhodovat v souladu se základními principy demokratického právního státu, a důvěru v nestrannost a nezávislost soudní moci. (...) Každý případ je však nutné posuzovat individuálně s přihlédnutím ke všem okolnostem, přičemž je nutné vzít v potaz zejména postavení soudce, který projev pronesl, místo a způsob projevu, obsah jeho výroků a celkový kontext, ve kterém tyto výroky byly učiněny*“.

[285] Ústavní soud v dané věci také připomněl, že při posuzování přípustnosti výroků z hlediska svobody projevu ESLP rozlišuje mezi skutkovými tvrzeními, jejichž pravdivost lze ověřit dokazováním, a hodnotovými soudy, u nichž to - z povahy věci - možné není (rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 17. 12. 2004, *Pedersen a Baadsgaard proti Dánsku*, stížnost č. 49017/99, § 76). Výroky, které v sobě kombinují skutkový základ i prvek hodnocení, se potom označují jako hybridní výroky (k hybridním výroky srov. Kosář, D. Kritika soudců v České republice. *Soudní rozhledy*, 2011, č. 4, s. 118) nebo hodnotový soud se skutkovým základem (srov. např. rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 22. 10. 2007, *Lindon, Otchakovsky-Laurens a July proti Francii*, stížnosti č. 21279/02 a 36448/02, § 57; či rozsudek ESLP ze dne 6. 10. 2009, *Kuliš a Różycki proti Polsku*, stížnost č. 27209/03, § 37-39). V takových případech je proto nezbytné určit, do jaké míry mají tyto hybridní výroky skutkový základ a zda nejsou vzhledem k prokázanému skutkovému základu přehnané (rozsudek velkého senátu ESLP, *Pedersen a Baadsgaard*, citovaný výše, § 76;

dále rozsudek ESLP ze dne 27. 2. 2001, *Jerusalem proti Rakousku*, stížnost č. 26958/95, § 43; nebo rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 23. 4. 2015, *Morice proti Francii*, stížnost č. 29369/10, § 126). Při posuzování povahy výroků je dále nezbytné vzít v úvahu jejich celkový tón i okolnosti případu (tamtéž, § 126; rozsudek ESLP ze dne 11. 4. 2006, *Brasilier proti Francii*, stížnost č. 71343/01, § 37)

[286] Ústavní soud přitom potvrdil, že rozlišování mezi skutkovými tvrzeními, hodnotovými soudy a hybridními výroky, jak je známo z judikatury ESLP, se uplatní i při posuzování projevu soudců, byť může mít zejména u projevů soudců učiněných v souvislosti s politickou soutěží a volebním bojem sekundární význam, nicméně např. ve věci *Wille proti Lichtenštejnsku* velký senát ESLP zkoumal, zda nešlo o neobhajitelný výrok (*untenable proposition*).

[287] Dle Ústavního soudu má soudce povinnost loajality a zdrženlivosti od okamžiku, kdy se ujme své funkce, a to i v soukromém životě. Okolnosti, za nichž činí projev, mají ovšem vliv na rozsah této povinnosti. Přísněji je třeba posuzovat projev, v němž soudce výslovně odkáže na svou funkci. Takový projev totiž bude i ve větší míře spojován s tím, jak daný soudce svou funkci vykonává. Pokud z projevu naopak není objektivně seznatelné, že byl učiněn soudcem, svědčí to pro jeho zvýšenou ochranu a toleranci. Takový projev totiž snižuje míru, v jaké bude s funkcí soudce spojován.

[288] Právě o tento nálezný Ústavního soudu týkající se první kárné věci JUDr. Kydalky se opíral nyní rozhodující kárný senát Nejvyššího správního soudu, když později ve svém již zmiňovaném rozhodnutí ze dne 2. 11. 2016, č. j. 13 Kss 5/2016 - 106, konstatoval, že oblast kritiky poměrů na daném soudu či v širším slova smyslu v justici požívá dle citované judikatury ESLP a Ústavního soudu zvýšené ochrany. Je tedy třeba rozlišovat projevy soudce zasahující např. do politické soutěže na straně jedné, které podléhají výraznějšímu omezení, a na druhou stranu projevy vztahující se ke správě soudnictví a kritice vnitřních poměrů v justici, jež požívají vysoké míry ochrany a případná omezení takovýchto projevů nesmí mít odrazující efekt na ostatní soudce. Z povahy kárného řízení jako prostředku *ultima ratio* přitom vyplývá, že intenzity kárného provinění budou dosahovat pouze projevy skutečně způsobivé znatelně narušit důstojnost soudcovské funkce, resp. ohrozit důvěru veřejnosti v soudnictví, tedy v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, či bránit danému soudci v řádném výkonu jeho funkce (viz § 80 zákona o soudech a soudcích). Jiné z etického hlediska nevhodné projevy je naopak na místě řešit domluvou, popř. udělením výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích.

[289] Obdobné závěry následně přijal Ústavní soud rovněž v pozdějším nálezu ze dne 11. 4. 2017, sp. zn. IV. ÚS 2609/16, v němž mj. konstatoval, že „soudce má představovat jistou společenskou autoritu a musí si tedy být vědom, že veškeré jeho počínání bude veřejností vnímáno citlivěji, než je tomu u jiných osob. (...) Soudce, jakožto přímý vykonavatel jedné z mocí státu, je vybaven nejen výjimečnými pravomocemi, ale i výsadami, které mu umožňují vykonávat funkci nezávisle, nestranně a spravedlivě (srov. § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.). Tomu ovšem konsekventně odpovídají i zvýšené požadavky na jeho osobní integritu a na jeho roli pro zachovávání důvěryhodnosti celé justice, které se, mimo jiné, projevují i v jistých omezeních v osobním životě a při výkonu politických práv. Jestliže se tedy někdo rozhodne být soudcem, bere tím na sebe dobrovolně i tato (zcela legitimní) omezení. V oblasti práva na

svobodu projevu se tak ve zvýšené míře uplatňuje zásada vyjádřená v čl. 10 odst. 2 Úmluvy, podle které výkon těchto svobod zahrnuje i povinnosti i odpovědnost“.

[290] Vytýkané jednání kárně obviněného soudce v nyní posuzované věci je vhodné rozdělit na dvě části, které je třeba dle názoru kárného senátu hodnotit, i přes jejich jistou věcnou, časovou i místní souvislost, jako dva samostatné skutky. Jsou to jednak vytýkané výroky JUDr. Kydalky pronesené na kameru a zveřejněné v pořadu „Zvláštní vyšetřování“, a jednak informace poskytnuté kárně obviněným reportérce S. S. mimo obrazový a zvukový záznam.

[291] To, že se první zmiňovaný skutek skutečně stal, bylo provedeným dokazováním dostatečně prokázáno, a není o tom ostatně ani mezi stranami sporu. Co je sporné, je právě právní hodnocení tohoto jednání. V rozhovoru s reportéry pořadu „Zvláštní vyšetřování“ JUDr. Kydalka kritizoval amnestii prezidenta republiky z toho důvodu, že obsahovala ustanovení o zastavení trestních stíhání a že nebyla soudům předem oznámena. Těmito výroky navázal na svou předchozí veřejnou kritiku amnestie, kterou v médiích prezentoval již od jejího vyhlášení v roce 2013, mj. v pořadech ČT Hyde Park a Otázky Václava Moravce rovněž provedených k důkazu v tomto řízení. Tato kritika se promítla rovněž do návrhu JUDr. Kydalky na zrušení amnestie, resp. jejího čl. II, předloženého Ústavnímu soudu.

[292] Za samotnou tuto kritiku dle názoru kárného senátu rozhodně nelze JUDr. Kydalku kárně postihnout a kárný návrhovatel se toho ani nedomáhá. Na rozdíl od svého prvního kárného deliktu se těmito svými mediálními výroky JUDr. Kydalka nepouští na půdu tzv. „politické politiky“ (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 2617/15 v jeho první kárné věci), tedy politiky v užším slova smyslu jakožto soutěže politických stran. Naopak, byť je rozhodnutí o amnestii aktem orgánu moci výkonné, konkrétně prezidenta republiky, zasahuje výrazným způsobem do fungování moci soudní, tedy do výkonu spravedlnosti v konkrétních trestních věcech. Kritika této amnestie, resp. jejího aboličního čl. II, ačkoli má politický přesah, se tedy týká oblasti fungování justice a veřejná debata o těchto otázkách je nepochybně v celospolečenském zájmu a k takové debatě patří i kritika poměrně nekompromisní a příkrá. Podle citované judikatury ESLP, Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu v těchto oblastech požívají projevy soudce vysoké míry ochrany. Naopak prostor pro uvážení smluvních stran Úmluvy, pokud jde o opatření zasahující do svobody projevu soudců v této oblasti, je výrazně zúžený, podléhá přísnému přezkoumání ESLP, přičemž jakákoli omezující opatření, včetně opatření kárných, nesmějí mít odrazující účinek (*chilling effect*) na ostatní soudce ohledně využívání svobody projevu v této oblasti.

[293] Jinou otázkou jsou ovšem podle názoru kárného senátu výroky kárně obviněného, podle nichž je „osobně přesvědčen“ o tom, že amnestie byla připravena, aby se týkala konkrétních lidí, a že je možné, že ji někdo na straně jedné zobchodoval a na straně druhé zaplatil, neboť, jak se vyjádřil JUDr. Kydalka, „v tomhle státě je možný cokoliv“. Kárný senát se domnívá, že zde se již jedná v zásadě o skutkové tvrzení, nikoliv hodnotový soud. Toto tvrzení má značný difamační potenciál vůči osobám, jež jsou s přípravou amnestie spojovány, včetně bývalého prezidenta republiky, který za ni nese politickou odpovědnost (v širším slova smyslu přesahujícím čl. 54 odst. 3 a čl. 63 odst. 4 Ústavy ČR). Takové výroky ovšem také, což je pro vznik veřejnoprávní kárné odpovědnosti podstatnější,

vysílají velmi zneklidňující signál veřejnosti, neboť jí dávají najevo, že kárně obviněný jakožto zkušený trestní soudce (v rozhovoru JUDr. Kydalka reportérům potvrzuje, že předmětné výroky pronáší jako soudce), který se zabýval mj. závažnými kauzami hospodářské kriminality, je přesvědčen o tom, že amnestie byla připravena za tím účelem, aby konkrétní osoby unikly spravedlnosti tím, že bude jejich trestní stíhání zastaveno, a že není vyloučeno, že byl poskytnut úplatek za to, aby byla amnestie v této podobě připravena. Takové sdělení dle názoru kárného senátu samo o sobě poměrně zásadně ohrožuje důvěru občanů ve fungování soudnictví a demokratického právního státu vůbec. To ovšem ještě neznamená, že je takový výrok soudce vždy absolutně nepřípustný, jak uváděl kárný návrhovač. Je však třeba v souladu s citovanou judikaturou posoudit, zda má takové skutkové tvrzení reálný základ, či nikoliv.

[294] Pokud by uvedený výrok reálný základ měl, je soudce podle názoru kárného senátu oprávněn nejen takovou skutečnost oznámit orgánům činným v trestním řízení, ale též na ni upozornit veřejnost, jakkoli je taková informace pro veřejnost zneklidňující. Je to totiž přesně ta situace, kdy veřejnost, vzhledem k závažnosti takové případné trestné činnosti, zneklidněna býti má. Lze jistě najít řadu historických příkladů i z jiných zemí, kde to byli právě představitelé justice, kteří veřejně upozorňovali na korupci, hospodářskou kriminalitu a zneužívání veřejné moci, viz např. italsí soudci v 80. a 90. letech minulého století, z nichž někteří zaplatili za svou osobní statečnost dokonce životem.

[295] Naopak, pokud takový výrok soudce reálný základ nemá, pokud se zakládá pouze na neověřených informacích a spekulacích, překračuje jím soudce dle kárného soudu svou povinnost zdrženlivosti, jak je definována citovanou judikaturou, neboť takový veřejný výrok je způsobilý bezdůvodně ohrozit autoritu soudní moci, resp. důvěru občanů v ni, a může tedy představovat kárné provinění soudce.

[296] Kárný soud tedy na základě provedených důkazů posuzoval, zda své citované veřejné výroky mohl kárně obviněný v době, kdy je pronesl, opírat o reálný skutkový základ, či nikoliv. V tomto ohledu je zřejmé, že skutečně JUDr. Kydalka mohl vycházet v podstatě pouze z neověřených informací v médiích o údajných aktivitách zesnulého podnikatele K., o existenci jakéhosi účtu ve švýcarské bance, k němuž měl mít K. podle médií přístup a u něhož se mělo objevit podezření, že sloužil k uplácení za amnestii. Na toto podezření měl Nadační fond proti korupci upozornit švýcarské orgány, které, stejně jako česká policie, ve věci vedly šetření. Jak vyplynulo z výpovědi svědka, kpt. J. N., probíhá v této věci v současné době trestní řízení, ovšem nikoli proti konkrétním osobám, a žádné konkrétní výsledky ani tohoto trestního řízení dosud známy nejsou a rozhodně nemohly být známy JUDr. Kydalkovi v době porízení předmětné reportáže v roce 2016. Totéž se týká i šetření, které zahájila policie přímo na základě informací získaných ze zveřejněného pořadu „Zvláštní vyšetřování“, které bylo uzavřeno s tím, že tyto informace se nepodařilo prokázat. Rovněž informace, že by představitelům NFPK, resp. osobám spojeným s jejich aktivitami spočívajícími v upozorňování na podezření z korupce při přípravě amnestie, mělo být vyhrožováno či měla být dokonce připravována jejich vražda, nemají podklad v konkrétních důkazech, ale pouze v neověřených zprávách z tisku. V tomto ohledu byla dostatečně ilustrativní výpověď svědka P. S., který se vyjádřil v tom smyslu, že se podle jeho názoru o reálné hrozby nejednalo. Kárný soud vzal v úvahu skutečnost, že tento svědek v současné době pracuje v holdingu, jehož akcionářem je též

podnikatel P. T., dotčený touto kauzou. Přesto, při hodnocení všech provedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dospěl kárný soud k závěru, že reálný skutkový základ, o němž by JUDr. Kydalka mohl opřít předmětné výroky pronesené navíc v roce 2016, v této věci nebyl prokázán. Ani případná výpověď navrhovaného svědka J., na jehož výpovědi ovšem kárně obviněný posléze netrval, případně další navrhované důkazy, jež soud neprovedl, např. okolnosti odeslání či doručení rozhodnutí o amnestii Úřadu vlády ke kontrasignaci předsedou vlády, by na těchto závěrech nemohly ničeho změnit.

[297] Pokud jde o případné poznatky, k nimž by JUDr. Kydalka dospěl na základě své soudcovské činnosti, jistě mu nelze upřít dlouholeté zkušenosti s rozhodováním závažných kauz mj. hospodářské kriminality, jako byla např. také kauza H-System, přičemž do některých těchto kauz mohla negativně zasáhnout amnestie. JUDr. Kydalka nicméně ani v tomto ohledu dosud nenabídl soudu nic, z čeho by vyplývalo, že by byla amnestie připravována účelově kvůli zastavení trestního stíhání konkrétních osob, a to případně dokonce za úplatu. Podezření, která se v souvislosti s přípravou amnestie objevila zejména v médiích, jistě nelze apriori podceňovat, na základě nich však soudce jakožto ústavní činitel není oprávněn dle názoru kárného senátu s jistotou ani s velkou mírou pravděpodobnosti veřejně prohlásit, že ke zneužití amnestie skutečně došlo. Je pravdou, že JUDr. Kydalka v této souvislosti pouze uvedl, že „*zobchodování*“ amnestie je možné, neboť „*v tomhle státě je možný cokoli*“. Dalo by tedy se tvrdit, že možnost korupce pouze nevyloučil, na druhé straně se již před tím v daném rozhovoru jasně vyjádřil, že je osobně přesvědčen o tom, že amnestie byla připravena tak, aby se týkala konkrétních lidí, takže přinejmenším potvrdil, že ke zneužití amnestie došlo, ať již se tak stalo za úplatu či nikoliv.

[298] Byť se JUDr. Kydalka v rámci rozhovoru s oběma reportéry v otázce podezření z korupce při přípravě amnestie odvolává na jisté indicie, tedy informace z médií, současně nikterak neavizuje klíčový aspekt posuzované věci, totiž že se jedná o proklamace hodnověrně nepotvrzené, a to i přesto, že si je povahy prezentovaných sdělení nesporně vědom. Něco jiného by bylo, pokud by JUDr. Kydalka na tato podezření, jež se v médiích objevila, poukázal s tím, že se sice jedná o neověřené informace, nicméně že samotná existence čl. II amnestie je způsobilá taková podezření vzbuzovat, respektive je k tomu způsobilý samotný fakt, že došlo tímto nevhodným způsobem k zastavení trestního stíhání u řady případů, včetně obvinění ze závažné hospodářské trestné činnosti, a to mj. na úkor poškozených, kteří se v rámci těchto trestních řízení domáhali náhrady škody. Takto ovšem JUDr. Kydalka své odpovědi na otázky novinářů neformuloval.

[299] Kárný soud tedy dospěl k závěru, že uvedenými veřejnými výroky na téma amnestie obsahujícími závažné obvinění, o němž však na základě dostupných informací nelze říci, že by se opíralo o reálný základ, kárně obviněný zaviněně porušil své povinnosti vyplývající z § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) a odst. 4 zákona o soudech a soudcích zdržet se nejen při výkonu funkce soudce, ale i mimo ni při výkonu svých politických práv všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce, zavdat příčinu ke snížení důvěry v soudnictví, resp. ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž spáchal kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

[300] Pokud jde o druhý vytýkaný skutek, nebylo v průběhu řízení plně prokázáno, co přesně sdělil JUDr. Kydalka S. S. v té části rozhovoru, která se měla odehrát mezi čtyřma očima mimo záznam kamer. Z provedených důkazů (zejména z vlastního audiovizuálního

záznamu reportáže a dále z vyšetřovacího spisu poskytnutého Policií ČR a z výpovědi svědka kpt. J. N.) však lze dovodit, že JUDr. Kydalka jmenované reportérce skutečně mj. sdělil, že se mu dostalo neověřené informace (od neznámého muže, který ho již v roce 2013 oslovil na parkovišti u obchodu Lidl v Říčanech), podle níž si přípravu amnestie „objednal“ podnikatel P. T. za 300 mil. Kč a toto sdělení bylo následně zveřejněno v rámci předmětné reportáže při rozhovoru mezi oběma reportéry, ovšem s tím, že příjmení „T.“ bylo zvukově zastřeno, a také s upozorněním, že se jedná o nepotvrzenou informaci.

[301] Rovněž není na základě provedených důkazů zcela zřejmé, zda si JUDr. Kydalka výslovně vymínil, že jím poskytnutá informace nemá být zveřejněna. Nicméně, i kdyby tak neučinil, už z toho, že dal během rozhovoru najevo, že některé skutečnosti je ochoten sdělit jen mimo záznam kamer, vyplývá, že si nepřál, aby byly takové skutečnosti zveřejňovány, a už vůbec ne, aby byl veřejně označen za jejich původce. Přesto se takto v reportáži objevily, byť se zvukovým zastřením příjmení jmenované osoby a s upozorněním, že se jedná o neověřenou informaci.

[302] I za popsané situace se kárný soud zabýval tvrzením kárného navrhovatele, že JUDr. Kydalka měl a mohl předpokládat, že S. S. jakožto novinářka bude s poskytnutou informací dále pracovat a že tedy hrozí její zveřejnění, a proto jí neměl takovou neověřenou informaci způsobitou poškodit konkrétní osobu vůbec poskytovat. Kárný senát se ovšem k takovému závěru nekloní, naopak se domnívá, že kárně obviněný mohl důvodně předpokládat, pokud si vymínil, že tyto informace poskytne pouze mimo záznam, že k jejich zveřejnění nedojde. Navíc S. S. dle jejího vlastního vyjádření zveřejněného v reportáži výslovně upozornil, že se jedná o neprokázané tvrzení, patrně tedy předpokládal, že jí soukromě poskytl jakožto investigativní novinářce určitou „stopu“, která jí může napomoci v dalším pátrání, nikoliv však informaci vhodnou ke zveřejnění.

[303] Podle názoru kárného senátu se kárnému navrhovateli ani nepodařilo v plném rozsahu prokázat, že skutečně muselo být širšímu okruhu osob, i přes zastření příjmení zvukovou stopou, ze zveřejněné reportáže zřejmé, že se jednalo o osobu P. T. Odborné vyjádření M. P., rovněž provedené k důkazu, pouze konstatuje, že příjmení T. odpovídá všem vizuálním charakteristikám odezíraného slova, nikoliv však to, že by pro příjemce daného audiovizuálního záznamu bylo srozumitelné. Takový závěr neprokazují ani další provedené důkazy, včetně výpovědi svědka J. Ch., který sice potvrdil, že skutečně některé „zasvěcené“ osoby z okruhu novinářů, případně známých J. Ch. a P. T., mohly příjmení „T.“ i přes zastření rozpoznat, nicméně běžnému divákovi, který shlédl danou reportáž, takové okolnosti známy nebyly.

[304] Pokud kárný navrhovatel poukazuje na to, že JUDr. Kydalka musel zejména z jím projednávané trestní věci sp. zn. 3 T 2/2008 vědět, že na trestní stíhání Ing. P. T., které po povolení obnovy trestního řízení v době vydání amnestie probíhalo, se amnestie nevztahovala, protože bylo zahájeno až v roce 2006 a amnestie se vztahovala pouze na trestní stíhání zahájená během roku 2004 a dříve, je nutné konstatovat, že tuto skutečnost si kárně obviněný v době předávání zmiňované informace reportérce nemusel uvědomit (ve svém písemném vyjádření poukazuje na to, že v té době neměl uvedený spis k dispozici). Navíc předmětná okolnost bez dalšího nevylučuje, že by se P. T. pokusil podobu amnestie ovlivnit, byť ve výsledku na jeho tehdejší trestní stíhání nedopadla.

[305] Nelze také souhlasit s kárným navrhovatelem, že by kárně obviněný tímto druhým vytýkaným skutkem porušil povinnost dle § 80 odst. 2 písm. e) zákona o soudech a soudcích vystupovat nezaújatě a ke stranám nebo účastníkům řízení přistupovat bez ekonomických, sociálních, rasových, etnických, sexuálních, náboženských nebo jiných předsudků. Byť kárně obviněný rozhodoval ve zmiňované trestní věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 3 T 2/2008, v rámci níž byl v přípravném řízení původně stíhán rovněž P. T., obžaloba byla následně podána na jiné osoby. Byť dal JUDr. Kydalka posléze podnět k podání návrhu na povolení obnovy řízení v neprospěch P. T., k čemuž po té skutečně došlo, tato obnova řízení již byla povolena jiným soudcem městského soudu a ani z jiných kárnému soudu předložených důkazů nevyplývalo, že by byl dosud P. T. účastníkem řízení, resp. stranou v jakékoli věci, kterou projednával JUDr. Kydalka.

[306] JUDr. Kydalka sdělením zmiňované informace S. S. neporušil ani zákonem uloženou povinnost mlčenlivosti (§ 81 zákona o soudech a soudcích), neboť se o ní nedozvěděl v souvislosti výkonem své funkce, ale jak vypověděl policii, od neznámého muže na parkovišti.

[307] V neposlední řadě je třeba přihlídnout k tomu, že dle zmiňované judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu není účelem kárného řízení poskytovat ochranu osobnostním právům osob, které se cítí dotčeny prohlášeními soudce. Probíhající řízení o žalobě na ochranu osobnosti a o kárném návrhu jsou dvě odlišná řízení sledující jiný účel a vyžadující jiná kritéria pro posouzení přípustnosti určitého projevu a jeho důsledků (nález Ústavního soudu ze dne 5. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 2617/15, a kárné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2016, č. j. 11 Kss 6/2015 - 53).

[308] Kárný senát tedy dospěl k závěru, že druhým vytýkaným skutkem se JUDr. Kydalka nedopustil kárného provinění a v tomto rozsahu ho tedy kárného obvinění dle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. zprostil.

[309] Pokud jde o uložené kárné opatření za skutek, v němž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud na jedné straně v úvahu závažnost neověřených informací či spekulací, které kárně obviněný jakožto soudce veřejně šířil, na druhou stranu v jeho prospěch svědčí to, že se do určité míry „stal obětí“ formátu daného pořadu, který neprezentuje pouze výsledky práce investigativních novinářů, ale zachycuje proces, jak tito novináři při této investigativní práci postupují, tedy i proces sběru neověřených informací, aniž by ovšem nutně vedly ke konkrétním, prokazatelným a ověřitelným výsledkům. Nebyl přitom prokázán ani úmysl kárně obviněného způsobit předmětnými veřejnými výroky jakoukoli újmu jiným osobám, určitou roli zjevně hrálo i to, že si kárně obviněný své veřejné vystoupení příliš nepřipravil a dostatečně si nerozmyslel, co vlastně hodlá o amnestii na kameru a mikrofon říkat, ač jistě bylo lze to po něm legitimně požadovat.

[310] Kárný soud přihlédl též k tomu, že JUDr. Kydalka je velmi zkušeným soudcem, kterému jsou na městském soudu v souladu s rozvrhem práce přidělovány i velmi složité trestní kauzy a jehož práce je pozitivně hodnocena soudcovskou radou daného soudu i samotným kárným navrhovatelem, přičemž předmětné kárné provinění nemá přímou souvislost s výkonem jeho soudcovské činnosti s výjimkou toho, že se právem domnívá, že jím kritizovaná amnestie negativně ovlivnila výsledky jeho práce.

[311] Pokud jde o jeho předchozí kárné odsouzení rozhodnutím tohoto kárného soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 16 Kss 7/2014 - 92, za odlišný skutek, který však rovněž spočíval zejména v překročení ústavních limitů svobody projevu soudce, je třeba dát za pravdu kárně obviněnému, že tuto skutečnost mu nelze připisovat jako přitěžující okolnost a nelze ani vycházet z toho, že se dopustil recidivy, neboť dle § 24 zákona č. 7/2002 Sb. dochází k zahlazení kárného postihu po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření. Jestliže v daném případě sice kárný soud rozhodl o tom, že se JUDr. Kydalka dopustil kárného provinění, nicméně od uložení kárného opatření bylo dle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích upuštěno, pak je třeba i v souladu s § 46 odst. 4 trestního zákoníku, který se zde uplatní analogicky ve prospěch pachatele kárného deliktu, vycházet z toho, jako by JUDr. Kydalka nebyl odsouzen.

[312] Nicméně, jak tento kárný senát konstatoval s odkazem na prejudikaturu např. v rozhodnutí ze dne 5. 4. 2017, č. j. 13 Kss 1/2017 - 87, výjimečně lze při úvahách o kárném opatření při hodnocení osoby kárně obviněného zohlednit zahlazený kárný delikt ve vztahu k jeho postoji k hodnotám chráněným příslušnými zákonnými ustanoveními. V této souvislosti nelze pominout nejen skutečnost, že, jak již bylo řečeno, JUDr. Kydalka se již dopustil kárného provinění spočívajícího v porušení povinnosti zdrženlivosti soudce při výkonu politických práv, včetně svobody projevu, ale zejména je závažející naprostý nedostatek reflexe závěrů nejen Nejvyššího správního soudu, ale i Ústavního soudu v jeho předchozí věci, jak se projevuje mimo jiné v postojích kárně obviněného v kárném řízení vztahujícím se k projednávané věci.

[313] Za daných okolností kárný soud na jedné straně neshledal, že by bylo možné ve shodě s § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích opět považovat samotné projednání daného kárného provinění za postačující, a tedy upustit od uložení kárného opatření, jak po změně původního návrhu na uložení kárného opatření ve formě nejvyššího možného snížení platu ve výši 30 % na dobu 1 roku navrhl kárný navrhovatel. V této souvislosti kárný soud připomíná, že v souladu s § 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. není návrhem na uložení kárného opatření vázán. Přiměřenou sankcí, která bude dostatečně účinně působit na kárně obviněného soudce, se vzhledem k již zmiňovaným skutečnostem a k tomu, že soud přisvědčil kárnému návrhu pouze zčásti, jeví dle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích uložení kárného opatření ve formě důtky.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 28. listopadu 2018

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu